

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

■ Το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων σαμποτάρισε συνειδητά τους ελέγχους για τους οποίους ήταν υπεύθυνο

**Μπάτε σκύλοι αλέστε
κι αλεστικά μη δίνετε**

Ανεξέλεγκτα περνούν τα σύνορα τα φυτικής
προέλευσης τρόφιμα

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

**Σοδειάζουν κέρδη
πουλώνοντας θάνατο**

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η αρχή έγινε...

Συνεχίζουμε μέχρι να ανατραπεί ο νόμος-πλαίσιο

ΑΡΘΡΟ: Χρειάζονται στήριξη, σελίδα 6 – ΡΕΠΟΡΤΑΖ: σελίδες 13-15

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

31/5: Ημέρα κατά καπνίσματος, ισλαμική πρωτοχρονιά, Ζιμπάμπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας (1979) 31/5/1678: Η λαίδη Γοδίνα ιππεύει γυμνή διαμαρτυρούμενη για φορολογία 31/5/1866: Ίδρυση Ku Klux Klan (Tennessee) 31/5/1999: Αρχή δίκης Οτσαλάν 31/5/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφη 31/5/1968: Η δικτατορία καθιερώνει υποχρεωτικό κούρεμα με την ψιλή μαθητών και κορδέλα μαθητριών 31/5/1977: Βόμβα σε κινηματογράφο (Θεσσαλονίκη) στην ταινία «Επιδρομή στο Εντεμπε» 31/5/1979: Εμπρηστικές βόμβες σε Λεωφορεία σε γκαράζ ΕΑΣ 31/5/1905: Δολοφονία πρωθυπουργού Δηληγιάννη 31/5/1962: Εκτέλεση Adolf Eichmann 31/5/1941: Πλέζος και Σάντας κατεβάζουν την γερμανική σημαία από την Ακρόπολη 1/6: Τυνησία: Ημέρα νίκης-συντάγματος (1959) 1/6/1940: Γέννηση Κατερίνας Γώγου 1/6/1979: Καταδίκη δέκα μελών ακροδεξιάς Οργανώσεως Εθνικής Αποκαταστάσεως (ΟΕΑ) 1/6/1979: Εμπρηστική βόμβα στην Επιθεώρηση Εργασίας (Ν. Ιωνία) 2/6: Ισλανδία: Ημέρα ναυτικών, Ιταλία: Ημέρα δημοκρατίας-συντάγματος (1946), Τυνησία: Ημέρα νεολογίας 2/6/1940: Γέννηση Κωνσταντίνου Β' Γλιζμπουργκ 2/6/1953: Ενθρόνιση βασίλισσας Ελισάβετ 2/6/1924: Οι ΗΠΑ παραχωρούν αμερικανική υπηκοότητα στους ερυθρόδερμους 2/6/1954: Ο Τίτο επισκέπτεται επίσημα την Ελλάδα 2/6/1992: Δημοψήφισμα Δανίας - Όχι στο Μάαστριχτ 2/6/2005: Εκρηξη βόμβας Επαναστατικού Αγώνα έξω από το υπουργείο Αποασχόλησης (Πειραιώς) 3/6/1968: Βομβαρδισμός Σαϊγκόν από Βιετκόνγκ 3/6/1989: Βίαιη καταστολή φοιτητικής εξέγερσης Τιεν αν Μεν (Πεκίνο) 3/6/1921: Κωνσταντίνος Α' και Γούναρης λαμβάνουν απόφαση για εκστρατεία και κατάληψη Αγκυρας 3/6/1964: Ομάδα ακροδεξιών εισβάλλει σε συνεδρίαση βουλής και ξυλοκοπείται από βουλευτές 3/6/1979: Βόμβα στο κτίριο Εθνικού Οργανισμού Καπνού (Καποδιστρίου) 4/6: Ημέρα για παιδιά-θύματα επιθετικότητας, Φινλανδία: Ημέρα σημαίας (1867) 4/6/1951: Ίδρυση ΕΔΑ 4/6/1929: Γέννηση Κάρολου Παπούλια 4/6/1920: Συνθήκη Τριανόν - η Ουγγαρία χάνει 71% εδάφους και 63% πληθυσμού της 4/6/1936: Ο σοσιαλιστής Λεόν Μπλουμ πρωθυπουργός Γαλλίας 4/6/1989: Η Αλληλεγγύη κερδίζει τις εκλογές (Πολωνία) 4/6/1942: Πρώτη εκτέλεση στο σκοπευτήριο Καισαριανής 4/6/1989: Θάνατος Ayatollah Ruhollah Khomeini (86 χρ) 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος 5/6/1967: Αρχή πολέμου έξι ημερών 5/6/1969: Απόδραση Παναγούλη από Μπογιότι 5/6/1919: Έλληνες πυρπολούν τουρκικά χωριά πέριξ Ödemiş και σκοτώνουν τούρκους αμάχους 6/6: Σουηδία: Ημέρα συντάγματος-σημαίας (1523, 1809) 6/6/1933: Απόπειρα δολοφονίας Βενιζέλου 6/6/1953: Γάμος Κωνσταντίνου-Μαρίκας Μητσοτάκη 6/6/1982: Εισβολή Ισραηλινών στον Λίβανο 6/6/1950: Εξαγγελείται κατάργηση στρατοπέδων Μακρονήσου 6/6/1967: Η δικτατορία απαγορεύει πώληση δίσκων και μετάδοση μουσικής Μίκη Θεοδωράκη 6/6/1964: Νίκη ΕΔΑ στις δημοτικές εκλογές Αθηνών.

● Πόσο είναι το βαλβολιούχο ηλιέλαιο, ο-ε-ο; ●●● Πού είναι το βαλβολιούχο ηλιέλαιο, ο-ε-ο; ●●● Τι γυρεύει το ηλιέλαιο στην Καλαμάτα, ο-ε-ο; ●●● Γιατί μας περνούν για μαλάκες, ο-ε-ο; ●●● Στους 18.000 τόνους σταμάτησε το μέτρο του ΕΦΕΤ, βάσει των στοιχείων από τα τελωνεία ●●● Ε, σε λίγες μέρες δ' ανέβει το νόμισμα, μην ανησυχείτε ●●● Και προπαντός, μην αγοράζετε από αγρότες παραγωγούς ●●● Μόνο το τυποποιημένο, όπως έλεγε μια παλαιότερη διαφήμιση ●●● Για να είσατε σίγουροι ότι θα 'χει μέσα και σοπρέλαιο ●●● Με λίγη βαλβολίνη την ημέρα γίνεσαι τούρμπο δίχρονο ●●● Αλλωστε, οι απατεώνες σου το λένε πλέον και με πληρωμένες ολοσέλιδες καταχωρίσεις ●●● Πρέπει να τρως 4 κιλά τη μέρα για να 'χεις κίνδυνο ●●● Μόνο που δε μας είπαν πώς ακριβώς το υπολόγισαν αυτό ●●● Έχουμε κι εμείς επιστήμονες που μπορούν να κρίνουν ●●● Όπως επίσης ξέρουμε, ότι οι «ανώτατες επιτροπές συγκεντρώσεις» είναι μια παλιά αμαρτωλή ιστορία ●●● Για να (ξανα) ευλογήσου-

με και τα γένια μας, να σημειώσουμε ότι και πάλι η «Κ» είχε την πληρέστερη παρουσίαση του θέματος ●●● Αποτέλεσμα πείρας χάρη στην επιμονή τόσα χρόνια τώρα ●●● Και αποτέλεσμα των σκοπών που υπηρετεί ένα έντυπο, φυσικά ●●● Αλλο θέλει να προσφέρει γνώση για να απελευθερώνει και άλλο θέλει να ελέγχει και να χειραγωγεί ●●● Αφού έβαλαν (λέμε τώρα) πλαφόν στην τιμή του λαδιού, γιατί δε βάζουν και στις τιμές των καυσίμων; ●●● Μονομαχία γιγάντων: Στέφανος VS Ανθίμος ●●● Η γελιοότητα του εθνικισμού σε νέες εξάρσεις ●●●

Γιατί, παρακαλώ, μας εκπλήσσει που ο Σκοπίων Στέφανος ονειρεύεται τη Θεσσαλονίκη; ●●● Μήπως ο Αθηνών Χριστόδουλος δεν φώναζε τις κάμερες για να εκφράσει μπροστά τους (τραγουδιστικά μάλιστα) τον πόθο του για την Κωνσταντινούπολη; ●●● Ο «Ριζοσπάστης», πάντως, παρουσίασε χωρίς ούτε τόσο δα υπαινιγμό την απάντηση της Ντόρας ●●● Ούτε φιλοκυβερνητική εφημερίδα να ήταν ●●● Αδικο έχει μετά η Μαρίκα που βρίσκει την Αλέκα «πολύ καλή για το κόμμα της»; ●●● Όπως έγραψε και η «Κ», οι Μητσοτάκηδες έχουν σταθερές πολιτι-

κές φιλίες ●●● Δηλαδή, μόνο η Deutsche Telekom κάνει υποκλοπές; ●●● Τολμούν και το λένε αυτό ΕΙΔΙΚΑ στην Ελλάδα; ●●● Εμάς πάντως μας άρεσε ο διευθύνων σύμβουλος Ρένε Ομπερμαν, που δήλωσε «βαδύτατα συγκλονισμένος» ●●● Μας δύμισε λίγο Καραμανλή ●●● Ο Ρουσόπουλος, πάντως, καθησούχασε τους ανησυχούντες ●●● Η κυβέρνηση «διασφάλισε τα εθνικά συμφέροντα και την εθνική ασφάλεια» ●●● Λένε, μωρέ Θεοδωρή, τέτοια πράγματα; ●●● Μόνο εμείς θα σου μείνουμε πιστοί στο τέλος ●●● Επειδή έχουμε «γραμμένα» αυτά που ονομάζετε «εθνικά συμφέροντα» ●●● Την πούλησαν τη διαφημιστική εφημερίδα οι διάδοχοι του Τεγόπουλου ●●● Οπότε μάλλον θα τη βγάλει για κάποιο διάστημα η «Ελευθεροτυπία» ●●● Προς «Ριζοσπάστη», μέγαρο Περισοπού, Αθήνα: Μη γράφετε συνεχώς «όπως αποκάλυψε ο Ριζοσπάστης», όταν αναφέρεστε στην κοινοτική οδηγία για τα τάνκερ που κουβαλούν λάδια ●●● Διότι δεν είναι έτσι ●●● Γκέγκε ή να γράφουμε πιο αναλυτικά; ●

◆ Για να μην ξεχνιόμαστε (1): Η «διαστολτική ερμηνεία» του συντάγματος, που επικαλείται τώρα η ΝΔ, προκειμένου να παρακάμψει την απαγόρευση του άρθρου 16 και να ιδρύσει ιδιωτικά πανεπιστήμια, δεν αποτελεί γαλάζια αλλά πράσινη πατέντα. Εφευρέτης της είναι ο «πολύς» Ευάγγελος Βενιζέλος, που φρόντισε την προηγούμενη εβδομάδα να μας το θυμίσει (είναι και περήφανος, βλέπετε).

◆ Για να μην ξεχνιόμαστε (2): Μπορεί αυτή τη στιγμή να παίζει το ρόλο του «λαγού» ο Νικήτας Κακλαμάνης, αναγγέλλοντας πρόταση για ίδρυση «ΑΕΙ» από το Δήμο Αθήνας και την ΚΕΔΚΕ, όμως και πάλι η πατρότητα έχει πράσινο χρώμα και ανήκει στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Σύντροφοι προσφέρουν στην «Κ» 150 ευρώ στη μνήμη του Κώστη Νικηφοράκη.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ «Η τελευταία ευκαιρία της Μιανμάρ. Η χούντα πρέπει να ανοίξει τις πόρτες στην ανθρωπιστική βοήθεια, διαφορετικά θα πρέπει η διεθνής κοινότητα να αναλάβει δράση», έγραψαν πρόσφατα οι Times του Λονδίνου. Μετά το κατατοπιστικό άρθρο που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», για τις στενότερες οικονομικές, πολιτικές και στρατιωτικές σχέσεις της βιρμανέζικης χούντας με την Κίνα, μπορούμε να αντιληφθούμε πολύ καλά το μεγάλο ενδιαφέρον των δυτικών ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων για τη δοκιμασία του λαού της Μιανμάρ.

◆ Ο ναύτης Δώνης Γεώργιος,

το όνομα του οποίου εκφωνείται κανονικά στο Κέντρο Εκπαίδευσης Νεοσυλλέκτων «Παλάσκας» (4ος λόχος, 3η διμοιρία) και βρίσκεται «δικαιολογημένα απών», είναι ο προπονητής της ομάδας ποδοσφαίρου της ΑΕΚ; Αν είναι, πώς γίνεται και κάνει μαϊμού θητεία ένας παχυλότατα αμειβόμενος πολίτης; Και πώς έφτασε σε τέτοια ηλικία για να κληθεί να υπηρετήσει; Έχει απαντήσεις κανείς από το Πεντάγωνο (όχι στρατιωτικός, πολιτικός);

◆ Μια ζωή λαμόγιο αυτός ο Γκόραν Μπρέγκοβιτς. Εγινε διάσημος έξω από τα σύνορα της χώρας του, κλέβοντας τη μουσική του Μπόμπαν Μάρκοβιτς

και της τσιγγάνικης μπάντας του και υπογράφοντας την σαν δική του («Ο καιρός των Τσιγγάνων» του Κουστουρίτσα). Και τώρα, δε δίστασε να γεμίσει τα τηλεοπτικά κενά στο κιτς της Γιουροβίζιον.

◆ Τρεις εφη-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν μπορούμε να επανέλθουμε δηλαδή σε πολιτικές παρεμβάσεις των αγορών, γιατί ακόμα και αν επιθυμούσαμε κάτι τέτοιο, αν το κρίναμε απαραίτητο για λόγους κοινωνικής συνοχής, δεν θα μπορούσαμε να εφαρμόσουμε αυτές τις πολιτικές εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν μας το επιτρέπει η ΕΕ. Υπάρχουν βέβαια πολιτικές αντιμετώπισης των καρτελ και μάλιστα, το νομοθετικό πλαίσιο αντιμετώπισης των συμφωνιών που γίνονται για τη χειραγώγηση των τιμών, είναι εξαιρετικά αυστηρό.

Αρης Σπηλιωτόπουλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η 40στή επέτειος του Μάη 1968 γιορτάστηκε με λαμπρότητα από το πανάκριβο περιθωριό κατάστημα «Fauchon», που προσέφερε στην τιμή των 15 ευρώ το επετειακό τσάι «Μάης '68» σε πολυτελέστατη συσκευασία 100 γρ., δίνοντας μάθημα καπιταλιστικής μεγαλοθυμίας, αφού απέδειξε ότι δεν μνησικακεί στους μαοϊκούς κομάντος, που με έφοδο (κατά το: «όλοι μαζί στο μαγαζί») άρπαξαν τότε το απόθεμα του προσφιλούς εδέσματος φουαγκρά μαζί με άλ-

λα καταναλωτικά είδη πολυτελείας, προκειμένου να μοιραστούν στους φτωχούς, βάσει των σοσιαλιστικών αρχών ανακατανομής του πλούτου, του διαθέσιμου φουαγκρά συμπεριλαμβανομένου.

Θάνος Κακουριώτης
(Ελευθεροτυπία)

Η Deutsche Telekom επί χρόνα κατασκόπευε συστηματικά μέλη του εποπτικού της συμβουλίου, δικούς της manager και δημοσιογράφους που κάλυπταν

το σχετικό ρεπορτάζ.

Der Spiegel

Η ύφεση της αμερικανικής οικονομίας παραμένει πιθανή, δηλώνει σε συνέντευξή του ο πρώην πρόεδρος της FED Άλαν Γκρίνσπαν.

Financial Times

Σπειρές παιδεραστών, βιαστών και άλλων εκμεταλλευτών της παιδικής σάρκας ελλοχεύουν στις «ειρηνευτικές» αποστολές του ΟΗΕ και τις «ανθρωπιστικές» επιχειρήσεις λεγόμενων «Μη Κυβερνητικών Οργανισμών» σε περιοχές πολέμων και αποστα-

θεροποίησης δεκάδων αναπτυσσόμενων χωρών, κατήγγειλε η βρετανική οργάνωση «Σώστε τα Παιδιά» (Save the Children).

Ριζοσπάστης

Προβάλλεται ένα μείζον επιχείρημα, ότι τα ιδιωτικοοικονομικά διαχειριστικά και αναπτυξιακά συστήματα είναι πολύ αποτελεσματικότερα από αυτά του ευρύτερου δημόσιου τομέα, προς τελικό όφελος των καταναλωτών. Όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Αυτοί που το λένε αυτό, ασφαλώς ξεχνούν

ότι ο κερδώς Ερμής ήταν και αδιόστακτος και ολόγον μύμυμ.

Θ. Ξανθόπουλος
(υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ)

Στα 423 εκατ. ευρώ διαμορφώθηκαν τα καθαρά κέρδη της Εθνικής Τράπεζας στο α' τρίμηνο του έτους, σημειώνοντας αύξηση 25% δηλαδή πάνω από τις προβλέψεις των αναλυτών. Οι εκτιμήσεις μιλούσαν για κέρδη στα 408 με 413 εκατ. ευρώ, καταγράφοντας άνοδο 7% σε σχέση με τα 381 εκατ. ευρώ του α' τριμήνου του 2007.

Ισοτιμία

■ Γαλαζοκόκκινη συναινέση

Διαβάζαμε τα πρακτικά της Βουλής (16.5.08) και δεν πιστεύαμε στα μάτια μας. Σύμπασα η κοινοβουλευτική ομάδα του ΚΚΕ κατέθεσε επερώτηση με θέμα τα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία από τις φυσικές καταστροφές (σεισμούς, πλημμύρες, δασικές πυρκαγιές) και η συζήτηση εξελίχθηκε σε μια συναινετική σούπα, όπου κυβέρνηση και αντιπολίτευση συναγωνίζονταν σε αναζήτηση των καλύτερων λύσεων προς όφελος του ελληνικού λαού. Ήταν από τις στιγμές εκείνες που το αστικό κοινοβούλιο εμφανίζεται ως πραγματικά υπερταξικός «εκπρόσωπος του έθνους».

Το στίγμα έδωσαν οι ίδιοι οι ομιλητές του ΚΚΕ, συμπεριλαμβανόμενης της Παπαρήγα, που χρησιμοποίησαν χαμηλούς τόνους και αναλώθηκαν κυρίως σε «θετικές προτάσεις», υπό το πρίσμα των οποίων άσκησαν την όποια κριτική. Οι τρεις υφυπουργοί που ανέλαβαν να απαντήσουν (Θ. Ξανθόπουλος, Π. Χηνοφώτης, Κ. Κιλτίδης) «έπιασαν το νόημα» και απέφυγαν κάθε αντιπαράθεση, αλλά και κάθε κομπασμό. Ειδικά ο Ξανθόπουλος δεν είχε κανένα πρόβλημα να μιλήσει για ελλείψεις, για λάθη, για καθυστερήσεις, να κάνει ακόμη και... αντικαπιταλιστική κριτική από τεχνοκρατική σκοπιά. Στην ίδια ρότα της αναγνώρισης των ελλείψεων κινήθηκε και ο Χηνοφώτης, ενώ ο Κιλτίδης πέρασε μάλλον απαρατήρητος, γιατί δεν έχει ούτε τα φρόντα, ούτε την κατάρτιση, ούτε το κύρος του Ξανθόπουλου. Στο ίδιο συναινετικό μήκος κύματος κινήθηκε και ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

Κι ενώ θα περίμενε κανείς στις δευτερολογίες ν' ανέβουν οι τόνοι, ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΚΚΕ Αχ. Κανταρτζής ξεκίνησε το κλείσιμό του ως εξής: «*Νομίζω ότι ήταν πραγματικά και χρήσιμη η συζήτηση που έγινε και επίκαιρη. Νομίζω ότι ήταν καλή η συζήτηση. Επώθησαν πράγματι πολλά στοιχεία και από τους υπουργούς που πήραν το λόγο για να μιλήσουν!*» Όσο για την «κριτική» προς την κυβέρνηση, συμπυκνώθηκε στα εξής εκπληκτικά: «*Εγώ δεν αμφισβητώ ότι πάρθηκαν όλα αυτά τα μέτρα τα οποία αναφέρθηκαν και όσον αφορά τη δασοπροστασία και όσον αφορά τα αντιπλημμυρικά έργα τα οποία σχεδιάστηκαν και όσον αφορά τα έργα τα οποία σχεδιάζονται στην αντισεισμική προστασία και αντισεισμική θωράκιση. Όμως, όπως κι εσείς οι ίδιοι το είπατε, ένας σχεδιασμός για την αντισεισμική προστασία θέλει ένα βάθος χρόνου, ένας σχεδιασμός για την αντιπλημμυρική προστασία θέλει ένα βάθος χρόνου!*» Ο επόμενος ομιλητής (Κ. Αλυσανδράκης) ξεκίνησε με ευχαριστίες προς «τους υπουργούς και τον εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ για τη συμμετοχή τους στη συζήτηση» (!), για να εξάρει στη συνέχεια την «ειλικρίνεια του κ. Ξανθόπουλου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι υπόλοιποι ήταν λιγότερο ειλικρινείς!» Η κατακλειδα της τοποθέτησής του πρέπει να γραφεί με χρυσά γράμματα στο βιβλίο του παγκόσμιου ομορτυνισμού: «*Η διαφορά μας με τον κ. Ξανθόπουλο εδώ είναι, από ό,τι κατάλαβα, ότι αυτός πιστεύει ότι μπορεί μέσα στην τωρινή φάση του καπιταλιστικού συστήματος να γίνει μακρόχρονος σχεδιασμός. Εμείς, από ό,τι έχουμε δει για τον τρόπο που λειτουργεί τώρα το καπιταλιστικό σύστημα, θεωρούμε ότι είναι ανάγκη του ίδιου του συστήματος να προχωρήσει σε μια σειρά από αναδιαρθρώσεις, που αποκλείουν τη δυνατότητα ενός μακρόχρονου σχεδιασμού και εκεί ακριβώς βρίσκεται ένα βασικό στοιχείο του προβλήματος της αντιμετώπισης των καταστροφών.*»

■ Μητσοτακείος κάρφωρος στο Σουφλιά

Η ανάθεση του σχεδιασμού της δασοπροστασίας στην ιδιωτική κερδοσκοπική οργάνωση WWF, πέρα από τη βασική σκανδαλώδη διάστασή της, έχει και μια παραπολιτική. Αποτελεί ένα ακόμη πλήγμα του Μητσοτακείου στον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ Γιώργο Σουφλιά.

Όπως είναι γνωστό, ο Σουφλιάς βρίσκεται σε ανοιχτή διαμάχη με το WWF, που είναι η πιο δραστήρια επιχείρηση «πράσινων» μπίζνες στην Ελλάδα. Το WWF δε χάνει ευκαιρία να «βγάζει στη σέντρα» το Σουφλιά και ο τελευταίος το έχει κατ'επιανάληψη καταγγείλει για συστηματική παραπληροφόρηση και συμμετοχή σε σχέδιο πολιτικής εξόντωσής του. Γνωστός είναι, επίσης, ο συνεταιρισμός του WWF με το συγκρότημα Αλαφούζου, τον πιο ορκισμένο εχθρό του Σουφλιά, αυτό που αποκάλυψε και συντηρεί στην επικαιρότητα την υπόθεση της «βίλας Σουφλιά». Και ξαφνικά, έρχεται ένα άλλο υπουργείο και ουσιαστικά αναγορεύει το WWF σε βασικό σύμβουλο του κράτους για το σύνολο της δασικής πολιτικής του (με το αζημίωτο, φυσικά). Πώς τόλμησε ο υφυπουργός Κ. Κιλτίδης να κάνει τέτοια κίνηση; Απλούστατα, επειδή έχει τις πλάτες του Μητσοτακείου (ανήκει στην ομάδα της Ντόρας).

Γιατί το Μητσοτακείο σφυροκοπεί τον άλλοτε εκλεκτό του Γ. Σουφλιά; Πρώτο, για να τον αδυνατίσει, ώστε να μην παίξει κανένα ρόλο όταν τεθεί θέμα διαδοχής του Καραμανλή στην αρχηγία της ΝΔ (ή να συρθεί στο μεταξύ και να προσκυνήσει το Μητσοτακείο) και δεύτερο, επειδή θέλει το εκκολλημένο υπουργείο Περιβάλλοντος για τον Κυριάκο και ο Σουφλιάς είναι αυτός που στέκεται κόντρα στα σχέδιά τους.

■ Προπαγανδιστικά μέτρα για την ακρίβεια

Αμυνα στην καπιταλιστική ληστεία

Όσο κι αν τα μαγειρεύει ο στατιστικομάγειρας της κυβέρνησης Μ. Κοντοπουράκης (γενικός γραμματέας της ΕΣΥΕ), δεν του βγαίνουν με τίποτα. Σύμφωνα με όσα δήλωσε την περασμένη Τετάρτη, ο πληθωρισμός το Μάη θα «τρέξει» **τουλάχιστον** με 4,6% (νέο ρεκόρ εξαετίας) και θα παραμείνει σε ψηλά επίπεδα τουλάχιστον μέχρι το φθινόπωρο, χωρίς να μπορεί να γίνει καμιά πρόβλεψη για παραπέρα.

Όμως, δεν χρειάζεται κανείς τις «προβλέψεις» και τις «αναλύσεις» του κάθε κυβερνητικού υπαλλήλου. Όπου και να βρεθείς σήμερα, ακούς ανθρώπους να φωνάζουν για την ακρίβεια. Έχει καταστεί το υπ' αριθμόν ένα λαϊκό πρόβλημα, έχοντας επισκιάσει όλα τα άλλα. Λογικό, αφού απασχολεί την καθημερινότητα. Παράλογο από ταξική άποψη, αν αναλογιστούμε πως άμυνα απέναντι στην ακρίβεια μπορεί να υπάρξει μόνο με αύξηση των μισθών

κι αυτό τον αγώνα τον έχουν ξεχάσει οι εργαζόμενοι, επιτρέποντας στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να υπογράφει εξευτελιστικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, χωρίς ν' ανοίξει μύτη.

Την κυβέρνηση, από την άλλη, την απασχολεί το γεγονός ότι η λαϊκή οργή για την ακρίβεια τής επιφέρει πολιτική φθορά. Γι' αυτό και, όπως θα έκανε στη θέση της κάθε κυβέρνησης που δεν αντιμετωπί-

ζει πρόβλημα κινητοποιήσεων, προσπαθεί να διαχειριστεί την κατάσταση με προπαγανδιστικά κολπάκια. Όμως, στην προσπάθεια διαχείρισης της κατάστασης εμφανίστηκαν ήδη οι πρώτες αρρυθμίες στο κυβερνητικό επιτελείο.

Ο υπουργός Ανάπτυξης Χρ. Φώλιας ξέρε πολύ καλά ότι απέχει ένα «τσακ» από το να αναγορευτεί σε «ιφίγενεια της κυβέρνησης». Αν τα πράγματα οξυνθούν, αν η κατάσταση ξε-

φύγει πολύ, τότε θα απαιτηθεί η κεφαλή του επί πίνακι, προκειμένου η κυβέρνηση να κερδίσει κάποιο χρόνο. Κλασικό είναι αυτό το κόλπο και ανήκει στους κανόνες του πολιτικού παιχνιδιού. Πιεζόμενος, λοιπόν, να επιδείξει έργο, έκανε ήδη δύο λάθη. Ανακοίνωσε καταρχάς μια σειρά γραφειοκρατικά μέτρα, τα οποία δε λύνουν το πρόβλημα, όμως προκαλούν αλλεργία στους καπιταλιστές και τα 'βαλε, δεύτερο, με τον Αλογοσκούφη, ο οποίος διαφώνησε σε κάποια απ' αυτά τα μέτρα. Κι όχι μόνο τα 'βαλε με τον Αλογοσκούφη, αλλά φρόντισε να δημοσιοποιήσει τη διαφωνία τους, βάζοντας τον αξιοθρήνητο υφυπουργό του Γ. Βλάχο να δηλώσει: «*Προχωρούμε μόνοι μας στην έκδοση αγορανομικής διάταξης για την εφαρμογή του μέτρου. Δεν θα περιμένουμε το υπουργείο Οικονομίας!*» Αυτό, όπως αντιλαμβάνεστε, είναι casus belli για **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9**

«Εμείς έχουμε στοιχεία, αλλά δεν θέλουμε να τα δώσουμε στη δημοσιότητα, γιατί δεν θέλουμε να εκθέσουμε επιχειρήσεις, αλλά είμαστε πρόθυμοι να τα δώσουμε στον υπουργό».

Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, σκιώδης υπουργός Ανάπτυξης ΠΑΣΟΚ (Alter, 27.5.08)

«Η πολιτική πρόταση για τη μείωση των τιμών των προϊόντων και τον κατευνασμό της ακρίβειας κινείται στο πλαίσιο της ισχύουσας νομοθεσίας του ελεύθερου και υγιούς ανταγωνισμού. **Δε μιλάμε ούτε για διατιμήσεις ούτε για ανώτατες τιμές.**»

Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, δηλώσεις, 27.5.08

Ο ΠΑ-ΣΥΝ σε νέες περιπέτειες

Πόλεμος χαρακωμάτων μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ, με επίδοκο τα δημοσκοπικά ποσοστά. Τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ πυκνώνουν τις «επιθέσεις φιλίας», με στόχο να καταδείξουν τον ΣΥΝ ως αντιεθνικό και αλαζόνα, και οι περί τον Αλαβάνο ΣΥΝασπισμένοι προσπαθούν να αμυνθούν επιδέξια, χτυπώντας μια στο καρφί και μια στο πέταλο: κι εμείς είμαστε υπέρ της ενότητας, αλλά με τέτοιο ΠΑΣΟΚ...

Στο ΠΑΣΟΚ είναι διάχυτος ένας εκνευρισμός, διότι η ανάκαμψη στα πρώτα μετά το σενάριο γκάλοπ δε συνεχίστηκε με τον ίδιο ρυθμό. Και προπαντός, ελάχιστα κλείνει η ψαλίδα με τη ΝΔ, μολονότι η κυβέρνηση ανοίγει συνεχώς αντιλαϊκά μέτωπα. Έτσι, η τακτική τους παίρνει τη μορφή ενός ιδιόμορφου διμέτρωπου. Ανεβάζουν τους φραστικούς τόνους κατά της κυβέρνησης, για να εμφανιστούν σαν αξιόπιστη αντιπολιτευτική δύναμη και ταυτόχρονα πλασάρουν τη στρατηγική της κυβερνητικής συνεργασίας με τον ΣΥΝ ως τη μόνη λύση για να φύγει η ΝΔ από την εξουσία. Ελάχιστα, όμως, πείθει το ΠΑΣΟΚ ως αντιπολιτευτική δύναμη, όταν σε κορυφαία ζητήματα, όπως αυτά της Παιδείας, εμφανίζεται σε πλήρη ταύτιση με την κυβέρνηση.

Μπορεί ο εκπρόσωπος Τύπου του ΠΑΣΟΚ να δηλώνει πως στόχος του είναι η εκλογική νίκη και η αυτοδυναμία (χωρίς να παραλείπει να υπεν-

θυμίσει πως ο Γιωργάκης έχει κατ'επιανάληψη τοποθετηθεί υπέρ των «ευρύτερων συνεργασιών στον προοδευτικό χώρο», όμως άλλα στελέχη, όπως ο Πάγκαλος και ο Σκανδαλίδης, προεξοφλούν εμμέσως την ήττα και θέτουν ως στόχο την απώλεια της αυτοδυναμίας από την κυβέρνηση, που μπορεί να πάρει σάρκα και οστά μόνο αν συνεργαστούν ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ. Διότι αν δε γίνει κάτι τέτοιο, ο Καραμανλής θα πάει σε νέες εκλογές, με το μπόνους των 50 εδρών πλέον και το φόβητρο της «κυβερνησίας» να του δίνει πόντους.

Τα στελέχη του ΣΥΝ έχουν συνειδητοποιήσει πως έτσι και κινηθούν αυτή την περίοδο προς το ΠΑΣΟΚ θα βρεθούν σε ομηρία και πλέον το ΠΑΣΟΚ θα τους «παιζει» όπως θέλει. Από την άλλη, δε μπορούν να εμφανιστούν και ως αντιεθνικοί, διότι τα δημοσκοπικά τους ποσοστά φουσκώνουν από απογοητευμένους Πασόκους, που δεν έχουν κόψει τους ιδεολογικούς, πολιτικούς και συναισθηματικούς δεσμούς με το κόμμα τους. Το παραδέχτηκε πρόσφατα ο Αλαβάνος στο ραδιοσταθμό «Αλφα», απαντώντας σε σχετική ερώτηση ότι αυτή η διάθεση κόσμου του

ΠΑΣΟΚ που προσεγγίζει τον ΣΥΡΙΖΑ «έρχεται και ακουμπάει και σε μια δική μας πρόθεση και σε μια δική μας διάθεση», για να συμπληρώσει πως αυτή η συνάντηση των δύο κομμάτων «δε θα γίνει με κόλπα στις κορυφές, θα γίνει πάνω σε πολιτικές». Την απάντηση του την έδωσε ο πρώην πρόεδρος του ΣΥΝ Ν. Κωνσταντόπουλος, που τείνει να εξελιχθεί σε κακό στυρί στο μολακό υπογάστριο του ΣΥΝ: «Όταν δεν θέλουμε την αυτοδυναμία, λογικά μιλάμε για συνεργασίες προγραμματικές και πολιτικές» (συνέντευξη στα «Νέα»).

Πρώτα ζόρια για Χριστόφια

Τι πρώτες βολές από το ΔΗΚΟ και την ΕΔΕΚ, που συμμετέχουν στην κυβέρνησή του, δέχτηκε ο Δ. Χριστόφιας μετά τη συνάντησή του με τον Μεχμέτ-Αλί Ταλάτ. Βλέπετε, το ισορροπημένο ανακοινωθέν, που άφηνε ανοιχτό το παράθυρο στην τουρκική θέση για τη λεγόμενη «παρθενογένεση» δεν άρεσε καθόλου στον Παπαδόπουλο και τον Ομήρου, που είναι οπαδοί της λεγόμενης σκληρής γραμμής.

Όμως, έμμεσα βολές δέχτηκε και ο Ταλάτ. Το τουρκικό ΥΠΕΞ φρόντισε να του διαμηνύσει πως δεν θα του επιτρέψει να κάνει βήμα πίσω. Ζήτησε δε «να ξεκινήσουν να συντονίζονται δυνατόν οι απευθείας διαπραγματεύσεις των δύο ηγετών στην Κύπρο... για την επίτευξη μιας ουσιαστικής και δίκαιης λύσης, με σκοπό τη σύσταση ενός νέου εταρικού κράτους, που θα βασίζεται στις ισχύουσες παραμέτρους των Ηνωμένων Εθνών στην Κύπρο. Οι παράμετροι αυτές είναι η διζωνικότητα, η πολιτική ισότητα και το *ισότιμο καθεστώς των δύο ιδρυτικών κρα-*

τών.»

Ο Ταλάτ είναι όμηρος της Αγκυρας και αυτό το ξέρε ο Χριστόφιας (οι δυο τους, άλλωστε, συνδέονται και με παλιά προσωπική φιλία). Από την άλλη, ξέρε πως η ΕΕ δεν έχει αυτή την περίοδο καμιά «καούρα» να πιέσει την Τουρκία, γιατί και τα δυο μέλη του γαλλογερμανικού άξονα δε θέλουν επιτάχυνση των ενταξιακών διαδικασιών (η Γαλλία μάλιστα έχει ανοιχτά ταχθεί κατά της ένταξης της Τουρκίας και υπέρ μιας ειδικής σχέσης με την ΕΕ). Γι' αυτό και προσπαθεί να αποσύρει την έναρξη απευθείας διαπραγματεύσεων του με τον Ταλάτ και ζητά η διαπραγματεύση να συνεχιστεί ακόμη σε επίπεδο επιτροπών. Τι θα κάνει, όμως, αν υπάρξει νέα αμερικανόπνευστη πρωτοβουλία από το γενικό γραμματέα του ΟΗΕ; Οι προσεχείς αμερικανικές εκλογές του δίνουν μια ανάσα (το Κυπριακό δεν είναι ψηλά στην ατζέντα του Στέιτ Ντιπάρτμεντ), όμως μετά ο νέος πρόεδρος των ΗΠΑ θα ασχοληθεί πιο ενεργά.

■ Λατινική Αμερική

Σχέδιο κλιμάκωσης της έντασης και αποσταθεροποίησης στην περιοχή

Πυκνώνουν μέρα με τη μέρα τα περιστατικά που δείχνουν ότι βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη το αμερικάνικο σχέδιο κλιμάκωσης της έντασης και αποσταθεροποίησης στις χώρες της Λατινικής Αμερικής, για κυβερνήσεις μη αρεστές στο Λευκό Οίκο.

Εκτός από την υπονομευτική δράση της CIA και τη χρηματοδότηση με εκατομμύρια δολάρια Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και αντιπολιτευόμενων πολιτικών δυνάμεων, που δουλεύουν για τον ίδιο σκοπό, πρωταγωνιστικό ρόλο στην υλοποίηση του σχεδίου αυτού έχει αναλάβει ο Αλβάρτο Ουρίμπτε, ο πιο πιστός σύμμαχος των Αμερικάνων στη Λατινική Αμερική.

Στο στόχαστρο βρίσκεται πρώτα και κύρια ο Ούγο Τσάβες, γιατί, εκτός των άλλων, ο Λευκός Οίκος εκτιμά ότι αν απομονωθεί και προκληθεί πολιτική κρίση στη Βενεζουέλα, οι πιο αδύναμοι σύμμαχοί του στις χώρες της περιοχής θα είναι πολύ πιο ευάλωτοι.

■ Η σκευωρία των αρχείων

Όσα συμβαίνουν τους τελευταίους μήνες δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία για τις προθέσεις της Ουάσινγκτον και του αμερικανόδουλου κολομβιανού προέδρου. Η αεροπορική επίθεση και στη συνέχεια η επιδρομή του κολομβιανού στρατού σε καταυλισμό ανταρτών των FARC στη Ζούγκλα, την 1η Μαρτίου, σε έδαφος του Εκουαδόρ στα σύνορα με την Κολομβία, με αποτέλεσμα το θάνατο 20 ανταρτών και του Ραούλ Ρέγιες, ηγετικού στελέχους των FARC και μεσολαβητή στις διαπραγματεύσεις για την απελευθέρωση αιχμαλώτων, σηματοδοτεί την έναρξη μιας τεράστιας προγανδιστικής εκστρατείας, ενορχηστρωμένης από τις ΗΠΑ. Με στόχο να κατασκευαστεί ο Τσάβες και οι πιο στενοί σύμμαχοί του, να συνδεθούν με τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» και να απομονωθούν. Το «έγκλημά» τους, εκτός των άλλων, είναι ότι θεωρούν τις FARC επαναστάτες, που αγωνίζονται για την κοινωνική δικαιοσύνη στη χώρα τους, και όχι «τρομοκράτες».

Παρόλο που η επίθεση του κολομβιανού στρατού στον καταυλισμό των FARC στο έδαφος του Εκουαδόρ αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της εθνικής κυριαρχίας της χώρας και καταδικάστηκε σαν τέτοια από τον Οργανισμό Αμερικάνικων Κρατών (OAS), το γεγονός αυτό πέρασε ταχύτατα στο περιθώριο και άρχισε ένας βομβαρδισμός «αποκαλύψεων» σε βάρος των προέδρων της Βενεζουέλας και του Εκουαδόρ, Τσάβες και Κορέα. «Τεκμήριο» τα υποτιθέμενα αρχεία των υπολογι-

στών που βρέθηκαν στον καταυλισμό των ανταρτών, τα οποία διασώθηκαν, κατά κάποιο μαγικό τρόπο, από την αεροπορική επίθεση, που ισοπέδωσε ό,τι υπήρχε. Ο Τσάβες κατηγορήθηκε ότι εξόπλιζε και χρηματοδοτούσε τις FARC και ο Κορέα ότι είχε δεσμούς μαζί τους. Τις «αποκαλύψεις» αυτές επιβεβαίωσε (με την επιφύλαξη ότι τα αρχεία δεν έχουν παραποιηθεί, αλλά δεν μπορεί να είναι βέβαιη για την ακρίβεια και την προελευσή τους) και η INTERPOL, στην οποία παραδόθηκαν οι υπολογιστές, αφού κρατήθηκαν για 9 ολόκληρες μέρες στα χαλκεία της κολομβιανής αστυνομίας και προφανώς της CIA. Έτσι, ο κολομβιανός πρόεδρος από κατηγορούμενος μετατράπηκε σε κατηγορο.

Πέρα από την κοινή λογική, που συνηγορεί με τις καταγγελίες των Τσάβες και Κορέα ότι πρόκειται για

σκευωρία, ήρθε η έρευνα για μια πτυχή της υπόθεσης αυτής ενός δημοσιογράφου από το Εκουαδόρ, του Ντανιέλ Ντενβίρ, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 23 Μαΐου, να επιβεβαιώσει ότι πρόκειται για κατασκευασμένα «ντοκουμέντα». Η έρευνα αυτή έδειξε ότι μια σειρά φωτογραφιών από τον υποτιθέμενο φορητό υπολογιστή του Ραούλ Ρέγιες, που «διέρευσαν» δύο μέρες μετά την επίθεση, στις 3 Μαΐου, στην ημερήσια εφημερίδα της Μπογκοτά «El Tiempo» και δημοσιεύθηκαν στην ιστοσελίδα της, είχαν ληφθεί κατά τη διάρκεια της διεθνούς διάσκεψης της Ηπειρωτικής Μπολιβαριανής Συντονιστικής Επιτροπής, που είχε πραγματοποιηθεί μια βδομάδα πριν από την επίθεση στον καταυλισμό των FARC στην Casa de Cultura στην πρωτεύουσα του Εκουαδόρ, το Κίτο. Ανάμεσα στα εικονιζόμενα πρόσωπα ήταν δύο Βάσκοι από το Κόμμα Μπατασούνα, ο Κάρ-

λος Κασανουένα, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Χιλιανού Κομμουνιστικού Κόμματος, ο Οσκαρ Φιγέρα, γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος της Βενεζουέλα, δύο χιλιανοί νεολαίοι, μέλη της Κομμουνιστικής Νεολαίας της Χιλής, που είχαν επισκεφτεί και τον καταυλισμό των FARC πριν βομβαρδιστεί, και κάποια ακόμη πρόσωπα, που συμμετείχαν στη σύσκεψη της Ηπειρωτικής Μπολιβαριανής Συντονιστικής Επιτροπής, η οποία εκπροσωπείται σ' όλες τις χώρες της Λατινικής Αμερικής. Υστερα από λίγες μέρες, η «El Tiempo» απέσυρε τις φωτογραφίες, χωρίς εξήγηση, ενώ ο εκδότης της δήλωσε στο δημοσιογράφο Ντανιέλ Ντενβίρ που έκανε την έρευνα, ότι αποσύρθηκαν λόγω αμφιβολιών ως προς την προελευσή τους από τον υπολογιστή του Ραούλ Ρέγιες.

■ Κατηγορούμενοι οι μεσολαβητές

Μετά τους προέδρους του Εκουαδόρ και της Βενεζουέλα, ήρθε η σειρά βουλευτών και πολιτικών παραγόντων που είχαν κάποια σχέση με τις FARC, κυρίως ως μεσολαβητές στις διαπραγματεύσεις για την απελευθέρωση αιχμαλώτων από τους αντάρτες. Συγκεκριμένα, στις 24 Μαΐου, ο γενικός εισαγγελέας της Κολομβίας, Μάριο Ιγουαράν, ανακοίνωσε ότι, ύστερα από έρευνα, προέκυψαν ενδείξεις για σχέσεις με τις FARC σε βάρος πέντε Κολομβιανών και τεσσάρων αλλοδαπών και ζήτησε από το ανώτατο δικαστήριο της χώρας να προχωρήσει σε ανακρίσεις. «Πηγή» των στοιχείων και πάλι τα υποτιθέμενα αρχεία του υπολογιστή του Ραούλ Ρέγιες.

Μεταξύ των κατηγορούμενων είναι ο Αμιλκάρ Φιγερόα, από τη Βενεζουέλα, σύμμαχος του Τσάβες, ο οποίος κατηγορείται ότι επισκέφτηκε ένα κινεζικό εργοστάσιο κατασκευής πυραύλων εδάφους-αέρος και αργότερα παρέδωσε ένα κατάλογο στις FARC. Η Πιεδάδ Κόρδομπα, κολομβιανή γεροϋσιαστής, που έχει εκφράσει ανοιχτά την υποστήριξη της στον Τσάβες και υπήρξε μεσολαβητής στις διαπραγματεύσεις για την απελευθέρωση αιχμαλώτων, συμπεριλαμβανομένης της Ινγκριντ Μπετανκούρ, από τις FARC. Ο Αλβάρτο Λέιβα, Κολομβιανός, πρώην υποψήφιος για την προεδρία, που είχε μεσολαβήσει ανοιχτά μεταξύ κυβέρνησης και ανταρτών για την απελευθέρωση αιχμαλώτων. Ο Κάρλος Λοσάνο, Κολομβιανός, εκδότης της εφημερίδας «Βος», που πρόσκειται στο Κομμουνιστικό Κόμμα, ο οποίος επίσης υπήρξε μεσολαβητής. Η Μαρία Ασυγκούστα Κάγιε, από το Εκουαδόρ, δημοσιογράφος και μέλος της Συντακτικής Συ-

νέλευσης για την αναθεώρηση του συντάγματος της χώρας, η οποία κατηγορείται ότι είχε λάβει οικονομική ενίσχυση από τις FARC. Ένας αμερικάνος ακαδημαϊκός και ο Ιβάν Λαρέα, πρώην υποψήφιος για το προεδρικό αξίωμα στο Εκουαδόρ και αδελφός του Γουστάβο Λαρέα, υπουργού Εσωτερικής Ασφάλειας του Εκουαδόρ στην κυβέρνηση του Ραφαέλ Κορέα.

Η επιλογή των κατηγορουμένων και η «πηγή» (ο υπολογιστής του Ρέγιες) των κατηγοριών δείχνουν ότι η κίνηση αυτή έχει τριπλό στόχο: Να κλιμακώσει την ένταση στην περιοχή, να τερπυλίσει κάθε προσπάθεια ειρηνικής διευθέτησης του ζητήματος των αιχμαλώτων και να εκτρέψει, όπως καταγγέλλουν οι κατηγορούμενοι, την προσοχή της κοινής γνώμης στην Κολομβία από το παραστρατιωτικό σκάνδαλο, στο οποίο εμπλέκονται δεκάδες στενοί συνεργάτες και σύμμαχοι του Αλβάρτο Ουρίμπτε, κατηγορούμενοι για συνεργασία με τα αποσπασμάτα θανάτου.

■ Εκδοση στις ΗΠΑ των ναρκοδολοφόνων

Λίγες μέρες νωρίτερα, ο κολομβιανός πρόεδρος αποφάσισε αιφνιδιαστικά να εκδώσει στις ΗΠΑ 13 διοικητές των αποσπασμάτων θανάτου, των αποκαλούμενων «Ενωμένων Δυνάμεων Αμυνας της Κολομβίας» (AUC), μεταξύ των οποίων και ο διαβόητος Ντιέγο Μουρίγιο Μπεχαράν, γνωστός ως «Δον Μπέρνα», από το ναρκοκαρτέλ του Μεντεγίν, στενός συνεργάτης του μακαρίτη διαβόητου ναρκοβαρώνου Πάμπλο Εσκομπάρ και από τους διοικητές των AUC. Ως δικαιολογία για την αιφνιδιαστική αυτή απόφαση, ο Αλβάρτο Ουρίμπτε πρόβαλε την παραβίαση από την πλευρά των ναρκοδολοφόνων του νόμου για τον αφοπλισμό και τη διάλυση των παραστρατιωτικών αποσπασμάτων θανάτου, γιατί συνέχιζαν να κατευθύνουν από τη φυλακή τις παράνομες δραστηριότητές τους. Υπενθυμίζουμε ότι ο νόμος αυτός προβλέπει την ευνοϊκή μεταχείριση των παραστρατιωτικών δολοφόνων (φυλάκιση μέχρι 8 χρόνια) σε περίπτωση που συνεργαστούν με τους ανακριτές, δώσουν πληροφορίες για τα εγκλήματα και τους συνεργάτες τους και αποζημιώσουν για τα θύματά τους. Η έκδοση των ναρκοβαρώνων στις ΗΠΑ θεωρούνταν η ανώτατη ποινή από την εποχή του Πάμπλο Εσκομπάρ, γι' αυτό και του αποδόθηκε η ευθύνη για την επίθεση το 1985 στο ανώτατο δικαστήριο της Κολομβίας, που είχε εκφράσει αυτή την ιδέα, με αποτέλεσμα το θάνατο των μισών μελών

Πέθανε ο Μανουέλ Μαρουλάδα των FARC

Ο Ουρίμπτε επικήρυξε τη σορό και τον τάφο του

Ο ιστορικός ηγέτης των FARC Μανουέλ Μαρουλάδα Βέλες (Πέδρο Αντόνιο Μαρίν ήταν το πραγματικό του όνομα) πέθανε στις 26 Μάρτη από ανακοπή καρδιάς. Αυτή τη φορά η ειδηση δεν ήταν ένα από τα συνήθη ψέματα του αντιδραστικού καθεστώτος της Κολομβίας, που μέχρι τώρα τον είχε «σκοτώσει»... 17 φορές. Προερχόταν από την ίδια την ανώτατη διοίκηση των FARC. Σύμφωνα με την ίδια ανακοίνωση, που διάβασε στο τηλεοπτικό δίκτυο «Τελεσούρ» ο Τιμολέον Χιμένες (πραγματικό όνομα Ροδρίγο Λοδόνο Ετσεβέρι), μέλος της επταμελούς κεντρικής διοίκησης των FARC, ως επικεφαλής κομαντάντε εκλέχτηκε ο Αλφόνσο Κάνο (πραγματικό όνομα Γκιγιέρμο Λεόν Σάενς), που θεωρείται ως ο ιδεολογικός καθοδηγητής του ανταρτικού.

Σύμφωνα με πληροφορίες, ο Μαρουλάδα γεννήθηκε το 1928, υπήρξε αγροτοσυνδικαλιστής, στη συνέχεια μέλος του ΚΚ Κολομβίας και συνιδρυτής των FARC το 1964.

Οι αντάρτες ανακοίνωσαν ότι κήδεψαν με όλες τις τιμές τον κομαντάντε τους, χωρίς φυσικά να ανακοινώσουν το μέρος της ταφής, και ο αντιδραστικός Αλβάρτο Ουρίμπτε επικήρυξε τον Μαρουλάδα και νεκρό! Προσφέρει 5 εκατομμύρια πέσος (σχεδόν 3 εκατ. δολάρια) σε όποιον βρει τη σορό του ή έστω το μέρος που τάφηκε!

του.

Η απόφαση έκδοσης των 13 παραστρατιωτικών δολοφόνων στις ΗΠΑ από τον Ουρίμπτε φαίνεται να είναι προϊόν συμφωνίας όλων των εμπλεκόμενων πλευρών και αναμένεται να αξιοποιηθεί κατάλληλα στο πλαίσιο του αμερικάνικου σχεδίου κλιμάκωσης της έντασης και αποσταθεροποίησης στην περιοχή.

Καταρχάς, χρησιμοποιείται προπαγανδιστικά από τον Ουρίμπτε για να προβληθεί ως ο αποφασιστικός και αδιάλλακτος διώκτης των παραστρατιωτικών που δε σέβονται το νόμο, να αποστασιοποιηθεί από τους συνεργάτες και συμμάχους του που κατηγορούνται για συνεργασία με τα αποσπασμάτα θανάτου, να διαλύσει τις όποιες αποκαλύψεις και υπόνοιες υπάρχουν σε βάρος του για συνεργασία και δεσμούς και του ίδιου μαζί τους και τέλος να κάμψει τις αντιδράσεις των Δημοκρατικών στις ΗΠΑ, που αντιτίθενται στην υπογραφή της συμφωνίας ελεύθερου εμπορίου με την Κολομβία.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι πέφτει η αυλαία του παραστρατιωτικού σκανδάλου, που συγκλονίζει εδώ και πολλούς μήνες την Κολομβία, με συνεχείς αποκαλύψεις από διοικητές των αποσπασμάτων στα πλαίσια της ανακριτικής διαδικασίας σε βάρος πολιτικών συμμάχων και συνεργατών του κολομβιανού προέδρου. Μέχρι στιγμής, με βάση τις αποκαλύψεις αυτές, 65 μέλη του Κογκρέσου αντιμετωπίζουν κατηγορίες για δεσμούς και συνεργασία με τα αποσπασμάτα θανάτου και 31 έχουν ήδη καταδικαστεί και βρίσκονται στη φυλακή. Ο τελευταίος που αντιμετωπίζει τις κατηγορίες αυτές και αναμένεται να συλληφθεί είναι ο ξάδελφος του προέδρου, ο Μάριο Ουρίμπτε Εσκομπάρ.

Όσο για τους 13 διοικητές των αποσπασμάτων θανάτου που έχουν εκδοθεί από τις 20 Μαΐου στις ΗΠΑ, είναι βέβαιο ότι θα πέσουν στα μαλακά, αν «αποκαλύψουν» αυτά που θέλουν οι Αμερικάνοι. Όπως επισήμανε σε σχετικό άρθρο του (22/5/08) ο διευθυντής του γραφείου του «Αλ Τζαζίρα» στις ΗΠΑ, Γουίλ Στέμπινς, το αμερικάνικο υπουργείο Δικαιοσύνης δεν ενδιαφέρεται να μάθει πόσους συνδικαλιστές δολοφόνησαν και πόσες χιλιάδες αγρότες μακέλεψαν ως συμπαθούντες των αριστερών ανταρτών ή για να τους αρπάξουν τη γη τους. Το ενδιαφέρει να μάθει πόσους τόνους κοκαΐνης διοχέτευσαν στις ΗΠΑ, τους δρόμους διακίνησης των ναρκωτικών στο έδαφος της Βενεζουέλα και ποια είναι η «εμπλοκή» του ίδιου του Τσάβες στο εμπόριο ναρκωτικών.

Παράλληλα, σημειώνονται και άλλες προκλήσεις με στόχο την άσκηση πιέσεων και την υποδαύλιση της έντασης στην περιοχή.

Πρόσφατα, ο Λευκός Οίκος αποφάσισε να επανεργοποιήσει τον 4ο στόλο στην Καραϊβική, ο οποίος είχε διαλυθεί μετά το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, με πρόσημα την προστασία της θαλάσσιας ασφάλειας.

Στις 18 Μαΐου, με γραπτή δήλωσή του, ο υπουργός Εξωτερικών της Βενεζουέλα ανακοίνωσε ότι 60 κολομβιανόι στρατιώτες εισέβλεσαν στη δυτική επαρχία Απούρε της χώρας και απωθήθηκαν. Είχε προηγηθεί, στις 24 Απριλίου, η ανακάλυψη ενός στρατοπέδου των κολομβιανών παραστρατιωτικών αποσπασμάτων θανάτου (AUC) στο έδαφος της Βενεζουέλα.

Επίσης, πρόσφατα, ο αμερικάνος πρεσβευτής στην Κολομβία, Γουίλιαμ Μπράουφιλντ, ανέφερε ότι οι ΗΠΑ εξετάζουν τη μεταφορά της αμερικάνικης αεροπορικής βάσης από τη Μάντα του Εκουαδόρ στην Κολομβία (ο Κορέα έχει δεσμευτεί να ζητήσει την απομάκρυνσή της το 2009, που λήγει η συμφωνία παραμονής της), και οι «New York Times» σε πρόσφατα ρεπορτάζ αναφέρουν ως πιθανή περιοχή εγκατάστασής της τη Γουαχίρα, πολύ κοντά στα σύνορα με τη Βενεζουέλα. Σημειωτέον ότι η περιοχή αυτή συνορεύει με την επαρχία Σουλία της Βενεζουέλα, ο κυβερνήτης της οποίας ήταν αντίπαλος του Τσάβες στις προεδρικές εκλογές και τώρα τάσσεται υπέρ της αυτονομίας της επαρχίας, η οποία είναι πλούσια σε πετρέλαιο. Ο Τσάβες κατήγγειλε ότι η κίνηση αυτή υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ, με στόχο να θέσει υπό έλεγχο τα στρατηγικής σημασίας πετρελαϊκά κοιτάσματα της επαρχίας, και προειδοποίησε ότι κάθε προσπάθεια αυτονομίας και διάσπασης της χώρας θα αντιμετωπιστεί με τη βία.

■ Νότια Αφρική

Ο απολογισμός του πογκρόμ

Πρωτοφανείς είναι οι διαστάσεις και οι συνέπειες της ρατσιστικής βίας που έχει σαρώσει τη Νότια Αφρική. Τουλάχιστον 56 νεκροί και 650 τραυματίες είναι μέχρι στιγμής ο τραγικός απολογισμός. Χιλιάδες σπίτια και επιχειρήσεις, που ανήκαν σε αφρικανούς μετανάστες, έχουν πυρποληθεί, καταστραφεί ή λεηλατηθεί και περισσότεροι από 100.000 έχουν μείνει άστεγοι.

Το κύμα φυγής των μεταναστών δεν έχει σταματήσει, παρόλο που η κυβέρνηση του Τάμπο Μπέκι επιχειρεί, πολύ καθυστερημένα βέβαια, να περιορίσει με την αστυνομική καταστολή το ρατσιστικό πογκρόμ και να πάρει κάποια μέτρα προστασίας των καταδικωμένων. Μέχρι τις 28 Μαΐου, περισσότεροι από 27 χιλιάδες μετανάστες είχαν επιστρέψει στη Μοζαμβίκη, 3.000 στο Μαλάουι, ενώ ο Ερυθρός Σταυρός ανακοίνωσε ότι έχει προετοιμαστεί για να υποδεχτεί στη Ζάμπια 25.000 μετα-

νάστες από τη Ζιμπάμπουε, που δεν θέλουν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους.

Απ' αυτούς που έχουν παρ-ραμείνει στη Νότια Αφρική, 35.000 έχουν καταφύγει σε αστυνομικούς σταθμούς, δημοτικά κτίρια και εκκλησίες και περίπου άλλοι τόσοι μένουν σε αυτοσχέδιους καταυλισμούς, όπου κινδυνεύουν από το κρύο και τις ασθένειες λόγω των άθλιων συνθηκών διαβίωσης. Η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι

θα δημιουργήσει 7 στρατόπεδα προσφύγων, όπου θα φιλοξενηθούν οι 70.000 περίπου μετανάστες, που έχουν καταφύγει σε κρατικά κτίρια και εκκλησίες και σε αυτοσχέδιους καταυλισμούς. Επίσης, ο υπουργός Ασφάλειας ανακοίνωσε ότι έχουν συλληφθεί περισσότερα από 1300 άτομα και ότι θα συσταθούν ειδικά δικαστήρια για να εκδικάσουν τις υποθέσεις αυτές.

Υπενθυμίζουμε ότι οι ρατσ-

στικές επιθέσεις ξεκίνησαν στις 11 Μαΐου από περίχωρα του Γιοχάνεσμπουργκ και τις επόμενες μέρες εξαπλώθηκαν σ' όλη σχεδόν τη χώρα, στις 7 από τις 9 επαρχίες. Οι αφρικανοί μετανάστες, που κατέφυγαν στην Νότια Αφρική μετά την κατάργηση του απαρχαίντ για να βρουν δουλειά ή για ξεφύγουν από τη βία που μαστίζει πολλές χώρες της ηπείρου, υπολογίζονται σε 3 με 5 εκατομμύρια και έχουν μετατραπεί σε αποδιοπομπαίους τράγους για τα τεράστια κοινωνικά προβλήματα, τη φτώχεια, την ανεργία και την εγκληματικότητα, που πλήττουν τη μαύρη πλειοψηφία. Τα προβλήματα αυτά, που επιδεινώθηκαν στα χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας από το Εθνικό Αφρικανικό Κογκρέσο, και η διάψευση των προσδοκιών της μαύρης φτωχολογίας για καλύτερες μέρες, αντί να τη στρέψουν στην πάλη ενάντια στους λευκούς και μαύρους εκμεταλλευτές της, φούντωσαν το ρατσισμό.

■ Ιράκ

Τρωτά και τα άτρωτα MRAP

Συναγερμό έχει σημάνει στην αμερικάνικη στρατιωτική ηγεσία ο θάνατος στο τέλος Απριλίου δύο ακόμη αμερικάνων στρατιωτών που επέβαιναν σε θωρακισμένο όχημα, γνωστό ως MRAP (Mine Resistant Ambush Protective Vehicle), ανεβάζοντας στους 8 τον αριθμό των αμερικάνων στρατιωτών που σκοτώθηκαν το τελευταίο διάστημα, όταν τα MRAP με τα οποία περιπολούσαν χτυπήθηκαν από αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς (IEDs τους αποκαλούν οι Αμερικάνοι), το πιο φοβικό όπλο της Ιρακινής Αντίστασης.

Τα MRAP είναι η τελευταία λέξη της αμερικάνικης στρατιωτικής τεχνολογίας στα θωρακισμένα οχήματα. Το Πεντάγωνο διέθεσε 5.4 δισ. δολάρια για την κατασκευή 4.000 τέτοιων οχημάτων (το καθένα κοστίζει περισσότερο από 1 εκατομμύριο δολάρια), τα οποία αναπτύχθηκαν την περασμένη χρονιά στο Ιράκ, ύστερα από τις διαμαρτυρίες αμερικάνων αξιωματικών ότι τα Χάμβι είχαν ελαφριά θωράκιση και ήταν ευάλωτα στους IEDs.

Μέχρι το θάνατο των 8 αμερικάνων στρατιωτών, τα MRAP θεωρούνταν άτρωτα ακόμη και από ένα ιδιαίτερα ισχυρό τύπο των αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών (IEDs), τους εκρηκτικούς διατρητικούς μηχανισμούς (EFP), που χτυπούν και διαπερνούν το θωρακισμένο όχημα με

ένα υπερθερμασμένο κώνο μετάλλου. Αυτό που ανησυχεί σοβαρά και απασχολεί την αμερικάνικη στρατιωτική ηγεσία είναι αν οι αντάρτες έχουν κατασκευ-

άσει ένα νέο όπλο ικανό να διαπεράσει και να αναπνέξει τα MRAP ή αν το κορυφαίο τους θωρακισμένο όχημα έχει τρωτά σημεία. Πιθανότερη θεωρείται η

πρώτη εκδοχή, αφού όλες οι επιτυχείς επιθέσεις στα MRAP έγιναν τους δυο τελευταίους μήνες.

■ Χωρίς σχόλια...

«Είναι ένα κορίτσι που κοιμάται στους δρόμους και μια ομάδα ανθρώπων στους δρόμους αποφάσισε να βγάλει λεφτά απ' αυτό. Την πήγαν σε έναν άντρα μιας Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης.

Της έδωσε ένα αμερικάνικο δολάριο και το μικρό κορίτσι ήταν χαρούμενο που είδε τα λεφτά. Ήταν δυο η ώρα τη νύχτα. Ο άντρας την πήρε και τη βίασε. Το πρώτο μικρό κορίτσι δε μπορούσε να περπατήσει».

(Μαρτυρία μικρού αγοριού από την Αϊτή)

«Οι εργαζόμενοι των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων φέρνουν αρκετά νεαρά κορίτσια στο οικοτροφείο, όπου μαθαίνουν γράμματα. Οι δάσκαλοί τους κακοποιούν σεξουαλικά τα κορίτσια και ορισμένα από αυτά μένουν έγκυες».

(Μαρτυρία νεαρού κοριτσιού από το βόρειο Σουδάν)

«Το πεδίο έρευνάς μας αποκάλυψε περιπτώσεις σεξουαλικής κακοποίησης που σχετίζονται με ένα σύνολο 23 ανθρωπιστικών, ειρηνευτικών και οργανώσεων security. Αυτές περιλαμβάνουν αστικές ανθρωπιστικές οργανώσεις, όπως αυ-

τές που μοιράζουν φαγητό και διατροφική βοήθεια, υπηρεσίες περιθαλψής, υγείας και εκπαίδευσης, ανοικοδόμησης, στέγασης και υπηρεσίες διαβίωσης, καθώς και στρατιωτικές υπηρεσίες που παρέχουν ειρηνευτικές υπηρεσίες και υπηρεσίες ασφαλείας. Τα στρατεύματα που σχε-

τίζονται με το Τμήμα Ειρηνευτικών Δράσεων του ΟΗΕ εντοπίστηκαν ως μια ιδιαίτερη πηγή κακοποιήσεων στις περιοχές του πεδίου έρευνάς μας, ιδιαίτερα στην Αϊτή και την Ακτή Ελεφαντοστού».

(Απόσπασμα από πρόσφατη 37σέλι-

δη έκθεση της οργάνωσης «Σώστε τα παιδιά», με τίτλο «Δε μπορείς σε κανέναν να βασιστείς – Η μειωμένη αναφορά στην παιδική σεξουαλική εκμετάλλευση και κακομεταχείριση από εργαζόμενους υπηρεσιών αρωγής και ειρηνευτικών αποστολών»)

Αφιερωμένα σε όσους πιστεύουν στην ανθρωπιστική δράση των «Μη Κυβερνητικών» Οργανώσεων και των «ειρηνευτικών» αποστολών του ΟΗΕ. Οποιαδήποτε σχόλια περιττεύουν...

του Τύπου, που έως εκείνη τη στιγμή έπιναν νερό στο όνομα του διδύμου Αλέκου-Αλέξη, στην ηγεσία του ΣΥΝ ξαναβρίσκουν την ψυχραιμία τους και έχουν και εξήγηση για την εικόνα των τελευταίων γκάλοπ. Με το γνωστό ύφος κομψασμού ο Αλαβάνος δήλωνε πρόσφατα στο ραδιόφωνο του «Αλφα», ότι το κόμμα του «με μια σταθερότητα σ' αυτά τα διψήφια ποσοστά έχει καταφέρει ένα μεγάλο αποτέλεσμα. Ακυρώνει τον εκλογικό νόμο που δίνει αυτοδυναμία και έτσι ανοίγει εξελίξεις για την πολιτική ζωή, ώστε να φύγει από το τέλμα». «Αν σκεφτεί κανείς ότι τον προηγούμενο Σεπτέμβριο ανεβήκαμε από το 3% στο 5% και τώρα οι δημοσκοπήσεις μάζα δίνουν 12 - 14% δεν θα βάλουμε τα κλάματα», κατέληξε!

Ας προσέξουν, όμως, γιατί τα ίδια έλεγαν και πριν τις φοιτητικές εκλογές και το χαστούκι που έφαγαν ήταν ιδιαίτερα βαρύ. Τόσο βαρύ που να τρέχει σήμερα η νεολαία τους και να κάνει καταλήψεις σε πρυτανικά γραφεία, σε μια προσπάθεια να αποκτήσει κάποια βάση στο ριζοσπαστικό φοιτητικό κοσμο.

■ Πολιτικό σκάνδαλο

«Αποσπασματική και ελλιπή» χαρακτήρισε ο υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ Θ. Ξανθόπουλος την αντιπλημμυρική θωράκιση τα τελευταία τριάντα χρόνια, σε πρόσφατη συζήτηση στη Βουλή. Αφού δήλωσε ότι «υπάρχει μείζον θέμα», λόγω του διπλασιασμού της απορροής (άρα και των κινδύνων πλημμύρας) μέσα στα τελευταία 50 χρόνια, πέταξε μια μικρή «βόμβα»: «Πρέπει δε να ομολογήσουμε ότι γίνονται και μερικά χοντρά τεχνικοοικονομικά λάθη όπως ήταν του 1999. Όταν η ΕΥΔΑΠ μπήκε στο χρηματιστήριο, η αρμοδιότητα που είχε και ήξερε να κάνει καλά ήταν ο καθαρισμός των φρεατίων ομβρίων. Γιατί απαλλάχθηκε από αυτό; Για να μην επιβαρυνθεί το χρηματοοικονομικό μοντέλο εισαγωγής της στο χρηματιστήριο με αυτήν τη δαπάνη. Αυτό το έργο ανατέθηκε στο ΥΠΕΧΩΔΕ που τότε ήταν ανέτοιμο να το αναλάβει».

Αυτό, βέβαια, δεν συνιστά «τεχνικοοικονομικό λάθος», όπως το χαρακτηρίζει ο τεχνοκράτης υφυπουργός. Συνιστά πολιτικό σκάνδαλο. Ίσως ο κ. Ξανθόπουλος αναφέρεται σ' αυτό επειδή έγινε επί ΠΑΣΟΚ. Δεν ισχύει, όμως, το ίδιο με όλες τις ιδιωτικοποιήσεις που προωθεί η κυβέρνηση της ΝΔ;

■ Ας τον λουστούν

Με την ΕΡΤ και έναν παραγωγό της τα 'βαλε προ ημερών η ηγεσία του Περιεσού (με πρωτοσέλιδο σχόλιο του «Ριζοσπάστη», υπό το βαρύγδουπο τίτλο «Αντικομμουνισμός») διότι μετέδωσαν τρέιλερ εκπομπής στην οποία ο Ζουράρις εμφανίζεται να αποκαλεί το ΚΚΕ «κλινικά νεκρό, που δεν το ξέρει». «Αξιος» - αναφωνεί ο σχολιογράφος για τον Ζουράρι και αναρωτιέται αν η ΕΡΤ και ο παραγωγός της «τόσο ενδουσιάζτηκαν από την

ανοησία, ώστε την προβάλλουν και διαφημιστικά;».

Δεν έχουμε καμιά διάθεση να υπερασπιστούμε

την ΕΡΤ, όμως εν προκειμένω η ηγεσία του Περιεσού καλύτερα θα ήταν να το βούλωνε. Διότι είναι αυτή που περιέβαλε τον Ζουράρι με τον τίτλο του «αντιιμπεριαλιστή». Είναι αυτή που τον «κατέβασε» κατ' επανάληψη στα ψηφοδέλτιά της. Και μη μας πει κανείς ότι αυτό έγινε παλιά. Στις τελευταίες δημοτικές εκλογές (που δεν έγιναν και τόσο παλιά) με καμάρι μας ενημέρωσε ο «Ριζοσπάστης» (29.6.2006) πως το συνδυασμό του Περιεσού στη Θεσσαλονίκη στήριξε και «ο Κώστας Ζουράρις, πολιτειολόγος, διευθυντής της εφημερίδας "Μακεδονία"». Και στις ακόμα πιο πρόσφατες βουλευτικές εκλογές, με ακόμα μεγαλύτερο καμάρι και υπό τον τίτλο «Κάλεσμα ενίσχυσης του ΚΚΕ από τον Κώστα Ζουράρι» («Ριζοσπάστης», 7.9.2007) πληροφορηθήκαμε τους λόγους με τους οποίους ο Ζουράρις «εξήγησε τη συστράτευση του με το ΚΚΕ στην εκλογική μάχη». Ας λουστούν, λοιπόν, και αυτά που τους σέρνει τώρα, γιατί είναι πολύ πιθανό και στις προσεχείς ευρωεκλογές να τους ξαναδώσουμε αγκαλιάσεια.

■ Αναθεώρηση Συντάγματος

«Διέσωσαν» την αθλιότητα

Χωρίς ιδιαίτερες παράτες, με μια θλιβερή, διεκπεραιωτική ψηφοφορία, ολοκληρώθηκε η διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος. Όπως έχουμε κατ' επανάληψη γράψει, ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, αντί να προσπαθήσουν να στήσουν λαϊκό-αντιπολιτευτικό πανηγύρι για το ναυάγιο της καραμανλικής αναθεώρησης, αφήνοντας τη ΝΔ με το ακροδεξιό αδελφάκι της να ψηφίζουν χωρίς αποτέλεσμα όλα τα άρθρα, έσπευσαν να πάρουν μέρος σ' αυτή τη θλιβερή διαδικασία, διευκολύνοντας την κυβέρνηση «να σώσει την παρτίδα» και προσωπικά τον Καραμανλή να μη καταγραφεί ως ο μοναδικός πρωθυπουργός της μεταχουντικής περιόδου, που επιχείρησε συνταγματική αναθεώρηση χωρίς να καταφέρει ν' αλλάξει ούτε ένα «και». Περιττεύει, βέβαια, να πούμε ότι το ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να αποχωρήσει, για να κρατήσει ανοιχτή την προοπτική της αναθεώρησης του άρθρου 16 (και όχι μόνο), που σ' αυτή τη φάση δε μπορούσε να ψηφίσει. Αναγνώρισε έτσι και τη δική του κομματική ήττα από το κίνημα

των φοιτητικών καταλήψεων.

Η πολιτική αθλιότητα της συμπεριφοράς των πολιτικών ηγεσιών ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται από τα τρία άρθρα που τελικά αναθεωρήθηκαν. Το άρθρο 57 αφορά το συνταγματικό και ξένο προς την αριστερή κοινοβουλευτική παράδοση αίτημα του ασυμβίβαστου των βουλευτών, το οποίο καταργήθηκε, για να μπορούν κάποιοι μεγαλοαστοί να γίνονται βουλευτές. Το άρθρο 79 τροποποιήθηκε σε τρόπο ώστε η Βουλή να μπορεί να επιφέρει δευτερεύουσες αλλαγές στον

προϋπολογισμό. Δυνατότητα που και πάλι υπήρχε, αλλά πλέον γίνεται καθαρότερη, ώστε να διευκολύνονται οι κυβερνήσεις να κάνουν με κοινοβουλευτική κάλυψη αυτό που πάντοτε κάνουν (ξέρετε κανένα προϋπολογισμό που να εκτελείται κανονικά;). Τέλος, αναθεωρήθηκε το άρθρο 101, ώστε να περιλαμβάνει μέτρα ενίσχυσης των νησιωτικών περιοχών. Πρόκειται για μια καθαρά διακοσμητική διάταξη, διότι και η προηγούμενη διάταξη επέτρεπε στις κυβερνήσεις να πάρουν όποια μέτρα

επιθυμούν. Το πρόβλημα δεν είναι το Σύνταγμα, αλλά η απουσία πολιτικής βούλησης από τις κυβερνήσεις του κεφάλαιου.

Ξαναρωτάμε, λοιπόν, τις ηγεσίες ΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ: Ποια κοινωνική σπουδαιότητα επέβαλε την παρουσία τους και τη νομιμοποίηση της καραμανλικής αθλιότητας; Θα έχανε τίποτα ο ελληνικός λαός, αν δεν τροποποιούνταν αυτά τα τρία άρθρα; Ποιο το περιεχόμενο του παρασκηνιακού «κομπρεμί» τους με την κυβέρνηση;

Δικομματική μούγκα, γενική συναίνεση

Δεν κατατέθηκε τίποτα καινούργιο στο γερμανικό δικαστήριο που δικάζει το σκάνδαλο Siemens, όμως, όπως και να το κάνουμε, είναι διαφορετικό ν' ακούσει το μεγαλοστέλεχος της Siemens P. Ζικάτσεκ να καταθέσει διά ζωής ότι ο εν Ελλάδι «γκαουλάιτερ» του γερμανικού μονοπωλίου πήγαινε μια φορά το χρόνο στα κεντρικά της εταιρίας και εισέπρατε το 2% του τζίρου της Siemens στην Ελλάδα, για να το μοιράσει σε «μίζες», κυρίως στα δύο μεγάλα κόμματα, επειδή ήθελαν να μην έχουν προβλήματα κάθε φορά που άλλαζε η κυβέρνηση.

Το εντυπωσιακό είναι πως η κατάθεση Ζικά-

τσεκ πέρασε στο ντούκου. Χωρίς κανένα σχόλιο από την κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ. Αλλά και χωρίς καμιά προσπάθεια άντλησης πολιτικών κερδών από την υπόλοιπη αντιπολίτευση. Φαίνεται πως το παρασκηνιακό «κομπρεμί» έχει απλωθεί και πέραν του δικομματισμού. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, άλλωστε, πως στον ΟΤΕ «έκανε παιχνίδι» και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ακόμη, την πρόσφατη δήλωση του νεόκοπου νομικού εκπροσώπου της Siemens στην Ελλάδα Α. Λυκουρέζου, ότι από πουθενά δεν προκύπτουν ευθύνες πολιτικών προσώπων. Όλα είναι κανονισμένα.

■ Σκάνδαλο ΟΤΕ

Πάει κι αυτό...

σε κάποιος με επιθετική εξαγορά να «πάρει» τον ΟΤΕ.

Από εκεί και μετά άρχισαν οι αντιφάσεις του, για τις οποίες όμως δεν υπάρχει αντίκρισμα «ποινικός αξιολογισμο». Όταν, για παράδειγμα, δηλώνει άγνοια για το γεγονός ότι οι Γερμανοί αγόρασαν τις μετοχές του υπό την αίρεση ότι θα αποκτήσουν το μάντζεμντ του ΟΤΕ, μας δουλεύει και χοντρά μάλιστα. Σε όλες τις εφημερίδες υπήρχε η ειδηση αυτή, εντός εισαγωγικών μάλιστα. Γιατί δηλώνει άγνοια; Για να καλύψει το γεγονός ότι ο ίδιος λειτούργησε σαν «γέφυρα» μεταξύ κυβέρνησης και DT, τσεπώνοντας 140 εκατομμύρια ευρώ, όπως ο ίδιος δήλωσε. Τους πραγματικούς οικονομικούς όρους, τις κρυφές πτυχές, αυτές που δίνουν σ' αυτή τη συμφωνία το χαρακτήρα του σκανδάλου, φυσικά κανένας Βγενόπουλος ή Αλογοσκούφης δεν πρόκειται να αποκαλύψει.

Με επιδέξιο ελιγμό ξεπέρασε ο Βγενόπουλος και μια άλλη πτυχή του σκανδάλου. Όταν ρωτήθηκε σχετικά, απάντησε ότι κατά τη γνώμη του η DT έπρεπε να κάνει δημόσια προσφορά εξαγοράς σε όλους τους μετόχους, γιατί αλλιώς δημιουργείται «κακό κλίμα στην αγορά». Ουδείς μπορούσε να τον κατη-

γορήσει, αλλά και ουδείς είχε την όρεξη να ασχοληθεί με τα όσα ακολούθησαν μετά τη συμφωνία κυβέρνησης - DT. Τότε που η μετοχή του ΟΤΕ στο ΧΑΑ κατρακύλησε 7,75% μόνο σε

μια μέρα, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί πανικός στους μικρομετόχους και να φτάσουν τις επόμενες μέρες οι απώλειες στο 14%. Ήταν άλλη μια παγκόσμια πρωτιά. Μια ανθούσα επιχείρηση να πουλιέται σ' ένα νομοκρατικό κολοσσό και η μετοχή της αντί να ανεβαίνει να πέφτει. Ακόμη και η αμερικάνικη Citigroup μίλησε σε έκθεσή της για «καταπάτηση των δικαιωμάτων των μικρομετόχων». Ποιος είχε συμφέρον απ' αυτό το παιχνίδι (γιατί περί παιχνιδιού πρόκειται); Αυτός που αγοράζει, δηλαδή η DT, που πέρα από το 3% που αγόρασε από το ελληνικό δημόσιο σε φειδαρισμένη τιμή, χρειαζόταν ένα πρόσθετο 2%, για να φτάσει στο 25% συν μία μετοχή, που προβλέπει η συμφωνία. Αυτό το 2% το εξασφάλισε σε τιμή πολύ χαμηλότερη, βγάζοντας έτσι από τους πανικόβλητους μικρομετόχους ένα τμήμα του premium που συμφώνησε να καταβάλλει στο δημόσιο, για να «γλυκάνει» έτσι η κυβέρνηση τη σκανδαλώδη συμφωνία. Γιατί η κυβέρνηση δεν προστάτεψε τους μικρομετόχους; Αφελής ερώτηση...

ΥΓ: Το πόρισμα του εισαγγελέα Πεπόνη ζητά να ασκηθεί κατά του Α. Βγενόπουλου δίωξη για δύο κακοουργήματα, για την υπόθεση του δομημένου ομολόγου που η τράπεζα της ΜΙG «έσπρωξε» στο ΤΑΞΥ. Αλήθεια, γιατί δεν το θυμήθηκε κάποιος από τους εθνοπατέρες που κάθονταν και άκουγαν τον καπιταλιστή να τους παραδίνει μέχρι και... μαθήματα δημοκρατίας;

«Ποιος μίλησε γι' απάτη;»

Λούκα Κατσέλη
σκιάδης «τσαρίνα» Οικονομίας
(Ρ/Σ Σκιά, 28.5.08)

■ Αντίσταση στη... μαύρη θάλασσα

Η έκρηξη της τιμής του πετρελαίου που έχει ξεπεράσει τα 130 δολάρια το βαρέλι (και σύμφωνα με αναλυτές μπορεί να αγγίξει και τα 150) έχει δημιουργήσει ένα εφιαλτικό σκηνικό για εκατομμύρια εργαζόμενους που βγαίνουν στους δρόμους ζητώντας μείωση των φόρων και επιδοτήσεις σε επαγγελματικές κατηγορίες, όπως οι ψαράδες της Γαλλίας (που

από την περασμένη βδομάδα συγκρούονται με την αστυνομία και κάνουν μπλοκαρίσματα λιμανιών), της Ισπανίας και της Πορτογαλίας αλλά και οι φορτηγατζήδες της Βρετανίας. Ο κλοιός σφίγγει τόσο πολύ που ακόμα και ο Σαρκοζί μίλησε για ανάγκη περιορισμού του ΦΠΑ (οι Γάλλοι πληρώνουν 20% ΦΠΑ στο πετρέλαιο), ζητώντας να παρθεί απόφαση εντός της ΕΕ σ' αυτή την κατεύθυνση. Σημειώνουμε ότι οι φόροι που καρτώνεται η ΕΕ ισοδυναμούν με ένα τεράστιο ποσοστό της τιμής του πετρελαίου (σύμφωνα με τον ΟΠΕΚ έφτανε στα 68% το 2000), ενώ το ίδιο συμβαίνει με όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ. Για την κερδοσκοπία με το πετρέλαιο, την αδικαιολόγητη αύξηση των τιμών και τα κέρδη των εταιριών, θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Ροκανίζοντας ένα καμένο χαρτί

Στριωμένος όσο ποτέ είναι ο ισραηλινός πρωθυπουργός Εχούντ Ολμερτ. Το σκάνδαλο χρηματισμού του από αμερικάνο επιχειρηματία μπορεί να του κοστίσει τη θέση του. Ο αμερικάνος επιχειρηματίας δήλωσε στο δικαστήριο που εξετάζει την υπόθεση, ότι επί 15 χρόνια χρηματοδοτούσε την πολιτική καριέρα του Ολμερτ (με 150,000 δολάρια συνολικά) και αποκάλυψε ότι τα χρήματα δεν ήταν μόνο για τις πολιτικές του δραστηριότητες αλλά και για προσωπικά του έξοδα. Ανθρωπος είναι, βρε αδελφέ, ο πρωθυπουργός, να μην πάει κι ένα ταξιδάκι στην Ιταλία (μη φανταστείτε τίποτα πολυτελείες, 30 ψωροχιλιάδες δολάρια ξόδεψε), να μην αγοράσει και κανένα ρολογάκι; Και τι πούρα να καννίζει, δεύτερης ποιότητας, λες κι είναι κανένας τελειωμένος; Και τις υπογραφές του πώς να τις βάζει, με κάνα στυλό από το πανέρι κι όχι με μια επώνυμη χρυσή πένα με διαμάντια; Βέβαια, υπάρχουν και οι κακεντρέχεις που λένε πως άμα ο Ολμερτ πήρε τόσα λε-

φτά μόνο από έναν καπιταλιστή και μόνο για προσωπικά έξοδα, φανταστείτε τι έχει πάρει συνολικά απ' όλους τους καπιταλιστές που νταραβερίστηκαν μαζί του...

Δε μπορούμε να γνωρίζουμε τι ακριβώς έγινε και βγαίνουν τώρα αυτές οι αποκάλυψεις (το μόνο που ξέρουμε είναι ότι ο Ολμερτ το παράκανε με τα δανεικά κι αγύριστα στον αμερικάνο καπιταλιστή). Εδώ και καιρό, όμως, ο Ολμερτ

Φασιστικό έκτρωμα

Από την εποχή της δολοφονίας του αιγύπτιου προέδρου Ανουάρ Σαντάτ (το 1981), η Αίγυπτος βρίσκεται σε «κατάσταση έκτακτης ανάγκης». Ενα καθεστώς χούντας με κοινοβουλευτικό μανδύα, που διατηρείται επί 27 ολόκληρα χρόνια, σύμφωνα με το οποίο η αστυνομία έχει το δικαίωμα να φυλακίζει επ' αόριστο «υπόπτους» και να τους καταδικάζει με συνοπτικές διαδικασίες.

Την περασμένη Δευτέρα, η βουλή αποφάσισε την παράτασή του για δύο χρόνια ακόμα. Ο λόγος; Μα οι γνωστοί «τρομοκράτες» και η καθυστέρηση στην εκπόνηση νέου «αντιτρομοκρατικού νόμου», παρά τις δηλώσεις που είχε κάνει πέρσι ο υπουργός Δικαιοσύνης σύμφωνα με τις οποίες η κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» θα έληγε το 2008, ανεξάρτητα με το αν

θα ήταν έτοιμος ο νέος «αντιτρομοκρατικός» νόμος.

Στην πραγματικότητα, το αιγύπτιακο καθεστώς δεν έχει καμία διάθεση να «εκδημοκρατιστεί». Θέλει να τσακίσει τη «Μουσουλμανική Αδελφότητα» (οι εμφανιζόμενοι ως «ανεξάρτητοι» υποψήφιοι της οποίας υπερδιπλασίασαν τις δυνάμεις τους στις τελευ-

ταίες εκλογές, παρά τη βία και νοθεία που καταγγέλλεται) και κάθε φωνή που αντιτίθεται στις επιλογές του. Κανείς όμως δεν κατηγορεί την Αίγυπτο για φασισμό. Κι αυτό γιατί απλούστατα το καθεστώς Μουμπάρακ είναι καθαρά αμερικανόδουλο οπότε παίρνει... συγχωροχάρτι από τους «στυλοβάτες της πα-

γκόσμιας δημοκρατίας» (όπως και άλλα... δημοκρατικά καθεστώτα, όπως της Σαουδικής Αραβίας για παράδειγμα).

Παρά τον ανοιχτό φασισμό, όμως, οι εργάτες οργανώνουν τη δική τους αντίσταση (με τεράστιες δυσκολίες είν' αλήθεια). Στην κρατική υφαντουργία ξεκίνησαν απεργίες, παρά το γεγονός ότι ο Μουμπάρακ εξήγγειλε από τις αρχές του Μάη αύξηση 30% στους μισθούς για να προλάβει την εργατική αναταραχή. Ο φόβος για επέκταση των απεργιών –ιδιαίτερα αν νικήσουν οι υφαντουργοί– αποτελεί εφιάλτη για το καθεστώς Μουμπάρακ. Το καθεστώς «έκτακτης ανάγκης» είναι ένα μεγάλο όπλο της κυβέρνησης για την αντιμετώπιση και ενός ενδεχόμενου απεργιακού κύματος.

Ασταθής ισορροπία

Ουν πρωθυπουργός του Λιβάνου, Φουάντ Σινιόρα, πήρε ξανά την εντολή να σχηματίσει κυβέρνηση, από τον νεοεκλεγέντα πρόεδρο του Λιβάνου (πρώην αρχηγό του στρατού) Σουλεϊμάν. Αν και η αντιπολίτευση, με επικεφαλής τη Χεζμπολά, είχε υποστηρίξει την επιλογή του πρώην υπουργού Δημοσίων Έργων και Μεταφορών, Μοχάμεντ Σαφραντί, οι Αμερικάνοι και οι Σαουδάραβες (που χρηματοδοτούν τις милίτιες

των Σουνιτών και των Δρούζων) δε θέλησαν να αναδειχτεί κανείς άλλος για πρωθυπουργός εκτός από τον Σινιόρα ή το γιο του δολοφονημένου πρώην πρωθυπουργού του Λιβάνου, Χαρίρι.

Ετσι, ο Σινιόρα καλείται να σχηματίσει μια κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» εφαρμόζοντας τη συμφωνία της Ντόχα, σύμφωνα με την οποία το ένα τρίτο των υπουργείων θα πάει στην αντιπολίτευση. Μόνο «εθني-

κής ενότητας» δεν θα είναι η νέα κυβέρνηση, εφόσον οι αντιθέσεις του φιλοαμερικανικού μπλοκ της 14ης Μάρτη (που θα κατέχει την πλειοψηφία των κυβερνητικών πόστων) και της αντιπολίτευσης (Χεζμπολά, Αμάλ και ο μαρωνιτής χριστιανός πρώην στρατηγός Μισέλ Αούν) θα είναι πολύ δύσκολο να γεφυρωθούν.

Ηδη οι συγκρούσεις συνεχίζονται – αν και σποραδικές – μεταξύ των μαχητών της Χεζμπολά και της милίτιας του «Κινήματος του Μέλλοντος» (του Χαρίρι) και είναι σίγουρο ότι, παρά τη σημερινή ευφορία, δε θ' αργήσει η ώρα που θα εκδηλωθεί μια νέα πολιτική κρίση στη χώρα. Το λέμε αυτό, γιατί δεν πιστεύουμε ότι οι αμερικανόδουλοι θα καθίσουν με σταυρωμένα τα χέρια να βλέπουν τη δημοτικότητα του Ναοράλα ολοένα να ανεβαίνει (ιδιαίτερα αν ο

Ναοράλα πετύχει την ανταλλαγή των δύο αιχμαλώτων ισραηλινών στρατιωτών με τους φυλακισμένους στο Ισραήλ μαχητές της Χεζμπολά, ούτε οι Αμερικάνοι μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι βλέποντας το Ναοράλα να κάνει δηλώσεις υπέρ της Ιρακινής Αντίστασης και να ρίχνει βολές κατά της «πολιτικής διαδικασίας» στο Ιράκ, που «χρησιμοποίησε από τους Αμερικάνους για να νομιμοποιήσουν την κατοχή» αλλά και της ιρακινής κυβέρνησης, η οποία, όπως δήλωσε, «τίθεται σε δοκιμασία». Ο καιρός θα δείξει...

■ Βάστα με να σε βαστώ...

Η ένταση της κοινοβουλευτικής συζήτησης έφερε το... γλωσσικό ολίσθημα. Νευριασμένος που το ΠΑΣΟΚ έσπαγε το fairplay και έκανε λόγο για δημιουργία εξεταστικής επιτροπής για το τεράστιο σκάνδαλο της Siemens, πέταξε τη ρουκέτα ο υπουργός Δικαιοσύνης Σ. Χατζηγάκης: «*Αν θέλετε να ανοίξετε τον ασκό του Αϊόλου, προσέξτε μήπως το μαχαίρι στραφεί και εναντίον δικών σας στελεχών!*» Παγωμάρα στην αίθουσα, μούγκα από πλευράς ΠΑΣΟΚ, νοήματα, ψίθυροι, μέχρι ο υπουργός να καταλάβει τι είπε και να... ανασκευάσει: «*Εννοούσα ότι μπορούν να βλαφτούν αναίτιως στελέχη όλων των κομμάτων αν ανοίξουμε το θέμα!*» Αντί να το σώσει το 'κανε χειρότερο.

Μέχρι κι ο Γιωργάκης κατάλαβε τη γκάφα του αμετροεπή υπουργού και του την είπε: «*Αυτή είναι η αντιληψή σας, ότι εμείς εδώ δεν μπορούμε να προστατεύσουμε τον πολιτικό κόσμο, μέσα από διαδικασίες δημοκρατικές και διαφάνειας.*» Τι σημαίνει το ρητορικό ερώτημα Γιωργάκη; Το αυτονόητο: Επειδή δεν ξέρουμε πως θα εξελιχτούν τα πράγματα, μπορεί να χρειαστεί να φτάσουμε ακόμα και σε εξεταστική επιτροπή για να τα κουκουλώσουμε.

■ «Περιέργη» εμμονή

Είναι φανερό ότι με την πρότασή του για σύσταση εξεταστικής επιτροπής μόνο για το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, το ΠΑΣΟΚ επεδίωξε μια στενή αντι-νεοδημοκρατική αντιπολίτευση. ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ από παλιά είχαν δηλώσει πως θέλουν η διερεύνηση να πάει πιο πίσω χρονικά. Μέχρι και το 1951. Σωστό αίτημα, γιατί η ληστεία των ασφαλιστικών ταμείων είναι διαχρονική. Το ΠΑΣΟΚ, φυσικά, δεν είχε καμιά τέτοια όρεξη και επανέφερε την πρότασή του, σε μια περίοδο μάλιστα που έχει ψηφιστεί ο ασφαλιστικός νόμος. Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε έναν ελιγμό και αυτή τη φορά ψήφισε την πρόταση του ΠΑΣΟΚ, αφαιρώντας του έτσι κάθε δυνατότητα δημαγωγίας. Οι βουλευτές του ΚΚΕ ψήφισαν και πάλι «παράν», στρώνοντας βούτυρο στο ψωμί του Γιωργάκη και των άλλων Πασόκων. Θα μπορούσαν κάλλιστα να υπερψηφίσουν την πρόταση και ταυτόχρονα να ξεσκεπάσουν και τη ληστική πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Γιατί δεν το έκαναν; Πρόκειται μόνο για πολιτική αγκύλωση ή κρύβεται και κάτι άλλο «περιέργο» πίσω απ' αυτή την εμμονή; Γιατί τελικά μόνο η κυβέρνηση ευνοήθηκε απ' αυτό το «παράν», όπως και το ΠΑΣΟΚ που πήρε μια ωραία πάσα για να δημαγωγήσει.

■ Προπαγανδιστικά κολπάκια

«*Δε μας χέζεις, ρε Τατούλη,*» που θα 'λεγε κι ο Χάρρυ Κλυνν. Από τη μια ψηφίζει μαζί με το συντεταγμένο κυβερνητικό λόγο, αφού έχει παραιτηθεί από την ομιλία του, και από την άλλη αναρτά την ομιλία στην ιστοσελίδα του, ξέροντας με απόλυτη βεβαιότητα ότι την άλλη μέρα θα είναι πρωτοσέλιδο στις μεγαλύτερες εφημερίδες, ενώ μπορεί να τον καλέσουν και σε καναдуο τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων. Βαρετά κατάντησαν αυτά τα προπαγανδιστικά κολπάκια.

Εμπόριο όπλων από τους «ειρηνοποιούς»!

Αξιωματικοί από την Ουγκάντα της «ειρηνευτικής» δύναμης της Αφρικανικής Ένωσης στη Σομαλία πουλούν όπλα στους ισλαμιστές μαχητές που πολεμούν εναντίον της μεταβατικής κυβέρνησης και των αιθιοπικών στρατευμάτων που την υποστηρίζουν, σύμφωνα με έκθεση παρατηρητών του ΟΗΕ, που υποβλήθηκε στο Συμβούλιο Ασφαλείας στις 22 Μαΐου. Και δεν είναι οι μόνοι. Όπλα στους αντάρτες πουλούν επίσης «διαπρεπείς αξιωματούχοι των τομέων ασφάλειας της (σομαλικής) κυβέρνησης και αξιωματούχοι του αιθιοπικού στρατού. Πολλά από τα όπλα αυτά προέρχονται από το στρατό της Σομαλίας. Η έκθεση επισημαίνει επίσης ότι «σύμφωνα με εμπόρους όπλων, ο μεγαλύτερος προμηθευτής πολεμοφοδίων στην αγορά είναι αιθίοπες και σομαλοί αξιωματούχοι, που διοχετεύουν στην αγορά κιβώτια με πολεμοφοδία, για τα οποία δηλώνεται ότι χρησιμοποιήθηκαν σε μάχες».

Τα αιθιοπικά στρατεύματα εισέβλεσαν στη Σομαλία το Δεκέμβριο του 2006, κατ' εντολή του Λευκού Οίκου, για να διώξουν από την εξουσία την Ένωση Ισλαμικών Δικαστηρίων και να υποστηρίξουν τη διορισμένη μεταβατική κυβέρνηση. Ωστόσο, πολύ γρήγορα οι Ισλαμιστές κατάφεραν να ανασυγκροτηθούν και να περάσουν στην αντεπίθεση με ανταρτοπόλεμο, κλιμακώνοντας συνεχώς τις επιθέσεις τους. Όμως, στις μπίζνες δεν υπάρχουν φίλοι και εχθροί. Το κέρδος είναι υπέρνω όλων.

Αμυνα στην καπιταλιστική ληστεία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

τον Αλογοσκούφη, που μέχρι τις τελευταίες εκλογές είχε τον Φώλια υφυπουργό του. Στο πλευρό του Αλογοσκούφη στέκονται και άλλα κυβερνητικά στελέχη (π.χ. Σπηλιωτόπουλος και Δούκας), αλλά και οι βιομήχανοι, οι οποίοι την Πέμπτη το πρωί έριξαν μια ξεγυρισμένη χλαπάτσα στο Φώλια, για να «μαζευτεί». Εκεί που αυτός περίμενε ότι από τη σύσκεψη που τους κάλεσε θα έβγαιναν με κάποια «συμφωνία κυρίων» (κατά το πασοκικό πρότυπο), σηκώθηκαν και έφυγαν αφήνοντάς τον σύζυλο και πετώντας του το γάντι.

Περιττεύει, βέβαια, να πούμε πως τα περιβόητα «41 μέτρα», τα οποία –σύμφωνα με τον Φώλια– θα αποδώσουν σε... βάθος χρόνου, όταν αρχίσουν να εφαρμόζονται όλα, ούτε σαν παυσίπονα δεν πρόκειται να λειτουργήσουν. Γιατί το πρόβλημα δεν οφείλεται στο «υπερβολικό κέρδος» ή στην «αισχροκέρδεια», αλλά στην κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού. Έχουμε και άλλη φορά σημειώσει πως αυτό που σε χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου εμφανίζεται σαν πείνα, σε μας εμφανίζεται σαν ακρίβεια. Ακόμα και τα τράφιμα μετατράπηκαν σε χρηματιστηριακά προϊόντα, στα οποία τζογάρει το χρηματιστικό κεφάλαιο, προσδοκώντας σε κέρδη που δεν του προσφέρουν πλέον άλλες μορφές χρηματιστηριακών «επενδύσεων».

Στο παιχνίδι μπαίνει γερά και το ΠΑΣΟΚ, προσπαθώντας να αντλήσει πολιτικά οφέλη. Ο μεν Γιωργάκης καταγγέλλει σε όλους τους τόνους την κυβέρνηση για «ανικανότητα», οι δε επιτελείς του (Χρυσοχοϊδης, Κατσέλη και σία) φροντίζουν να στείλουν στους καπιταλιστές το μήνυμα ότι το ΠΑΣΟΚ δεν έχει σκοπό να γυρίσει σε πα-

λιότερες εποχές αγορανομικών ελέγχων και καθορισμού ανώτατων τιμών, αλλά απλώς κάνει κούφια αντιπολίτευση στην κυβέρνηση (χαρακτηριστικές οι δηλώσεις του αρμόδιου «σκιάδου» υπουργού Μ. Χρυσοχοϊδης, που παραθέτουμε χωριστά).

Πιο εξοργιστική απ' όλους, όμως, είναι η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, που είχε το θράσος να εκδώσει δελτίο Τύπου για να «εκφράσει την εντονότατη διαμαρτυρία της γιατί καθημερινά καταγράφεται και νέο αρνητικό ρεκόρ ακρίβειας και πληθωρισμού». Αφού σημειώσει ότι «η κατάσταση έχει τεθεί πλέον εκτός κάθε ελέγχου!» και μας υπενθυμίσει ότι «ακόμα και η ΕΣΥΕ εκτιμά ότι ο τιμάρημος θα ξεπεράσει το 4,6%, ενώ ο εργατικός –πραγματικός– πληθωρισμός είναι τουλάχιστον τριπλάσιος απ' αυτόν», καταλήγει: «*Η ΓΣΕΕ απαιτεί άμεσα, ουσιαστικά και αποτελεσματικά μέτρα μείωσης και αυστηρού ελέγχου των τιμών, μείωση των τιμολογίων των Δημόσιων Υπηρεσιών, των διοδίων, των καυσίμων, αυστηροποίηση και εκτέλεση των ποινών για τους κερδοσκόπους της αγοράς αλλά και της νοθείας των προϊόντων*

των καταναλωτικών αγαθών».

Τολμούν οι αλήτες να μιλούν για τριπλάσιο πραγματικό πληθωρισμό (δηλαδή γύρω στο 14%, όταν έχουν υπογράψει Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας με αυξήσεις σε ετήσια βάση 4,56% (3,45% από 1.1.2008 και 3% από 1.9.2008). Όταν έσπευδαν να υπογράψουν αυτή τη σύμβαση, χωρίς καν μια 24ωρη απεργία, ο επίσημος (και μαϊμουδιωμένος) πληθωρισμός «έτρεχε» με 4,4%. Δεν ήταν και τότε ο «εργατικός-πραγματικός-πληθωρισμός» τουλάχιστον τριπλάσιος; Δηλαδή, το 0,2% που ανέβηκε από τότε κάνει τη διαφορά; Κι όμως, είχαν το θράσος να δηλώνουν τότε, ότι με τη συμφωνία που έκλεισαν με το ΣΕΒ («σύγχρονο Σύμφωνο εργασιακής ειρήνης και κοινωνικής συνοχής»), την είχε χαρακτηρίσει ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος «δίνονται αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό, ενσωματώνεται ένα μέρος της παραγωγικότητας της εργασίας στις αμοιβές μας!!!

Η ακρίβεια είναι τυπικό γνώρισμα της κρίσης του καπιταλισμού στο μονοπωλιακό του στάδιο (εν αντιθέσει με

τον προμονοπωλιακό καπιταλισμό, που σε περιόδους κρίσης είχε πτώση τιμών). Άλλοτε, το ασπικό κράτος διατηρούσε για τον εαυτό του το δικαίωμα παρέμβασης στις τιμές, με στόχο να περιορίζει κάπως τα ποσοστά κέρδους, για να διατηρεί την κοινωνική συνοχή. Πλέον, αυτό το δικαίωμα το έχει απεμπολήσει. Κάθε παρέμβαση στις τιμές απαγορεύεται, διότι εμποδίζει τον ανταγωνισμό, που δήθεν θα φέρει μείωση των τιμών (αυτό πια κι αν είναι ανέκδοτο: στην εποχή των μονοπωλίων και των καρτέλ, να μιλούν για ελεύθερο ανταγωνισμό). Τις κρατικές επιχειρήσεις τις έχουν ιδιωτικοποιήσει, οπότε δε μπορούν να παρέμβουν στη διαμόρφωση των τιμών τους. Ετσι και το κάνουν, κινδυνεύουν να βρεθούν εγκαλούμενοι στο Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από την Κομισιόν, για «νόθευση του ανταγωνισμού». Τέλος, οι απαιτήσεις της δημοσιονομικής προσαρμογής δεν τους αφήνουν να μειώσουν τους φόρους, γιατί και πάλι караδοκει ο κέρβερος που ονομάζεται Κομισιόν. Τι μένει; Μέτρα-κοροϊδία, σαν τα 41 του ανεκδιήγητου Φώλια.

Τίποτα, λοιπόν, δεν έχουν να περιμένουν οι εργαζόμενοι από την κυβέρνηση. Στρέφοντας τα πυρά τους μόνο ενάντια σ' αυτή και μένοντας στη γκρίνια, τις φωνές και τα γαμοσταυρίδια, απλά βοηθούν το σύστημα να διαχειριστεί πολιτικά την κατάσταση, είτε με αλλαγές προσώπων στην κυβέρνηση είτε και με αλλαγή κυβέρνησης. Ο πραγματικός στόχος, η μόνη άμυνα των εργαζόμενων, θα έπρεπε να είναι η αύξηση των μισθών. Κι αυτό είναι το μόνο που δεν ακούγεται.

«*Νομίζω ότι είναι σωστό οι πολίτες με κάθε ειρηνικό μέσο να συμμετάσχουν και να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους γιατί αλλιώς δεν θα έχουμε αποτελέσματα.*»

Αλέκος Αλαβάνος (28.5.08)

Σε τι ακριβώς μας καλεί ο ποιητής; Γιατί αισθάνεται την ανάγκη να σημειώσει πως σε κάθε περίπτωση πρέπει να δράσουμε νόμιμα και ειρηνικά; Αν δηλαδή μια διαδήλωση «μπουκαρίζε» σ' ένα μεγαλομπακαλικο, ιδιοκτησίας πολυεθνικού μονοπωλίου, και άδειαζε τα ράφια, τι ακριβώς θα έλεγε ο ποιητής Αλέκος; Αναφέρουμε το παράδειγμα, γιατί τέτοια φαινόμενα έχουν γίνει πολλές φορές στο παρελθόν, ενώ βλέπουμε να γίνονται και σήμερα σε χώρες που οι λαοί λιμοκτονούν. Τελικά, τι ενδιαφέρει περισσότερο τον κ. Αλαβάνο, να ανασάνει ο λαός ή να μη διασαλευτεί ο νόμος και η τάξη του συστήματος;

Επαναλειτούργει η Επιτροπή για τα ΒΑΕ

Μετά από απραξία δύο ολόκληρων μηνών, στη διάρκεια των οποίων δε συνεδρίασε καθόλου, συνήλθε την περασμένη Τετάρτη (όχι σε πλήρη σύνθεση) σε άτυπη συνεδρίαση η Επιτροπή για τα ΒΑΕ και αποφάσισε να αρχίσει να ξαναλειτούργει. Οι εκπρόσωποι του ΣΕΒ δεν πήραν μέρος σ' αυτή τη συνεδρίαση, σύμφωνα με πληροφορίες, όμως, θα συμμετάσχουν κανονικά (θυμίζουμε ότι έχουν αποχωρήσει οι εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ και του ΤΕΕ).

Η κυβέρνηση έχει ήδη δώσει παράταση στη λειτουργία της Επιτροπής μέχρι τις 18 Ιούλη, όμως τα μέλη της εκτίμησαν ότι δεν

προλαβαίνουν και επιφόρτισαν τον πρόεδρό της να συναντηθεί με την Πετραλιά και να ζητήσει παράταση για μετά τις 18 Ιούλη. Υπήρξε πρόταση για συνεδριάσεις δις εβδομαδιαίως, όμως υπήρξαν αντιρρήσεις και έτσι οι συνεδριάσεις θα είναι και πάλι μία κάθε εβδομάδα.

Προφανώς, η κυβέρνηση ήθελε να περάσει κάποιος χρόνος μετά την ψήφιση του ασφαλιστικού νόμου και ενδεχομένως να επιχειρήσει αιφνιδιασμό μέσα στο καλοκαίρι, για να περάσει χωρίς αντιδράσεις η απένταξη εκατοντάδων χιλιάδων εργατών από τα βαρέα και ανθυγιεινά.

■ Κολπάκια

Η γαλακτοβιομηχανία Vivartia, ιδιοκτησίας MIG πλέον, ανακοίνωσε την περασμένη Τετάρτη, ότι μειώνει τις τιμές στο λεγόμενο φρέσκο γάλα κατά 3%. Στο εφετζδικό δελτίο Τύπου, που μοιάζει να 'χει γραφεί διά χειρός Βγενόπουλου, το γάλα χαρακτηρίζεται «κοινωνικό αγαθό» (sic!) και η συγκεκριμένη μείωση σημειώνεται ότι «γίνεται για πρώτη φορά στην ιστορία της ελληνικής αγοράς γάλακτος».

Οραίο το διαφημιστικό κολπάκι. Κρύβουμε έτσι όλη τη βρώμη ιστορία του καρτέλ, που έχει στραγγαλίσει παραγωγούς και καταναλωτές. Κρύβουμε το γεγονός ότι τον τελευταίο χρόνο οι τιμές του γάλακτος αυξήθηκαν κατά 6,5% (στοιχεία ΕΣΥΕ). Κρύβουμε τη μεγάλη αύξηση κερδών που σημείωσε η Vivartia το 2007. Κάνουμε ένα πολιτικό δωράκι στην κυβέρνηση, που την πικράναμε με όσα είπαμε για τον Αλογοσκούφη στη Βουλή. Προπαντός, φιλοτεχνούμε με ακόμα πιο λαμπερά χρώματα το πορτρέτο του Βγενόπουλου, που επιθυμεί να καταστεί κορυφαίος παράγοντας της ελληνικής πλουτοκρατίας.

Τους ελέγχους για την εισαγωγή προϊόντων από τρίτες χώρες κάνουν οι Χημικές Διευθύνσεις των τελωνείων που υπάγονται στο Γενικό Χημείο του Κράτους και η Διεύθυνση Μεταποίησης για τυποποίηση προϊόντων φυτικής προέλευσης, καθώς και η Διεύθυνση Κτηνιατρικής για προϊόντα ζωικής προέλευσης του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο ΕΦΕΤ παρεμβαίνει από την εισαγωγή και μετά. Οι έλεγχοι που γίνονται στα τελωνεία από τις Χημικές Διευθύνσεις δεν εξειδικεύονται στην ανίχνευση συγκεκριμένων ουσιών, όπως για παράδειγμα το ορυκτέλαιο, το κοβάλτιο, το αρσενικό κ.τ.λ. Το μόνο που σε ορισμένες περιπτώσεις αναζητείται είναι το πετρέλαιο. Η πληροφόρηση που έχω λέει ότι αναζητείται, κατ' αρχάς, μια σειρά από τοξικές ουσίες που είναι κοινός τόπος σε ό, τι αφορά την έρευνα, τον έλεγχο στις ευρωπαϊκές χώρες. Και εν συνεχεία, σε εξειδικευμένες περιπτώσεις -εφόσον υπάρχει μια καταγγελία, όπως είχαμε καταγγελία στην προκειμένη περίπτωση, ή μια υπόνοια- γίνεται έλεγχος για άλλα στοιχεία. Δηλαδή, δεν είναι μέσα στο πλαίσιο των ελέγχων που έχουν θεσμοθετηθεί από τις συνεργαζόμενες με τον ΕΦΕΤ ευρωπαϊκές εταιρίες.

Θεόδωρος Ρουσόπουλος
Press room, 20.5.08

Την παραπάνω απάντηση έδωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, μια μέρα μετά τη σχετική δημοσιογραφική ερώτηση, αφού πρώτα ενημερώθηκε από τα αρμόδια υπουργεία, όπως είπατε. Η απάντηση είναι σκόπιμα παραπλανητική (οι πολιτικοί συντάκτες, άλλωστε, είναι εντελώς άσχετοι σ' αυτά τα θέματα). Για κάποιον που ξέρει, όμως, είναι αποκαλυπτική. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δηλώνει ευθέως, ότι **έλεγχος ουσιαστικός στα εισαγόμενα τρόφιμα δεν γίνεται**. Αυτό, όμως, το παρυσιάζει ως φυσιολογικό γεγονός. Και βέβαια, ουδείς του έθεσε το ερώτημα, αν έπρεπε να γίνονται έλεγχοι και τι ακριβώς περιεχόμενο έπρεπε να έχουν.

Επίσης, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (ίσως από δική του σκοπιμότητα, ίσως επειδή παραπλανήθηκε από συναδέλφους του) παρουσιάζει ως συναρμόδιες για τους ελέγχους υπηρεσίες τις Χημικές Διευθύνσεις των Τελωνείων και δυο Διευθύνσεις του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Διεύθυνση Μεταποίησης και Διεύθυνση Κτηνιατρικής). Η αλήθεια είναι ότι **αποκλειστικά υπεύθυνο** για τον έλεγχο των τροφίμων είναι το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Για δε το συγκεκριμένο προϊόν (ηλιέλαιο) αρμόδια είναι η Διεύθυνση Μεταποίησης. Οι Χημικές Διευθύνσεις των Τελωνείων δεν έχουν καμιά δουλειά με τους ελέγχους των τροφίμων. Ερευνούν άλλα πράγματα, δικού τους ενδιαφέροντος. Για τους ελέγχους που αφορούν την καταλληλότητα των τροφίμων αρμόδιες και αποκλειστικά υπεύθυνες είναι οι υπηρεσίες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, οι οποίες θα έπρεπε να ασκούν συστηματικούς ελέγχους σε όλα τα προϊόντα που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (και για ζωοτροφές),

■ Το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων σαμποτάρισε συνειδητά τους ελέγχους για το

Μπάτε σκύλοι αλέστε

Ανεξέλεγκτα περνούν τα σύνορα

χρησιμοποιώντας τα δικά τους εργαστήρια ή και τα εργαστήρια του Γενικού Χημείου. Πέρα από το ότι η υπηρεσία του δεν έχει την αρμοδιότητα, δεν είναι και δουλειά ενός γενικού χημικού να διερευνά για την ύπαρξη επιμολύνσεων σε τρόφιμα. Γιατί δεν ξέρει τις λεπτομέρειες, δεν είναι της ειδικότητάς του. Αυτό είναι δουλειά των γεωτεχνικών, των γεωπόνων (για τα προϊόντα φυτικής παραγωγής) και των κτηνιάτρων (για τα προϊόντα ζωικής παραγωγής). Οι γενικοί χημικοί είναι απλώς διεκπεραιωτές παραγγελιών. Ο αρμόδιος γεωτεχνικός πρέπει να τους πει «ψάξτε γι' αυτό και γι' αυτό», διότι μόνοι τους δε γνωρίζουν για τι ακριβώς πρέπει να ψάξουν. Γι' αυτό λέμε πως για τους ειδικούς η απάντηση Ρουσόπουλου είναι αποκαλυπτική, γιατί παραδέχεται πως στην πραγματικότητα οι αρμόδιες για τους ελέγχους υπηρεσίες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δεν έκαναν κανένα έλεγχο και μόνο οι Χημικές Διευθύνσεις των Τελωνείων έψαχναν για κάποια άλλα πράγματα, εντελώς ακαθοδήγητες, άσχετες με το αντικείμενο, γι' αυτό και τα ορυκτέλαια τα βρήκαν κατόπιν εορτής, όταν είχε βουίξει ολόκληρη η Ευρώπη και τους έδωσαν εντολή να ψάξουν ειδικά για ορυκτέλαια.

Υπάρχει μια λεπτομέρεια ανεκδοτολογικού τύπου, που αξίζει να επισημανθεί. Όταν πια το σκάνδαλο του ηλιελαιου είχε φτάσει στο φώρτε του και η κατάσταση ήταν φανερά εκτός οποιουδήποτε ελέγχου, η κυβέρνηση διέταξε τον ΕΦΕΤ να ανακοινώσει ότι αποσύρονται όλα τα ηλιέλαια από την αγορά, ανεξαρτήτως ημερομηνίας εισαγωγής και χώρας προέλευσης. Την ίδια μέρα, 21.5.08, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (τρομάρα του) Α. Κοντός ανακοίνωσε με τυμπανοκρουσίες, ότι απαγόρευσε την εισαγωγή δυο φορτίων ηλιελαιου ουκρανικής προέλευσης, που μόλις είχαν καταφθάσει με τάνκερ στα Ψαχνά Ευβοίας. Ηταν η κίνηση της σουπιάς. Ο Α. Κοντός έστειλε στο πανελλήνιο ένα μήνυμα: ο ΕΦΕΤ τα 'χει κάνει θάλασσα, αλλά εγώ ενεργώ με ταχύτητα και αποφασιστικότητα.

Πλην κάποιων συνδικαλιστών του ΕΦΕΤ, που κινούνταν με βάση τη συντεχνιακή λογική «να υπερασπιστούμε το μαγαζί μας», ουδείς παρατήρησε πως αφού είναι ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που απαγορεύει την εκφόρτωση αυτών των δυο πλοίων, αυτός θα έπρεπε να είναι υπεύθυνος και για τα προηγούμενα φορτία. Ο Α. Κοντός έκανε την επίδειξη καραγκιόζικου ηρωισμού και αμέσως αποσύρθηκε από το προσκήνιο, αφήνοντας τον ΕΦΕΤ να εισπράττει όλη τη χλαπάτσα. Η αλήθεια, όμως, είναι πως ο ΕΦΕΤ έχει ευθύνη μόνο για την εσωτερική αγορά και όχι για τις εισαγωγές από τρίτες χώρες. Είναι βέβαια τεράστιες οι ευθύνες του ΕΦΕΤ, όμως εξίσου τερά-

στιες είναι οι ευθύνες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Αυτό ήταν υπεύθυνο να ελέγξει τις εισαγωγές του ηλιελαιου και ουδέποτε το έκανε. Οχι μόνο δεν το έκανε, αλλά **σαμποτάρισε συνειδητά** κάθε προσπάθεια συγκρότησης ενός στοιχειώδους έστω ελεγκτικού μηχανισμού.

■ Έλεγχος: Ποιος έλεγχος:

Την προηγούμενη εβδομάδα γράψαμε ότι ο Α. Κοντός, σαν τη σουπιά που αμολάει το μελάνι της, φρόντισε να βγει έξω από το κάδρο των υπευθύνων γι' αυτό το νέο διατροφικό έγκλημα, αφήνοντας όλη την ευθύνη να την πάρει ο ΕΦΕΤ και οι πολιτικοί του προϊστάμενοι Χ. Φώλιας και Γ. Βλάχος. Τα πράγματα, όμως, είναι ακόμα πιο ανατριχιαστικά. Οι ευθύνες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δεν είναι σε επίπεδο αμέλειας, βαριάς έστω, αλλά σε επίπεδο **συνειδητής παρεμπόδισης των απαραίτητων ελέγχων**. Αυτό αποδεικνύεται πέραν κάθε αμφιβολίας από τα επίσημα έγγραφα που φέρνουμε σήμερα στο φως.

Τον Απρίλη του 2004, από το Συμβούλιο υπουργών της ΕΕ και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εγκρίθηκε ο Κανονισμός 882, με τον βαρύνοντο τίτλο «για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων». Υποτίθεται πως με τον Κανονισμό αυτό η Ευρώπη έβαζε μια τάξη σε όλη την επικράτεια της, δημιουργώντας τους απαραίτητους εκεινούς μηχανισμούς που ως κέρβεροι θα φυλάτουν νυχθημερόν την ασφάλεια και την υγεία των πολιτών της. Εχουμε κι άλλη φορά αναφερθεί στον υποκριτικό χαρακτήρα τέτοιων νομικών κειμένων της ΕΕ και δε θα παραλείψουμε και τώρα ν' αναφέρουμε πως στο σημείο 4 των εισαγωγικών σκέψεων αναφέρεται ρητά πως υπέρτατος κανόνας θεωρείται ο... αυτοέλεγχος των καπιταλιστών:

«Η κοινοτική νομοθεσία για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα βασίζεται στην αρχή ότι οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων, σε όλα τα στάδια της παραγωγής, της μεταποίησης και της διανομής εντός των επιχειρήσεων υπό τον έλεγχό τους, είναι υπεύθυνοι για να εξασφαλίζουν ότι οι ζωοτροφές και τα τρόφιμα τηρούν τις απαιτήσεις της νομοθεσίας για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα που είναι συναφείς με τις δραστηριότητές τους»!

Οι καπιταλιστές που παράγουν και διακινούν τρόφιμα και ζωοτροφές θεωρούνται πρόσωπα απόλυτα φερέγγυα, υπεράνω πάσης υποψίας, γι' αυτό και πρωτίστως σ' αυτούς ανατίθεται η ευθύνη της προστασίας της δημόσιας υγείας. Κάτι εγκλήματα τύ-

που «τρελάν αγαλάδων», διοξινούχων κοτόπουλων και τα παρόμοια, αποτελούν απλές... αστοχίες.

Για ξεκάρφωμα, όμως, και για να λειτουργήσει καλύτερα το εμπόριο θεσπίζουν και ένα σύστημα ελέγχων από κρατικά όργανα. Διότι ξέρουν ότι κάποια στιγμή κάποιο επεισόδιο του διαρκούς διατροφικού σκανδάλου θα έρθει στο φως, οπότε θα πρέπει να ελέγξουν την κατάσταση και να διαχειριστούν πολιτικά τις λαϊκές μάζες, ώστε να μην υπάρξει καταναλωτικό κραχ στην αγορά. Αναφέρει για παράδειγμα ο συγκεκριμένος κανονισμός, ότι «οι επίσημοι έλεγχοι θα πρέπει να πραγματοποιούνται με τις κατάλληλες τεχνικές, συμπεριλαμβανομένων των καθιερωμένων ελέγχων επιτήρησης καθώς και εντατικότερων ελέγχων, όπως επιθεωρήσεις, εξακριβώσεις, εξετάσεις, δειγματοληψία και ανάλυση των δειγμάτων», ότι «οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη θέσπιση και την αποτελεσματική εφαρμογή κατάλληλων συντονιστικών διαδικασιών σε περίπτωση που οι επίσημοι έλεγχοι διενεργούνται από διαφορετικές υπηρεσίες ελέγχου», όπως και να «υπάρχει ουσιαστικός και αποτελεσματικός συντονισμός μεταξύ του κεντρικού επιπέδου και του περιφερειακού ή τοπικού επιπέδου», ότι «θα πρέπει να είναι διαθέσιμες οι κατάλληλες διαδικασίες για τη συνεργασία των αρμόδιων αρχών τόσο στο εσωτερικό των κρατών μελών όσο και μεταξύ τους, ιδίως όταν ύστερα από επίσημους ελέγχους διαπιστώνεται ότι τα προβλήματα που αφορούν ζωοτροφές και τρόφιμα επεκτείνονται σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη» κ.λπ. κ.λπ.

Επειδή ο εν λόγω κανονισμός θεωρήθηκε μια... επανάσταση για την προστασία της υγείας των καταναλωτών, δόθηκε μια περίοδος ενάμισι περίπου χρόνου, ώστε τα κράτη μέλη να προετοιμαστούν κατάλληλα. Η εφαρμογή του κανονισμού άρχισε από την 1η Γενάρη του 2006.

Στην Ελλάδα, όπως είπαμε, ως αρμόδια αρχή για τα εισαγόμενα τρόφιμα και ζωοτροφές ορίστηκε το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, το οποίο έπρεπε να ετοιμάσει όλον αυτό το θαυμαστό μηχανισμό ελέγχου. Ας δούμε, λοιπόν, πώς ανταποκρίθηκε το υπουργείο και ειδικά η περιβόητη Διεύθυνση Μεταποίησης, αρμόδια για τις εισαγωγές τροφίμων φυτικής προέλευσης, όπως το ηλιέλαιο με τις βαλβολίνες.

Οικονομικών το εξής εκπληκτικό έγγραφο:

«Θέμα: Διαβίβαση νομοθεσίας
Σας αποστέλλουμε για ενημέρωσή σας και δικές σας ενέργειες τον Κανονισμό 882/2004/ΕΚ για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων» καθώς και την ΚΥΑ 088/13-2-2006 (ΦΕΚ 175/Β/13-2-2006) «Ορισμός κεντρικών αρμόδιων αρχών για την οργάνωση επίσημων ελέγχων κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του Κα-

Επισημαίνουμε ότι η ε
ουσιαστικά δυνατή από τ
διευκρινίσεων από το ΥΠ

Παράλληλα, σας διαβιβάζ
αρμόδια αρχή για την εφαρ
προβλεπόμενων ελέγχων, α
Επισημαίνεται ότι, όταν κ
παροχή των αναγκαίων διευ
προβλεπόμενες Κ.Υ.Α., με
για τη διενέργεια των προβ
σοχής, οι Τελωνειακές Αρχ
ως άνω Υπουργείου.

Όσον αφορά το δεύτερο αίτ
περιγράφονται οι αρμοδιότη
178/2002, 882/2004 και 852
Κυβέρνησης θα έλθει σε γν

ους οποίους ήταν υπεύθυνο

Κι αλεστικά μη δίνετε

τα φυτικής προέλευσης τρόφιμα

και μια κοινή υπουργική απόφαση που αφορά γραφειοκρατικά θέματα και δεν αναφέρεται στην ουσία των ελέγχων και την οργάνωση ελεγκτικού μηχανισμού. Μ' άλλα λόγια, η αρμόδια για τους ελέγχους υπηρεσία λέει σε μια άλλη -που επικουρικό μόνο ρόλο έχει και άλλα πράγματα διερευνά- «μη μας ζαλίζετε τον έρωτα, κάντε ό,τι σας φωτίσει ο θεός!»

Μερικές μέρες αργότερα, η 19η Διεύθυνση Τελωνειακών Διαδικασιών του υπουργείου Οικονομικών έστειλε ένα έγγραφο με το χαρακτηρισμό «εξαιρετικά επείγον». Στους «αποδέκτες για ενέργεια» φηγουράρουν όλες οι αρμόδιες για τον έλεγχο επί των εισαγωγών Διευθύνσεις του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Αφού περιγράφει συνοπτικά τις νέες διατάξεις που αφορούν τους ελέγχους στις εισαγωγές τροφίμων και ζωοτροφών, η Διεύθυνση Τελωνειακών Διαδικασιών σημειώνει με μεγάλα μαύρα γράμματα, για να δώσει όση περισσότερη έμφαση γίνεται:

«Επισημαίνουμε ότι η εφαρμογή του κοινοποιούμενου Κανονισμού θα καταστεί ουσιαστικά δυνατή από τις Τελωνειακές Αρχές, μετά την παροχή των αναγκαίων διευκρινίσεων από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων».

Παρακάτω αναφέρει:

«Επισημαίνεται ότι, όταν καταστεί δυνατή η εφαρμογή του εν λόγω Κανονισμού με την παροχή των αναγκαίων διευκρινίσεων από το αρμόδιο Υπουργείο και μέχρι να εκδοθούν οι προβλεπόμενες ΚΥΑ, με τις οποίες θα ρυθμιστούν θέματα μεταβίβασης της αρμοδιότητας για τη διενέργεια των προβλεπόμενων επίσημων ελέγχων σε περιφερειακές ή νομαρχιακές αρχές, οι Τελωνειακές Αρχές της χώρας θα απευθύνονται στα ελεγκτικά όργανα του ως άνω Υπουργείου».

Ωστόσο και εν αναμονή των ως άνω σχετικών διευκρινίσεων από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, τονίζουμε ότι στην παρούσα φάση, οι

τελωνειακές διατυπώσεις και διαδικασίες κατά την εισαγωγή των προβλεπόμενων από τον κοινοποιούμενο Κανονισμό προϊόντων, θα διεξάγονται σύμφωνα με τις οδηγίες που έχουν κατά καιρούς δοθεί από την Υπηρεσία μας σχετικά με τη διενέργεια ελέγχων κατά την εισαγωγή τροφίμων και ζωοτροφών».

Οι δυο υπηρεσίες κινούνται με τη δεξιοτεχνία κινέζων πρωταθλητών του πιγκ-πονγκ, πετώντας η μία το μπαλάκι στο τερνόν της άλλης. Όμως, για να είμαστε δίκαιοι, οφείλουμε να σημειώσουμε ότι, αν στην περίπτωση της Διεύθυνσης Τελωνειακών Διαδικασιών ξεχειλίζει ο γραφειοκρατισμός, στην περίπτωση της Διεύθυνσης Μεταποίησης του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ξεχειλίζει η εγκληματική αδιαφορία.

Τι ζητά η Διεύθυνση Τελωνειακών Διαδικασιών; Ζητά οδηγίες από το αρμόδιο υπουργείο για το πώς πρέπει να ενεργήσει, ώστε να συνδράμει στην εφαρμογή του νέου συστήματος ελέγχων. Διευκρινίζει δε, ότι μέχρι να πάρει αυτές τις οδηγίες, θα εξακολουθήσει να ενεργεί με τον παλιό τρόπο. Τι έπρεπε να έχει κάνει η Διεύθυνση Μεταποίησης; Να έχει οργανώσει έναν καλά δομημένο ελεγκτικό μηχανισμό, διακτινωμένο σε όλα τα σημεία από τα οποία μπαίνουν στη χώρα τρόφιμα φυτικής προέλευσης. Τουλάχιστον να έχει ξεκινήσει το στήσιμο ενός τέτοιου μηχανισμού. Τι έκανε; **Τίποτε απολύτως.** Τι απάντησε στο έγγραφο της Διεύθυνσης Τελωνειακών Διαδικασιών; **Τίποτε απολύτως!** Την έγγραψε κανονικότητα.

Η Διεύθυνση Τελωνειακών Διαδικασιών απευθύνθηκε και το 2007 με ανά-

λογου περιεχόμενου έγγραφο, ζητώντας και πάλι η αρμόδια υπηρεσία να ξεκαθαρίσει πώς θα γίνονται οι ελεγχχοι και πώς θα εμπλακούν σ' αυτή οι υπηρεσίες της. **Ακόμη περιμένει απάντηση!** Είναι τέτοια η θρασύτητα της Διεύθυνσης Μεταποίησης, που απαιτώνει και να απαντήσει ακόμη. Επειδή όλοι ξέρουμε πως λειτουργεί το σύστημα, μπορούμε να καταλάβουμε ότι κανένας υπηρεσιακός παράγοντας δεν θα είχε το θράσος να συμπεριφερθεί έτσι, αν δεν είχε τις πλάτες της πολιτικής ηγεσίας του. Αλλιώς, θα φοβόταν μη τυχόν βρεθεί υπόλογος όχι μόνο για διοικητικές, αλλά ακόμα και για ποινικές ευθύνες. Άλλωστε, το γεγονός ότι ακόμα και τώρα, μετά το ξέσπασμα του σκανδάλου του ηλιέλαιου, ουδείς μιλά για τις ευθύνες της Διεύθυνσης Μεταποίησης του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και των πολιτικών της προϊσταμένων, ενώ οι τελευταίοι κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν τι έγινε, προσφέροντας πλήρη κάλυψη στους υφισταμένους τους, καταδειχνει πως υπήρξε **πλήρης ταύτιση υπηρεσιακών παραγόντων και πολιτικών προϊσταμένων**, ότι υπήρξε σκόπιμο σამποτάρισμα της διαδικασίας ελέγχου, προς όφελος των μεγαλοκαπιταλιστών που σοδειάζουν κέρδη πουλώοντας θάνατο.

Όπως η γάτα τις βρομιές της...

Για το εγκληματικό αυτό σαμποτάρισμα των ελέγχων πληροφορηθήκαμε κάνοντας ρεπορτάζ στις υπηρεσίες των δύο υπουργείων. Υπηρεσιακοί παράγοντες στη Διεύθυνση Τελωνειακών Διαδικασιών δεν είχαν καμιά δυσκολία να «δώσουν» τη Διεύθυνση Μεταποίησης του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, λέγοντάς μας ότι τους ζητούν οδηγίες και δεν τους απαντούν. Όταν το θέσαμε υπόψη υπηρεσιακών παραγόντων στη Διεύθυνση Μεταποίησης και εισπράξαμε την κακιασμένη απάντηση «γιατί αυτοί μας ειδοποιούν εμάς;», καταλάβαμε ότι η φάβα έχει λάκκο και δη μεγάλο.

Ζητήσαμε από την προσφάτως τοποθετηθείσα ως αναπληρώτρια προϊσταμένη της Διεύθυνσης Μεταποίησης, Ευαγγελία Κουρέντα, να μας δώσει τα έγγραφα της αλληλογραφίας των δύο υπηρεσιών. Με το θράσος της άγνοιας και τον χαμαιλεοντισμό της φιλόδοξης νεοφώτιστης, μας απάντησε πως η υπηρεσία... **θα εξετάσει το αίτημά μας.** Της απαντήσαμε ότι θα μας τα δώσει και μάλλον στα επόμενα, γιατί πρόκειται για δημόσια έγγραφα στα οποία δικαιούται να έχει πρόσβαση όχι ο δημοσιογράφος, αλλά κάθε πολίτης. Ετσι και έγινε. Η κ. Κουρέντα (προφανώς αφού ρώτησε και έμαθε) μας παρέδωσε τα έγγραφα με όλους τους επίσημους τύπους, μια μόλις μέρα μετά την υποβολή της σχετικής αίτησής μας (για την ταχύτητά της οφείλουμε να τη συγχαρούμε).

Ας δούμε τι ζητήσαμε και τι μας έδωσε. Ζητήσαμε το έγγραφο της 18.5.2006, το οποίο παραθέσαμε στην αρχή, όπως επίσης και την απάντηση που έδωσε η Διεύθυνση Μεταποίησης στο δεύτερο στη σειρά αίτημα της Διεύθυνσης Τελωνειακών Διαδικασιών για αποστολή οδηγιών σχετικά με τη διεξαγωγή των ελέγχων. Το πρώτο έγγραφο μας το χορήγησε η αναπληρώτρια προϊσταμένη. Για το δεύτερο, ακολουθώντας την τιμημένη παράδοση της υπηρεσίας της οποίας προϊστάται (προσωρινώς και με τη φιλοδοξία αυτό να γίνει μονίμως), μας έδωσε την εξής απίερου κάλλους απάντηση:

«Όσον αφορά το δεύτερο αίτημά σας, η Δ/νση μας επεξεργάζεται Σχέδιο ΚΥΑ στο οποίο θα περιγράφονται οι αρμοδιότητες και το πλαίσιο των ελέγχων, σε εφαρμογή των Κανονισμών 178/2002, 882/2004 και 852/2004. Όταν η εν λόγω ΚΥΑ δημοσιευτεί στην εφημερίδα της Κυβέρνησης θα ελθεί σε γνώση σας»!!!

Δεν ξέρουμε αν η κ. Κουρέντα είναι από χωριό και τι λένε στο χωριό της, στο δικό μας πάντως έχουν μια παροιμιώδη φράση για τέτοιες απαντήσεις: «Τι κάνεις Γιάννη; Κουκιά σπέρνω». Εμείς, κυρία Κουρέντα μας, ζητή-

σαμε να μας δώσετε το έγγραφο με το οποίο απαντήσατε το 2007 στη Διεύθυνση Τελωνειακών Διαδικασιών. Δεν ζητήσαμε καμιά ΚΥΑ που ακόμα δεν υπάρχει. Δεν ξέρουμε αν το συνειδητοποιήσατε, όμως με την απάντησή σας καταφέρατε να εκθέσετε και την υπηρεσία σας και τους πολιτικούς σας προϊσταμένους. Ιδού, εν συντομία, γιατί:

1. Δεν διαψεύδετε αυτό που αναφέρουμε στην αίτησή μας, ότι δηλαδή η Διεύθυνση Τελωνειακών Διαδικασιών σας έστειλε έγγραφα και το 2006 και το 2007 και σας ζητούσε οδηγίες για τους ελέγχους της αρμοδιότητάς σας.

2. Επιβεβαιώνετε, μέσω της παράλειψης, ότι και στα δυο αυτά έγγραφα-αιτήματα της Διεύθυνσης Τελωνειακών Διαδικασιών, η υπηρεσία σας απαξίωσε να απαντήσει, με αποτέλεσμα να μη γίνονται εδώ και σχεδόν δύομισι χρόνια οι ελεγχχοι που προβλέπει ο νόμος.

3. Απαντώντας μας ότι επεξεργάζεστε Σχέδιο ΚΥΑ σε εφαρμογή των Κανονισμών που αναφέρονται στους απαραίτητους ελέγχους στα τρόφιμα, ομολογείτε ότι από την 1.1.2006, που έπρεπε να είναι πανεπίσημο ο μηχανισμός ελέγχου, δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Δεδομένων των επανειλημμένων οχλήσεων της Διεύθυνσης Τελωνειακών Διαδικασιών, όπως καταλαβαίνετε οι ευθύνες είναι τεράστιες και αφορούν και την υπηρεσία σας και όσους διέτελεσαν έκτοτε πολιτικοί προϊστάμενοι στο υπουργείο Γεωργίας. (Μεταξύ μας, αμφιβάλουμε πολύ αν θα βγει οποιαδήποτε ΚΥΑ για το συγκεκριμένο θέμα).

Η νεόκοπη προϊσταμένη της Διεύθυνσης Μεταποίησης κατέβαλε προσπάθεια να συγκαλύψει την εγκληματική συμπεριφορά του υπουργείου στον τομέα του ελέγχου τροφίμων φυτικής προέλευσης. Σε συνεννόηση προφανώς με τους προϊσταμένους της (δε γνωρίζουμε μέχρι ποιο επίπεδο). Τη γάτα που προσπαθεί να θάψει τις βρομιές της θυμίζουν οι βουτηγμένοι ως το λαιμό στο σκάνδαλο υπεύθυνοι του υπουργείου που διευθύνει ο Α. Κοντός. Είναι γνωστό, ότι εμείς δεν προσωποποιούμε τις ευθύνες. Αν αναφερόμαστε σε υπεύθυνα πρόσωπα και στις συμπεριφορές τους είναι για να καταδείξουμε τη μεγάλη αλήθεια, ότι η ανυπαρξία στοιχειωδών μηχανισμών ελέγχου και η μπαχαλοποίηση αυτών που υπάρχουν (ελάχιστα πράγματα λειτουργούν κι αυτά χάρη στη γενναία και συχνά με προσωπικό τίμημα στάση έντιμων δημόσιων υπαλλήλων) αποτελούν προϋπόθεση για την αποκόμιση του μέγιστου καπιταλιστικού κέρδους.

«Επισημαίνουμε ότι η εφαρμογή του κοινοποιούμενου Κανονισμού θα καταστεί ουσιαστικά δυνατή από τις Τελωνειακές Αρχές, μετά την παροχή των αναγκαίων διευκρινίσεων από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων».

«Επισημαίνεται ότι, όταν καταστεί δυνατή η εφαρμογή του εν λόγω Κανονισμού με την παροχή των αναγκαίων διευκρινίσεων από το αρμόδιο Υπουργείο και μέχρι να εκδοθούν οι προβλεπόμενες ΚΥΑ, με τις οποίες θα ρυθμιστούν θέματα μεταβίβασης της αρμοδιότητας για τη διενέργεια των προβλεπόμενων επίσημων ελέγχων σε περιφερειακές ή νομαρχιακές αρχές, οι Τελωνειακές Αρχές της χώρας θα απευθύνονται στα ελεγκτικά όργανα του ως άνω Υπουργείου».

«Όσον αφορά το δεύτερο αίτημά σας, η Δ/νση μας επεξεργάζεται Σχέδιο ΚΥΑ στο οποίο θα περιγράφονται οι αρμοδιότητες και το πλαίσιο των ελέγχων, σε εφαρμογή των Κανονισμών 178/2002, 882/2004 και 852/2004. Όταν η εν λόγω ΚΥΑ δημοσιευτεί στην εφημερίδα της Κυβέρνησης θα ελθεί σε γνώση σας»!!!

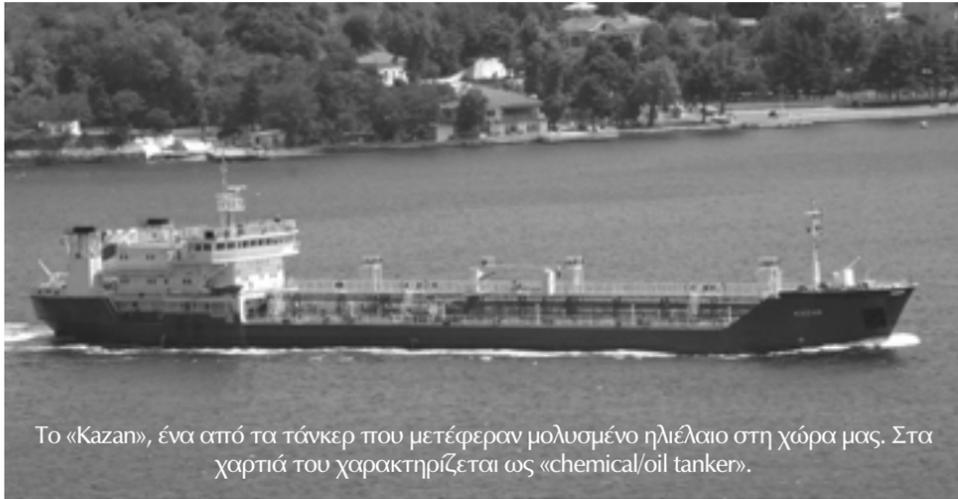
Κουκούλωσαν το σκάνδαλο

Σε λίγες μέρες, και το σκάνδαλο του μολυσμένου ηλιέλαιου θα έχει περάσει στη λήθη. Όπως έγινε με τόσα άλλα. Αυτή τη φορά, μάλιστα, χωρίς καν κάποια τυπικά μέτρα που άλλες φορές ανακοίνωναν (όπως έγινε π.χ. με τις ζωοτροφές και τα κρετάλευρα, μετά τις «τρελές αγελάδες»). Η Κομισιόν αρκέστηκε στις διαβεβαιώσεις της ουκρανικής κυβέρνησης ότι θα κάνει αυστηρούς ελέγχους κι αυτό ήταν.

Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο, η αρχι-

κή απόφαση για επιβολή εμπόργκο διάρκειας ενός χρόνου στις εισαγωγές ουκρανικού ηλιέλαιου, επειδή η Ουκρανία δεν έδωσε καμιά εξήγηση για τα αίτια της επιμόλυνσης τόσο μεγάλων ποσοτήτων (μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες τόνους), δεν κράτησε ούτε ένα 24ωρο. Το απόγευμα της μιας μέρας πάρθηκε η απόφαση για το εμπόργκο, το πρωί της επομένης ανακλήθηκε.

Αυτό μας δείχνει ότι στο κόλπο δεν παίζουν μόνο τους Ουκρανοί, αλλά έχουν γίνει

Το «Kazan», ένα από τα τάνκερ που μετέφεραν μολυσμένο ηλιέλαιο στη χώρα μας. Στα χαρτιά του χαρακτηρίζεται ως «chemical/oil tanker».

επενδύσεις από μεγάλες ευρωπαϊκές εταιρίες του κλάδου των τροφίμων. Σύμφωνα με κάποιες πληροφορίες, μέχρι και κοινοτικές επιδοτήσεις έχουν δοθεί για εργοστάσια που παράγουν ηλιέλαιο και τέτοια δυνατότητα δεν είχαν, βέβαια, οι Ουκρανοί καπιταλιστές.

Υπάρχει, όμως, σ' όλο αυτό το σκάνδαλο μια σημαντική λεπτομέρεια. Οι ουκρανικές αρχές δεν έδωσαν καμιά εξήγηση για την επιμόλυνση και η Κομισιόν έπαψε να ζη-

τάει εξηγήσεις. Δηλαδή, δεν ενδιαφέρει να μάθουμε πώς βρέθηκε τόσο μεγάλη ποσότητα επιμολυσμένη με ορυκτέλαιο. Η περίπτωση της νοθείας αποκλείστηκε, όπως και η περίπτωση της επιμόλυνσης από δεξαμενές που δεν καθαρίστηκαν καλά. Αν ίσχυε κάτι τέτοιο, πρώτο δε θα είχαμε επιμόλυνση τόσο μεγάλων ποσοτήτων, που απαιτούν πολλές δεξαμενές, και δεύτερο θα είχαν βρει εύκολα ποια δεξαμενή περιείχε ορυκτέλαιο πριν δεχτεί το

ηλιέλαιο.

Τι μένει, λοιπόν; Τα τάνκερ που μεταφέρουν τρόφιμα σε υγρή μορφή, τα οποία –όπως αποκάλυψαμε στο προηγούμενο φύλλο– μπορούν να μεταφέρουν πλέον και μια μεγάλη γκάμα περισσότερη ή λιγότερο τοξικών χημικών ουσιών, μεταξύ των οποίων και ορυκτέλαιο. Εμμέσως πλην σαφώς, αυτό το υπαινίχτηκε και η ουκρανική κυβέρνηση, θέλοντας να αποσιώσει τη δική της ευθύνη (χωρίς να μας βεβαιώσει, βέβαια, τι ελέγχους έκα-

ναν στα λιμάνια φόρτωσης τα αρμόδια όργανά της, για να διαπιστώσουν αν τα πλοία ήταν καθαρά από το προηγούμενο φορτίο). Η Κομισιόν, όμως, δεν έκανε ούτε υπαινιγμό γι' αυτό το θέμα. Για δυο λόγους: πρώτο, επειδή θέλει να κουκούλωσει τις δικές της ευθύνες για την αλλαγή της οδηγίας το 1996 και το 2004 και δεύτερο επειδή θέλει να συνεχιστεί το εγκληματικό αυτό καθεστώς, δίνοντας απλώς λίγη μεγαλύτερη προσοχή στον καθαρισμό των πλοίων το πρώτο διάστημα. Άλλωστε, η απόφαση να καταργηθεί το «μόνον για τρόφιμα» και να επιτραπεί η μεταφορά εναλλάξ τροφίμων και χημικών, πάρθηκε προκειμένου να μειωθεί το κόστος των επιχειρήσεων που εμπορεύονται τρόφιμα. Το είπαν καθαρά στην τροποποιημένη οδηγία: **«συνεπάγεται αδικαιολόγητα υψηλές δαπάνες για τις επιχειρήσεις του κλάδου των τροφίμων όταν πρόκειται για τη μεταφορά με σκάφη θαλάσσης, υγρών ελαίων και λιπών προοριζόμενων για, ή δυνάμενων να καταναλωθούν από τον άνθρωπο».**

Κολυμβήθρα του Σιλβάμ

Εκδήλωση «για το πρόβλημα της διατροφής» πραγματοποιήσε την περασμένη Τετάρτη η ΚΟΑ του ΚΚΕ, σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας. Δε θα μας απασχολήσει το περιεχόμενο της εκδήλωσης, αλλά ένας από τους ομιλητές. Ο Νίκος Κατσαρός, «Επιστημονικός συνεργάτης του «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ», πρώην πρόεδρος του ΕΦΕΤ», όπως τον παρουσιάζει ο «Ριζοσπάστης».

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Περισσός λειτουργεί σαν κολυμβήθρα του Σιλβάμ για διάφορα αστικά στελέχη, με ιδιαίτερη προτίμηση στους δεξιούς (και ο Κατσαρός είναι καρδεξιός). Θα περιμέναμε, όμως, μια νότα έστω αυτοκριτικής από έναν άνθρωπο που διοίκησε τον ΕΦΕΤ και φυσικά έχει και προσωπικές ευθύνες για την ανυπαρξία και το μπάχαλο του ελεγκτικού μηχανισμού για τα τρόφιμα. Όσο και να ψάξαμε, όμως, τέτοιο ίχνος δεν βρήκαμε.

Λες και βγήκε ξαφνικά από το εργαστήριο, όπου διακονούσε την επιστήμη, και δεν υπήρξε μαχόμενος πολιτικό στέλεχος της ΝΔ (εκτός αν η θέση του προέδρου του ΕΦΕΤ δεν είναι πολιτική), ο Ν. Κατσαρός είπε αυτά που ήθελαν ν' ακούσουν οι οικοδεσπότες του: **«Το σύστημα ελέγχου απέτυχε στα τελωνεία, στα χημικά εργαστήρια, στην υποχρέωση των επιχειρήσεων να διαθέτουν σύστημα αυτοελέγχου, στην υποχρέωση των επιχειρήσεων να διαθέτουν το σύστημα ιχνηλασιμότητας και στην υποχρέωση των επιχειρήσεων να δίνουν στις ετικέτες όλα τα απαραίτητα στοιχεία, δηλαδή σε κάθε βήμα της παραγωγικής διαδικασίας».** «Και να υπήρχε αυστηρό σύστημα ελέγχου, δε θα μπορούσε να λειτουργήσει, αφού δεν υπάρχει προσωπικό. Εκατόν πενήντα επιθεωρητές είναι υπεύθυνοι για τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις, δηλαδή ένας ελεγχος κάθε δέκα χρόνια. Συγχρόνως δεν υπάρχει συντονισμός, συνεργασία και δικτύωση με τις άλλες υπηρεσίες ελέγχων». **«Το σύστημα ελέγχων έτσι όπως λειτουργεί ευνοεί την ασύδοτη κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων. Συγχρόνως οι μεγάλες επιχειρήσεις πιέζουν την ΕΕ για όλο και πιο χαλαρές διαδικασίες ελέγχων. Έτσι, ενώ μέχρι πρότινος δεν επιτρεπόταν σε δεξαμενές πλοίων να μεταφέρουν άλλα προϊόντα εκτός τροφίμων, τώρα επιτρέπεται να μεταφέρουν ακετόνη, θειικό οξύ, ορυκτέλαιο, πεντάνιο, επτάνιο, υγρά εξόχως τοξικά».**

Πολύ σωστά όλ' αυτά, αλλά γιατί δεν τα 'λεγε όταν ήταν πρόεδρος του ΕΦΕΤ; Τότε, όχι μόνο έκανε τουμπέκι φιλοκομμένο, αλλά κατέβαλε και προσπάθειες για να πείσει τον ελληνικό λαό ότι όλα λειτουργούν ρολόι. Μιλάει τώρα, επειδή η κυβέρνηση τον πέταξε σαν συμμένη λεμονόκουπα και έβαλε άλλον στη θέση του. Για να τελειώνουμε με κάτι τύπους σαν τον Κατσαρό, θα θυμίσουμε μόνο το σκάνδαλο με τα μολυβιασμένα γιαούρτια της ΦΑΓΕ. Τον θυμόμαστε τότε να καταβάλλει προσπάθειες για να συγκαλύψει τα αίτιά του, να βάζει τρικλοποδιές στους ελεγκτές και να καλύπτει τον φίλο του από τα φοιτητικά χρόνια Φιλίππου. Είμασταν εμείς τότε που αποκάλυψαμε την αλήθεια και βέβαια ο Ν. Κατσαρός δεν τόλμησε να πει κουβέντα.

Ποιος ορίζει τα επιτρεπτά όρια;

Το 1979, η κυκλοφορία ενός βιβλίου προκάλεσε σάλο στις ΗΠΑ. Ο τίτλος του βιβλίου ήταν «The politics of Cancer» (Η πολιτική του καρκίνου) και συγγραφέας του ο διάσημος καθηγητής Περιβαλλοντικής Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο του Ιλινόις Σάμιουελ Επστάιν. Ο καθηγητής Επστάιν κατηγορήσε τις χημικές βιομηχανίες, ότι αποκρύπτουν συστηματικά στοιχεία σχετικά με την καρκινογόνο δράση μιας σειράς ουσιών που έθεσαν σε κυκλοφορία. Συνεχίζοντας για χρόνια την έρευνά του και την πολεμική του με βιβλία και άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά, ο καθηγητής Επστάιν κατηγορήσε και τις κρατικές υπηρεσίες, ότι επί δεκαετίες απέκρυπταν τα αποτελέσματα ερευνών που έγιναν σε πειραματόζωα και απεδείκνυαν καρκινογόνες ιδιότητες διάφορων ουσιών.

Θυμηθήκαμε το έργο του σημαντικού αυτού επιστήμονα (παρόμοιο έργο έχει να επιδείξει και ο καθηγητής Σβαρτς), καθώς διαβάζαμε την ολοσέλιδη πληρωμένη καταχώρηση του ΕΦΕΤ σε όλες τις εφημερίδες την προηγούμενη Κυριακή. Τους πληρώνουμε και μας κοροϊδεύουν με ανύπαρκτους ή πλημμελείς ελέγχους και τώρα σκορπώνε τα λεφτά μας για να μας

κοροϊδέψουν κι από πάνω. Επειδή, προφανώς, το μάθημα που έκανε ο νέος πρόεδρος του ΕΦΕΤ Α. Ζαμπέλας στους δημοσιογράφους δεν έπιασε τόπο και ελάχιστοι δέχτηκαν να παίξουν το ρόλο του παπαγάλου, αποφάσισαν να διαθέσουν κρατικό χρήμα για να πουν μόνοι τους τα ψέματά τους.

Τι λέει αυτή η ανακοίνωση; Οτι δεν έχουμε να φοβόμαστε τίποτα, όσο μολυσμένο ηλιέλαιο κι αν καταναλώσαμε, γιατί επικίνδυνο γίνεται μόνο με κατανάλωση 4 κιλών ημερησίως για όλη μας τη ζωή. Και ποιος καθορίζει τα όρια; Η ΕΦΣΑ (Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων). Τώρα, σωθήκαμε! Να γιατί θυμηθήκαμε τον Επστάιν και τις αποκαλύψεις του. Μπορεί κανείς να έχει εμπιστοσύνη σε κρατικές και κοινοτικές αρχές, οι οποίες ξεκινούν από την παραδοχή ότι το κέρδος των επιχειρήσεων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στον καθορισμό των ορίων; Το 1993 η ΕΟΚ όρισε ότι τάνκερ και τα φορτηγά θα είναι «μόνον για τρόφιμα». Για τίποτ' άλλο. Θα το γράφει καθαρά, μάλιστα, σε μία ή περισσότερες κοινοτικές γλώσσες. Όταν άλλαξε την οδηγία και επέτρεψε παρεκκλίσεις (στην ουσία κατήργησε το «μόνον για τρόφιμα») δεν επι-

καλέστηκε κανέναν επιστημονικό όρο. Επικαλέστηκε μόνο τις «υψηλές δαπάνες για τις επιχειρήσεις του κλάδου των τροφίμων». Στη συνέχεια, ήρθαν οι υπάλληλοί της που φέρουν επιστημονικούς τίτλους και έδωσαν την απαιτούμενη κάλυψη σ' αυτή την καθαρά οικονομική απόφαση, θέτοντας τα ανώτατα επιτρεπτά όρια με κριτήριο τη μη διατάραξη της αγοράς και των θαλάσσιων μεταφορών.

Για να καταλάβετε πως ορίζονται τα επιτρεπτά όρια, θα φέρουμε ένα σχετικό παράδειγμα. Το 1946, η Αμερικάνικη Εταιρία Κυβερνητικών Υγειονολόγων Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων καθιέρωσε τις MAC (Ανώτατες Επιτρεπόμενες Τιμές) για μια ομάδα χημικών και φυσικών παραγόντων που χρησιμοποιούνταν στη βιομηχανία, με βάση επιδημιολογικές, τοξικολογικές και πειραματικές μελέτες. Οι βιομηχανίες ξεσηκώθηκαν και σύντομα οι MAC εγκαταλήφθηκαν και αντικαταστάθηκαν από τις TLV (Οριακές Τιμές Κατωφλίου). Αυτές ήταν κάποιες μέσες τιμές, που επέτρεπαν στους καπιταλιστές να ξεπερνούν τις Ανώτατες Επιτρεπόμενες Τιμές, με το επιχείρημα ότι οι εργαζόμενοι δεν εκτίθενται όλο το 24ωρο, όλο το χρόνο στους βλαπτικούς παράγοντες, αλλά μόνο κατά το ωράριο εργασίας. Οι Υγειονολόγοι προσκύνησαν τους καπιταλιστές και ενέκριναν τις απαιτήσεις τους. Η αρχική ρύθμιση, που πε-

ριείχε προοδευτικά στοιχεία, πετάχτηκε στα σκουπίδια.

Το ίδιο ακριβώς κόλπο κάνει τώρα η ΕΦΣΑ (και το μεταφέρει στα καθ' ημάς ο ΕΦΕΤ). Αντί να μιλήσει για πλήρη απαγόρευση της επιμόλυνσης, θέτει όρια τα οποία συναρτά με το βάρος. Ένας άλλος διάσημος αμερικανός επιστήμονας, ο καθηγητής του MIT Ν. Α. Ασφοντ, αναφερόμενος σε κινδύνους κατά την εργασία, επισημαίνει: **«Αντιθέτως προς τους κινδύνους της ασφάλειας, οι κίνδυνοι της υγείας μπορεί να είναι αργοί, σαρωτικοί, μη αντιστρέψιμοι, και να επιπλέκονται από παράγοντες έξω από την εργασία. Είναι συχνά δύσκολο να αντληθεί κανείς τον σοβαρό ή σοβαρότατο κίνδυνο που περιέχεται σε μια σύντομη έκθεση σε ένα καρκινογόνο στοιχείο, το οποίο μπορεί να χρειαστεί χρόνο για να προκαλέσει έναν όγκο ή το θάνατο».**

Αυτοί που ορίζουν τις ανώτατες επιτρεπτές τιμές των βλαπτικών παραγόντων ποτέ δε μελετούν ένα παράγοντα σε συνδυασμό με άλλους. Ποτέ δε φτιάχνουν μοντέλα πολυπαραγοντικά, σε βάθος χρόνου. Εύκολα, όμως, μπορεί να κατανοήσει κάποιος ότι, ακόμα κι αν λένε αλήθεια για την κατανάλωση ορυκτέλαιου, δε μπορεί να μας σώσουν καμιά απάντηση για το τι συμβαίνει όταν το ορυκτέλαιο προστίθεται σε άλλους βλαπτικούς παράγοντες. Για παράδειγμα, ίδιο είναι το όριο για καπνιστές και μη καπνιστές;

Απειλών και εκβιασμών συνέχεια

Δεν περνάει μέρα, που το υπουργείο Παιδείας να μην εξαπολύσει απειλές και εκβιασμούς ενάντια στα δημόσια πανεπιστήμια, ώστε αυτά να υποχρεωθούν να εφαρμόσουν το νόμο Γιαννάκου. Που να μην τα απαξιώνει συνεχώς (τακτική που ακολουθήθηκε με συνέπεια σε όλες τις περιπτώσεις ξεπουλήματος δημοσίων οργανισμών), αντιπαράθετοντας το ευτυχές μέλλον των ιδιωτικών πανεπιστημίων, που να μην υπογραμμίζει με επιθετικό και προκλητικό τρόπο την απόφαση να προχωρήσει η κυβέρνηση στην κατάργηση, δια της πλαγίας οδού, του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Σειρά τούτη τη φορά έχουν οι απειλές για τα συγγράμματα. Θυμίζουμε πως η διάταξη του νέου νόμου-πλαίσιο προβλέπει την κατάργηση λίστας συγγραμμάτων από τα ΑΕΙ και διανομή δωρεάν στους φοιτητές ενός μόνου συγγράμματος ανά μάθημα υποχρεωτικό ή επιλεγόμενο, που είναι αυστηρώς απαραίτητο για την απόκτηση του πτυχίου, με βάση το πρόγραμμα σπουδών. Παράλληλα, με το ΠΔ 226/2007 δίνεται η δυνατότητα στην κυβέρνηση να ρυθμίζει «τον τρόπο» με τον

οποίο θα χορηγούνται τα συγγράμματα, αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο σε μια μελλοντική κατάργηση της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων ή και της διανομής τους υπό προϋποθέσεις.

«Θα βρεθούμε στη δυσάρεστη θέση να μην προβούμε στην κοστολόγηση των συγγραμμάτων που θα προταθούν με το μέχρι σήμερα ισχύον σύστημα, με συνέπεια τη μη διανομή τους στους φοιτητές και τη μη αποζημίωση των εκδοτών», ήταν η απάντηση-τελεσίγραφο του υφυπουργού Παιδείας στο αίτημα του Πανεπιστημίου Αθηνών για αναστολή της νέας διάταξης του νόμου-πλαίσιο για ένα χρόνο. Τι ζητούσε το καθηγητικό κατεστημένο; Αναβολή για ένα χρόνο της ρύθμισης και όχι βεβαίως κατάργηση (φτου φτου κακά) του νόμου-πλαίσιο. Κι όμως το υπουργείο εμφανίζεται άτεγκτο και ανυποχώρητο. Επιλέγει την τακτική του άγριου βούρδουλα, ακόμη και απέναντι σ' αυτούς που στην ουσία αποτελούν δεκανίκια του (και με αποδέκτες φυσικά τελικά τους φοιτητές, που θα πληρώσουν και το μάρμαρο, αφού δεν θα πάρουν συγγράμματα). Γιατί θεωρεί κρισιμότητα την εφαρμογή

του νόμου, ιδιαίτερα ύστερα από το στραπάτσο της μη αναθεώρησης του άρθρου 16, που ο Καραμανλής το φούσάει και δεν κρύνει. Γι' αυτό και δεν θέλει να αρχίσει τις υποχωρήσεις, για να μην πάρουν αέρα τα μυαλά όλων αυτών που επιδιώκουν την ανατροπή του νόμου και ειδικά των φοιτητών.

Πόλεμος, λοιπόν, σοκ και δέος. Ενάντια σε όλους. Στα σκουπίδια και οι γολιφές του τύπου «προάγουμε την αυτονομία και το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ και τα αναβαθμίζουμε». Σκασμός και τα κεφάλια μέσα. Οι απειλές έχουν και άλλους αποδέκτες, όπως το Πανεπιστήμιο Πατρών και το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο. Πολύ δε περισσότερο που οι διοικήσεις τους διαπιστώνουν «προβλήματα συνολικού προσανατολισμού, αφού δυστυχώς (ο νόμος) υπονομεύει τη θετική ιδέα του πλατύνου συγγράμματος με διατάξεις που περιορίζουν την ευρεία και με δημόσιες δαπάνες διανομή συγγραμμάτων», δηλώνουν ότι «δεν έχουν και δεν αναλαμβάνουν κανένα μεριδίαν ευθύνης για την αδυναμία εφαρμογής (του νόμου)» (Πανεπιστήμιο Πάτρας) και ζητούν «την απόσυρση του νόμου-

πλαίσιο γιατί δεν απαντά στα αίτια προβλήματων των ΑΕΙ, αλλά τα επιδεινώνει», ενώ οι νέες θεσμικές ρυθμίσεις είναι «αρνητικές παρεμβάσεις που καταστρατηγούν το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα των ελληνικών ΑΕΙ» (ΕΜΠ).

Στον πόλεμο εμπροσθοφυλακών συστρατευμένο όλο το κυβερνητικό επιτελείο, προεξάρχοντας του πρωθυπουργού, που από τις Σέρρες πήρε απάνω του την επιβολή, με τη σιδερένια φτέρνα, της «μεταρρύθμισης».

Ο Παυλόπουλος προαναγγέλλει την ψήφιση ειδικού νόμου για την ίδρυση «μη κρατικών» πανεπιστημίων και ο δήμαρχος Αθηναίων Κακλαμάνης δηλώνει έτοιμος να αναλάβει ο δήμος την ίδρυση «μη κρατικού-μη κερδοσκοπικού» πανεπιστημίου. Ολα τα 'χε η Μαριόρη ο φερετζές της ελεπτε, όμως ο Δήμαρχος άρπαξε όπλα και παλάσκες και στάθηκε δίπλα στον Καραμανλή, δηλώνοντας ότι «σύντομα θα έρθουμε σε επαφή με το υπουργείο Παιδείας, Εσωτερικών και Οικονομικών, τα οποία πρέπει να συμπράξουν για την έκδοση του νόμου, προκειμένου να διευκρινιστούν οι λεπτομέρειες».

Ο Αλογοσκούφης παρέχει

διαβεβαιώσεις κατάργησης του άρθρου 16 με νομικά «παραθυράκια», μιλώντας στο Κέντρο Διεθνών και Στρατηγικών Σπουδών της Ουάσιγκτον, καλώντας «πλούσιους ιδιώτες» να συνεισφέρουν κεφάλαια για την ίδρυση «μη κρατικών» πανεπιστημίων. «Πρέπει να περιμένουμε μερικά χρόνια. Μέχρι τότε, το μόνο που μπορούμε να δούμε είναι αν υπάρχει κάποιο νομικό παράθυρο το οποίο μας επιτρέπει να δημιουργήσουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια με τη συνεισφορά κοινωφελών ιδρυμάτων και εύπορων ατόμων», είπε με νόημα.

Στην κατεύθυνση αυτή και ο Έλληνας διαμεσολαβητής της ΕΕ Διαμαντούρος, που δήλωσε πεπεισμένος πως το κοινοτικό δίκαιο υπερισχύει του εθνικού, του Συντάγματος συμπεριλαμβανομένου.

Στην ουρά των προκλητικών δηλώσεων και ο Τατούλης, που έβαλε θέμα κατάργησης του ΔΟΑΤΑΠ (αντικατέστησε το ΔΙΚΑΤΣΑ. Η ρύθμιση αυτή, με την οποία η αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων διαχωρίστηκε από την αναγνώριση ισοτιμίας των πτυχίων, έγινε για να ανοίξει το δρόμο στην αναγνώριση και τίτλων παρεχόμενων από δομές τύπου

ΚΕΣ που συνεργάζονται με «πανεπιστήμια» του εξωτερικού). Ο Τατούλης ζήτησε απλά «να πούμε ποια πανεπιστήμια αναγνωρίζονται μέσα από διακρατικές συμφωνίες». Ζήτησε δηλαδή να καταργηθούν όλα τα εμπόδια -ακόμα και αυτό του ΔΟΑΤΑΠ-, η διαδικασία να γίνει τυπική και «ξέφραγο αμπέλι».

Ποια ήταν η στάση του ΠΑΣΟΚ απέναντι στις νέες προκλήσεις; Όπως πάντα ελεεινή και τρισάθλια. Στάση σύμπλευσης και στήριξης της κυβέρνησης. Ο εκπρόσωπος Παπακωνσταντίνου δήλωσε πως «το ΠΑΣΟΚ δεν διαφωνεί με οποιαδήποτε κίνηση γίνεται μέσα στο πλαίσιο του Συντάγματος», υποδεικνύοντας και τη γνωμάτευση που λέει ότι ΝΠΔΔ μπορούν να λειτουργήσουν και υπό την ισχύ του άρθρου 16 (Βενιζέλος). Και έδωσε τη πλήρη συγκατάθεση της αξιωματικής αντιπολίτευσης στη νομοθετική «τακτοποίηση» των κολιγαρχών και της ενσωμάτωσης της επίμαχης κοινοτικής οδηγίας στο ελληνικό δίκαιο λέγοντας: «Υπάρχει μια ευρωπαϊκή συζήτηση και μια ευρωπαϊκή νομοθεσία, η οποία και αυτή πρέπει να εφαρμοστεί στη χώρα μας». Τόμπολα!

Γιούλα Γκεσούλη

Προσκύνησαν τη Microsoft

Λουκουρέντζος (υφυπουργός Παιδείας) και Διαμαντοπούλου (υπεύθυνη για θέματα Παιδείας του ΠΑΣΟΚ) ήταν οι κεντρικοί ομιλητές της δεύτερης ημέρας (την πρώτη ημέρα κεντρικός ομιλητής ήταν ο Φώλιας, υφυπουργός Ανάπτυξης) της εκδήλωσης που οργάνωσε η Microsoft, με τίτλο «ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ - Στηρίζοντας την επιχειρηματικότητα - Επενδύοντας στη γνώση», υπό την αιγίδα του υπουργείου Ανάπτυξης, της Ειδικής Γραμματείας Ψηφιακού Σχεδιασμού του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, την υποστήριξη του Συνδέσμου Επιχειρήσεων Πληροφορικής και Επικοινωνιών Ελλάδας (ΣΕΠΕ) και του Σωματείου Επιχειρηματικότητας Νέων (ΣΕΝ) και τη χορηγία του Βήματος και του in.gr (Λαμπράκης).

Μπροστά στα στελέχη της εταιρείας, ο υφυπουργός Παιδείας, έκανε κωλοτούμπες, διατρανώνοντας την αποφασιστικότητα της κυβέρνησης να υποτάξει την εκπαίδευση στην αγορά και τις επιχειρήσεις, ύμνησε την «πρωτοποριακή παρέμβαση» της Microsoft στα εκπαιδευτικά πράγματα και το σπουδαίο ρόλο των «εταίρων της αγοράς», περιέγραψε τη «μεταρρυθμιστική προσπάθεια» Καραμανλή στην εκ-

παίδευση και έριξε για μια ακόμη φορά το ανάθεμα σε κείνες τις δυνάμεις της εκπαιδευτικής διαδικασίας, που με τις απόψεις, τη στάση και τη δράση τους βάζουν φρένο σ' αυτές τις εξελίξεις και επιδιώξεις.

Λέγοντας ο Λουκουρέντζος ότι η «εκπαιδευτική διαδικασία οφείλει να προετοιμάσει τους αυριανούς πολίτες με όλα εκείνα τα εφόδια και τη γνώση που θα τους καταστήσουν ανταγωνιστικούς στην εγχώρια και διεθνή αγορά εργασίας», έδωσε το στίγμα μιας εκπαίδευσης, που παράγει πολίτες με γνώσεις ευθέως ανάλογες των αναγκών της αγοράς, υποχωρητικούς στη διαρκή επιθετικότητα του κεφαλαίου και υποταγμένους («ανταγωνιστικούς» γαρ).

Απολογήθηκε στο big boss που η χώρα παρουσιάζει «υστέρηση» σ' αυτόν τον τομέα και μίλησε με κρυφό μίσος για «τους εμπλεκόμενους φορείς που δεν έχουν αντιληφθεί αυτή την ανάγκη και αρνούνται να συνεργήσουν στη διασύνδεση της εκπαίδευσης με τη βιομηχανία και την επιχειρηματική δραστηριότητα». Προφανώς, αυτοί είναι που «έχουν οχυρωθεί πίσω από ξεπερασμένες λογικές και νοοτροπίες του παρελθόντος», όπως ας πούμε η δημόσια, δωρεάν Παιδεία σε όλα τα επίπεδα και τις βαθμίδες, η μόρ-

φωση και η δουλειά για όλους, ενώ η κυβέρνηση επιθυμεί την «κοινωνική δικαιοσύνη και ένα σύστημα ίσων ευκαιριών» (!), μέσα από την κατάργηση του «μονοπωλιακού χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και την εφαρμογή της νέας εκπαιδευτικής πολιτικής, που στοχεύει στη σύνδεση της εκπαίδευσης με τις ανάγκες της αγοράς». Κοντολογίς, άπαξ και ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια, καθιερωθούν διδάκτρα, πιάσουν τόπο οι καθημερινοί εκβιασμοί του υπουργού Παιδείας και του Καραμανλή προς τα ΑΕΙ να συμμορφωθούν εφαρμόζοντας το νόμο πλαίσιο, διώχνοντας τους «αιώνιους φοιτητές», καταργώντας τη δωρεάν διανομή συγγραμμάτων, υπογράφοντας τετραετείς συμφωνίες με την κυβέρνηση, υποδεικνύοντας «χορηγούς» και «άλλες πηγές» χρηματοδότησης, επιβάλλοντας τρομοκρατία και σιωπή, τότε θα θριαμβώσει η κοινωνική δικαιοσύνη και θα αποκτήσουν άπαντες ίσες ευκαιρίες!

«Χρειαζόμαστε ισχυρές συμμαχίες μεταξύ των εταίρων της εκπαιδευτικής κοινότητας, των εταίρων της αγοράς, αλλά και κοινωνική συγκατάθεση» δήλωσε ο υφυπουργός Παιδείας, καλώντας σε συστράτευση όλες τις δυνάμεις του συστήμα-

τος, αναγνωρίζοντας ότι η προώθηση μιας τέτοιας αντιεκπαιδευτικής, αντιλαϊκής πολιτικής έχει μεγάλο πολιτικό κόστος (ισχυρές συμμαχίες) και ζητώντας ταυτόχρονα από τα λαϊκά στρώματα να το βουλώσουν και να κάτσουν βαθιά στον «καναπέ» τους, αποδεχόμενα το ρόλο του παθητικού θεατή.

Ο Λουκουρέντζος αναφέρθηκε στο ρόλο του «έξυπνου σχολείου», της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, των προγραμμάτων της «ευελικτης ζώνης», των αναλυτικών προγραμμάτων «διαθεματικής προσέγγισης» ως δούρειων ίππων στην προώθηση αυτής της πολιτικής υποταγής της εκπαίδευσης στην αγορά και έκανε θετικές αναφορές στις ευρωπαϊκές χώρες, που στα εκπαιδευτικά τους προγράμματα «έχουν ενσωματώσει την καινοτομία, την ανταγωνιστικότητα και την επιχειρηματικότητα».

Τέλος, μετάνοιες έκανε μπροστά στους «παράγοντες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας», «που έχουν τη δυνατότητα όχι μόνο να προβλέψουν αλλά και να διαμορφώσουν το κοινό μας μέλλον» και υπογράμμισε το ρόλο σ' αυτή την κατεύθυνση του «Μνημονίου Συνεργασίας», που υπέγραψε πρόσφατα το υπουργείο Παιδείας με 8 καπιταλιστικούς ομί-

λους.

Την ομιλία της Διαμαντοπούλου, ως την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τρίτη βράδυ, 27 Μαΐου) δεν την έχουμε, παρότι την αναζητήσαμε στο διαδίκτυο, αλλά και από την ίδια. Ετσι δε μπορούμε να τη σχολιάσουμε με λεπτομέρειες. Είμαστε, όμως, σίγουροι ότι η φανατική «εκουγχρονίστρια» των κυβερνήσεων Σημίτη και εκπρόσωπος για θέματα Παιδείας (όχι τυχαία) του Γιωργάκη, πρωτοπόρου οραματιστή των «μη κρατικών-μη κερδοσκοπικών» πανεπιστημίων, της παράδοσης των σχολείων στους δήμους, της ανασφάλιστης εργασίας των νέων ως τα 25, του «το κράτος παράγει παιδεία και ο πολίτης έχει χρέος να την αγοράζει» και τα ρέστα, δεν θα υπολείπεται του συναδέλφου της Λουκουρέντζου σε κορώνες νομιμοφροσύνης απέναντι στο κεφάλαιο. Άλλωστε, και το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία είναι πανομοιότυπο με αυτό της ΝΔ και βεβαίως δεν ξεχνάμε πως η κυβέρνηση δανείζεται επιχειρήματα (ιδιωτικά πανεπιστήμια, διασταλτική ερμηνεία άρθρου 16, νόμος παράδοσης των νηπιαγωγείων στους δήμους και τους ιδιώτες κ.λπ.) από το οπλοστάσιο του ΠΑΣΟΚ.

Γιούλα Γκεσούλη

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ» ΣΤΑ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

Η αρχή έγινε...**Συνεχίζουμε μέχρι να ανατραπεί ο νόμος-πλαίσιο**

Συνάδελφοι, συναδέλφισες, Δύο χρόνια τώρα, το φοιτητικό κίνημα έχει αποφασίσει: Ο νόμος-πλαίσιο πρέπει να ανατραπεί. Οι προσπάθειες υποβάθμισης των σπουδών μας και διάλυσης της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας μας βρίσκουν αντίθετους και μας εξοργίζουν.

Την εβδομάδα που πέρασε (Πέμπτη 22/5), στα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά, στο όνομα του «εκδημοκρατισμού» της λειτουργίας των ιδρυμάτων, έγινε προσπάθεια

να πραγματοποιηθούν προεδρικές εκλογές, εφαρμόζοντας έτσι τη σχετική διάταξη του νόμου-έκτρωμα. Παρά τις απειλές και τους μπράβους (του προέδρου στο ΤΕΙ Πειραιά), οι σπουδαστές των ιδρυμάτων αυτών απάντησαν δυναμικά, παίρνοντας τις κάλπες απ' τις αίθουσες στις οποίες διεξάγονταν οι εκλογές, सम्ποτάροντας έτσι την εκλογική διαδικασία, σπάζοντας στην πράξη την εφαρμογή του νόμου.

Παρολαυτά, τα πιστά τσιράκια του συστήματος, οι πρόεδροι των ιδρυμάτων, το καθηγητικό κατεστημένο και οι φοιτητικές παρατάξεις τους, δεν πτοήθηκαν, ούτε φάνηκε να τους απασχολεί ιδιαίτερα η γνώμη των σπουδαστών. Την επόμενη μέρα κιόλας, βάλθηκαν να επανεκκινήσουν την εκλογική διαδικασία, διενεργώντας μυστικές εκλογές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, στη Παρασκευή και το Σάββατο, στο ΤΕΙ Πειραιά, στη Διοίκηση και στη ΣΔΟ, όπου οι καθηγητάδες μαζί με τους κολαούζους τους, τους ΔΑΠίτες και τους ΠΑΣΠίτες, πραγματοποίησαν εκλογές, χωρίς καν να το δημοσιοποιήσουν στους ίδιους τους σπουδαστές, καταργώντας έτσι κάθε έννοια «δημοκρατισμού». Την ίδια χυδαία τακτική ακολούθησαν και τη Δευτέρα που μας πέρασε, όταν και στα δύο ιδρύματα έσπευσαν με ταχείς ρυθμούς να ολοκληρώσουν την κατά τ' άλλα ανοιχτή εκλογική διαδικασία, προκειμένου να τους φύγει ο «κόμπος απ' το λαιμό». Στο μεν ΤΕΙ Πειραιά, οι εκλογές της ΣΤΕΦ πραγματοποιήθηκαν κάτω από άκρα μυστικότητα, στο δε ΤΕΙ Αθήνας οι καθηγητές επινόησαν απατεωνίστικα τεχνάσματα προκειμένου να αποπροσανατολίσουν τους σπουδαστές που είχαν μαζευτεί για να σπάσουν και πάλι το εκλογικό φιάσκο. Αντί να ρίχνουν τις ψήφους σε κάλπες, τις έριχναν σε σακούλες σκουπιδιών! Αντί οι κάλπες (όσες χρησιμοποιήθηκαν) να βρισκονται σε αίθουσες, τις είχαν στα μαγειρεία!

ΜΕΤΑΤΡΕΨΑΜΕ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΕ ΦΙΑΣΚΟ!**ΔΩΣΑΜΕ ΜΙΑ ΥΠΟΣΧΕΣΗ...****ΝΑ ΑΝΑΤΡΑΠΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟ****Η ΠΡΩΤΗ ΜΑΧΗ ΔΟΘΗΚΕ... ΜΕΤΑΤΡΕΨΑΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΕ ΦΙΑΣΚΟ.**

αυτή είναι η δημοκρατία τους, ψήφος σε σακούλες και στα μαγειρεία!!!

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΜΕ**ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ****KONTRA!**

Όπως καταλαβαίνουμε, η δημοκρατία τους εξυπηρετεί μονάχα τα συμφέροντα τους.

Υπάρχει μόνο για να κατοχυρώσουν πόστα, για να μας υποτάσσει και να μας κάνει να αποκηρύξουμε τους αγώνες που πραγματοποιήσαμε όλο το προηγούμενο διάστημα. Η δημοκρατία τους εξαντλείται όταν οι φοιτητές αποφασίζουν οι ίδιοι για το δίκιο τους. Εξαυλώνεται και μετατρέπεται σε αυτοσχέδιο λοστάρι παρακρατικού φασίστα μπράβου, που απειλεί τους φοιτητές.

Μέσα απ' αυτή τη δράση μας, κάναμε ξεκάθαρο σε όλη την εκπαιδευτική κοινότητα τον αντιδραστικό χαρακτήρα αυτών των εκλογών. Ξεμπροστιάσαμε όλους εκείνους που προσπάθησαν να μας παραμυθιάσουν, προτείνοντάς μας να συμμετέχουμε στις εκλογές.

Γι' αυτό το λόγο, δεν πρέπει να μας πτοεί το γεγονός ότι τελικά ολοκληρώθηκαν οι εκλογικές διαδικασίες. Χαμένη μάχη, είναι η μάχη που δεν γίνεται! Το σημαντικό είναι ότι προσπαθήσαμε να τηρήσουμε τη δέσμευσή μας ότι ο νόμος-πλαίσιο δεν θα εφαρμοστεί. Καταφέραμε να μετατρέψουμε τις εκλογές τους σε μια αντι-δημοκρατική παρωδία.

Αντίθετα, η ΠΚΣ καλούσε τους σπουδαστές σε αποχή, νομιμοποιώντας έτσι την όλη διαδικασία. Οι σπουδαστές των ΤΕΙ, όμως, δε δέχτηκαν την ύπαρξη των εκλογών-απάτη και πάλεψαν για να σπάσουν στην πράξη την εφαρμογή της σχετικής διάταξης του νόμου-πλαίσιο.

Η ΠΡΩΤΗ ΜΑΧΗ ΔΟΘΗΚΕ! ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΠΙΟ ΔΥΝΑΜΙΚΑ!

Μέσα απ' τις τελευταίες εξελίξεις, φαίνεται για ακόμα μια φορά αυτό που λέγαμε όλο το προηγούμενο διάστημα. Οτι δηλαδή δεν φτάνει μονάχα να λέμε ότι ο νόμος δεν θα εφαρμοστεί ή «θα μείνει στα χαρτιά». Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι βασικός παράγοντας για τη νίκη των φοιτητών είναι η ύπαρξη ενός μαζικού κινήματος, το οποίο θα έρθει να αντιπαρατεθεί σε κεντρική βάση με την κυβέρνηση και θα διεκδικήσει την ανατροπή του νόμου-πλαίσιο, καθώς και των αντιεκπαιδευτικών νόμων όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων. Απέναντι στην επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στα δικαιώματά μας πρέπει να δράσουμε συντονισμένα και αποφασιστικά.

ΜΕ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ-ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ-ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΑ ΑΝΑΤΡΑΠΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ**Εκλογές-παρωδία, τραμπουκισμοί και νόθα όργανα**

Εκλογές που ο χρόνος διεξαγωγής τους δεν ανακοινώθηκε. Εκλογές που άρχισαν στις 8 το πρωί και κηρύχθηκαν περαιωμένες στις 12 το μεσημέρι! Κάλπες κρυμμένες σε μαγειρεία, όπου προσέρχονταν και ψήφισαν μόνο οι μνημόνοι! Ψηφοδέλτια που αντί για σφραγισμένη κάλπη ρίχνονταν σε μαύρες σακούλες σκουπιδιών! Καθηγητές που έκαναν φραγμό και εμπόδιζαν κάθε φοιτητή να πλησιάσει, επειδή φοβόντουσαν πως μπορεί να αρπάξει την κάλπη. Καθηγητές που πιάνονταν στα χέρια με φοιτητές και δάγκωναν σαν λυσσασμένα σκυλιά.

Αυτά και πολλά άλλα ανάλογα απείρου κάλλους έγιναν στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας και στις αρχές της τρέχουσας στα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά, όπου «ολοκληρώθηκαν με επιτυχία οι προεδρικές εκλογές με καθολική ψηφοφορία».

Είναι χαρακτηριστικές οι επίσημες ανακοινώσεις του ΤΕΙ Αθήνας. Την Πέμπτη 22 Μάη, η διοίκησή του, αφού «καταδίκασε απερίφραστα τις ένομες ενέργειες ομάδας άγνωστων ατόμων, που διέκοψαν βίαια την εκλογική διαδικασία», κάλεσε «τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας (καθηγητές, σπουδαστές, διοικητικούς) να βρισκονται σε ετοιμότητα για την ολοκλήρωση της εκλογικής διαδικασίας σε ημερομηνία που θα ανακοινωθεί! Τη Δευτέρα, χωρίς να έχει μεσολαβήσει καμιά προηγούμενη ανακοίνωση για τον τόπο και τον χρόνο των εκλογών, ξανασυνεδρίασε η διοίκηση και αποφάσισε ομόφωνα: «1) Διαπιστώνει, ότι οι επαναληπτικές εκλογές ολοκληρώθηκαν στις 12μμ, σύμφωνα με την προβλεπόμενη νόμιμη διαδικασία 2) Δηλώνει ότι η νομιμότητα και η δημοκρατία επικράτησαν της παρανομίας και της αυθαιρεσίας και ότι θα εξακολουθήσει να προασπίζεται την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών».

Δεν χρειάζεται να πούμε τίποτ' άλλο. Οι ίδιοι είχαν ανακοινώσει, ότι την Πέμπτη πάρηκαν από σπουδαστές οι 7 από τις 16 κάλπες και τα ψηφοδέλτια σκίστηκαν. Πώς ξαναψήφισαν όσοι είχαν ψηφίσει; Πώς εξασφαλίστηκε το δικαίωμα όσων ενδεχομένως ήθελαν να ψηφίσουν, όταν αυτοί δεν ενημερώθηκαν έγκαιρα (όπως προβλέπει ο νόμος) για το χρόνο της ψηφοφορίας και για τον τόπο που θα βρουν την κάλπη και –προπαντός– όταν η ψηφοφορία έγινε για άλλους στα μαγειρεία, για άλλους σε σκουπιδόσακους, ενώ δεν διήρκεσε ολόκληρη τη μέρα, αλλά μέχρι τις 12 το μεσημέρι;

Το αποκορύφωμα το είχαμε μια μέρα μετά, όταν η διοίκηση του ΤΕΙ ανακοίνωσε... αποτελέσματα εκλογών: «Κατά την επαναληπτική διαδικασία των εκλογών τη Δευτέρα 26/05/2008, η κεντρική εφορευτική επιτροπή των εκλογών συνεδρίασε την ίδια ημέρα και ανακήρυξε το μοναδικό συνδυασμό με πρόεδρο τον καθηγητή Νίνο Δημήτριο και αντιπροέδρους τους καθηγητές Καμμά Αντώνιο, Μπρατάκο Μιχαήλ και Χάλαρη Ιωάννη. Σημειώνεται ότι από το σύνολο των ψηφισάντων (1841) βρέθηκαν μόνο 84 λευκά, γεγονός που καταδεικνύει και την γενική

αποδοχή της κοινότητας του ΤΕΙ στο πρόσωπο του κ. Νίνου!»! Το πιο εκπληκτικό είναι ότι έδωσαν ως ψηφισάντες και 1.315 σπουδαστές, ενώ οι πάντες γνωρίζουν ότι ζήτημα είναι να ψήφισαν καμιά τριανταριά μεγαλοστελέχη της ΔΑΠ και της ΠΑΣΠ. Φαίνεται πως τους έδωσαν τίποτα λίστες οι πρασινογάλαζοι «φοιτητοπατέρες» και έφτιαξαν... ψηφισάντες.

Αυτή την αντιδημοκρατική παρωδία, τη σηματοποίησαν –πέραν των άλλων– και από νοθεία, τη βάρφισαν «δημοκρατικές εκλογές». Να τις χαίρονται αυτές τις εκλογές και οι οσφυοκάμπτες καθηγητές των ΤΕΙ, που έσπευσαν σαν σκυλάκια να γλείψουν τον Στυλιανίδη (μπας και τους προσέξει περισσότερο από τους προκατόχους του) και η κυβέρνηση Καραμανλή. Το αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα, με τη μοχθηρή παρέμβασή του, κατάφερε να τους ξεγυμνώσει και να τους αναγκάσει να δείξουν την ποιότητα του δημοκρατισμού τους. Οι συνάδελφοί τους σε μερικά ΑΕΙ, με πρώτο τον περιβόητο Γρυσπολάκη του Πολυτεχνείου Κρήτης, φέρθηκαν πιο έξυπνα και ανέβασαν τις εκλογές. Δεν δέχτηκαν να ξεφλιστούν σε τέτοιο βαθμό, προκειμένου να κάνουν το χατίρι του Στυλιανίδη.

Τούτη τη βδομάδα τα όσα έγιναν στα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά ξεπεράστηκαν στο Πανεπιστήμιο Πειραιά. Ο εκεί πρύτανης, θεωρώντας ότι οι συσχετισμοί τον «παίρνουν», ανέθεσε στη ΔΑΠ να «περιφρουρήσει» τις εκλογές. Κι επειδή η «γαλάζια γενιά» δεν έχει και πολλά κότσια για να τα βάλει με το αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα, κατέφυγε στους φυσικούς της συμμάχους. Μπράβοι της Τρούμπας και ανάμεσα τους γνωστές χρυσαυγίτικες φράτσες παρατάχθηκαν για να φράξουν το δρόμο των φοιτητών, οπλισμένοι με στυλιάρια και αναισθητικά σπρέι. Όμως, η ορμή των φοιτητών ήταν τέτοια που αναγκάστηκαν να κάνουν πίσω. Κι όταν βγήκαν στο δρόμο από την πίσω πόρτα, δέχτηκαν νέα επίθεση από τους φοιτητές, που στο μεταξύ είχαν γίνει περισσότεροι.

Ο πρύτανης ανακοίνωσε αρχικά, ότι οι εκλογές αναβάλλονται. Μετά από καναδυό ώρες ανακοίνωσε ότι οι εκλογές επαναλαμβάνονται το απόγευμα! Φαίνεται πως κάποια τηλεφώνα «έπεσαν» στο μεταξύ. Νέα επίθεση των φοιτητών, νέα αναβολή, άγνωστο τελικά αν οι εκλογές «έγιναν». Τα εισαγωγικά στη λέξη «έγιναν» είναι ευνόητα. Αυτό το πράγμα δε μπορεί να ονομαστεί εκλογές. Θα το ονομάσουν έτσι, γιατί έτσι θα τους πει ο Στυλιανίδης, που ενδιαφέρεται να δείξει στον Καραμανλή ότι κέρδισε την πρώτη μάχη και ποντάρει στο ότι τον στηρίζουν τα ΜΜΕ και δε μιλούν για την παρωδία που βαφαιζέται «εκλογές».

Όμως, το θερμόμετρο της έντασης ανεβαίνει και ο Στυλιανίδης βάλλεται πλέον και από τμήμα του καθηγητικού κατεστημένου, που είναι μεν πρόθυμο να εφαρμόσει το νόμο-πλαίσιο, όμως βλέπει πως δε μπορεί, λόγω της αντιστασιακής επιμονής του αγωνιστικού φοιτητικού κινήματος. Όλοι αυτοί άρχισαν να ζητούν από το Στυλιανίδη να κάνει πίσω.

Σήμερα θα κάνουμε λίγη Ιστορία. Για να θυμούνται οι παλιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι. Το κείμενο που ακολουθεί δημοσιεύτηκε στο «Ριζοσπάστη», στις 8 Δεκέμβρη του 1979. Ήταν το κύριο άρθρο (ξεκινούσε από την πρώτη σελίδα της εφημερίδας), η «γραμμή» του Περισσού για το φοιτητικό κίνημα, που εκείνη την περίοδο πάλευε για να καταργήσει το νόμο 815, το νόμο-πλαίσιο της τότε κυβέρνησης Καραμανλή.

Παραθέτουμε ολόκληρο το άρθρο (για την πιστότητα της αντιγραφής μπορείτε να δείτε τις φωτογραφίες) και επισημαίνουμε με μαύρα οριζόμενα σημεία. Οποιαδήποτε σύμπτωση με όσα λέει και γράφει τις τελευταίες μέρες ο ίδιος πολιτικός χώρος (ΚΚΕ, ΚΝΕ, ΠΚΣ)... **δεν** είναι συμπτωματική.

ΟΙ «ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ»

Σαν ένα είδος «μόδας» επιχειρείται, τον τελευταίο καιρό, να προωθηθούν οι «καταλήψεις» σε ορισμένες σχολές πανεπιστημίων της χώρας. Και προβάλλονται από τις αναρχοαριστεριώτικες ομάδες με την ανοχή και κάλυψη ορισμένες φορές και δημοκρατικών δυνάμεων, σαν μια δήθεν αποτελεσματική κλιμάκωση της πάλης του φοιτητικού κινήματος ενάντι στον αντιδραστικό νόμο 815. Εγινε προσπάθεια ακόμα και να παραγκωνισθούν από τις παραπάνω ομάδες τα δημοκρατικά φοιτητικά όργανα, οι σύλλογοι και οι συνελεύσεις, για να παρθούν από διάφορες παράτυπες «μιαζώξεις» αποφάσεις κατάληψης. Είναι γνωστό το παράδειγμα της Ξάνθης, που οι αριστεριστές ονόμασαν «γενική συνέλευση» μια συνάθροιση τους, πήραν «απόφαση» για κατάληψη και την παρουσίασαν σαν ομόφωνη απόφαση της Συνέλευσης του Συλλόγου.

Είναι, όμως, σήμερα οι καταλήψεις σωστή μορφή πάλης, που πρέπει να ακολουθήσει το φοιτητικό κίνημα προκειμένου να κλιμακώσει την πάλη του; Οι κομμουνιστές φοιτη-

■ ΚΝΕ/ΠΚΣ 1979-2008

Ο λύκος κι αν εγέρασε...

—ΟΙ «ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ»

Σαν ένα είδος «μόδας» επιχειρείται, τον τελευταίο καιρό, να προωθηθούν οι «καταλήψεις» σε ορισμένες σχολές πανεπιστημίων της χώρας. Και προβάλλονται από τις αναρχοαριστεριώτικες ομάδες με την ανοχή και κάλυψη ορισμένες φορές και δημοκρατικών δυνάμεων, σαν μια δήθεν αποτελεσματική κλιμάκωση της πάλης του φοιτητικού κινήματος ενάντι στον αντιδραστικό νόμο 815. Εγινε προσπάθεια ακόμα και να παραγκωνισθούν από τις παραπάνω ομάδες τα δημοκρατικά φοιτητικά όργανα, οι σύλλογοι και οι συνελεύσεις, για να παρθούν από διάφορες παράτυπες «μιαζώξεις» αποφάσεις κατάληψης. Είναι γνωστό το παράδειγμα της Ξάνθης, που οι αριστεριστές ονόμασαν «γενική συνέλευση» μια συνάθροιση τους, πήραν «απόφαση» για κατάληψη και την παρουσίασαν σαν ομόφωνη απόφαση της Συνέλευσης του Συλλόγου.

τές, μαζί με τη συντριπτική πλειοψηφία του δημοκρατικού κινήματος, είναι **κατηγορηματικά αντίθετοι με τη χρησιμοποίηση, στις σημερινές συνθήκες, τέτοιων μορφών πάλης. Λένε, ΟΧΙ στις καταλήψεις, γιατί δεν βοηθούν σήμερα τους αγώνες** ενάντια στον αντιδραστικό νόμο 815 και επιπλέον **δημιουργούν πρόσθετα σοβαρά προβλήματα τόσο για το φοιτητικό κίνημα όσο και γενικότερα.**

Η χρησιμοποίηση τέτοιων μορφών πάλης **αποπροσανατολίζει** σ' αυτή τη φάση τους φοιτητικούς αγώνες, οδηγεί σε υποβιβασμό και εκείνες τις μορφές πάλης που το ίδιο το φοιτητικό κίνημα με τα όργανά του, επιλέγει σαν κατάλληλες. Είναι ένα ακόμα δείγμα του **τυχοδιωκτισμού αυτών των ομάδων** που πάνε να τον περάσουν στο ίδιο το κίνημα. **Απομονώνει και αποσυνδέει το φοιτητικό κίνημα από τους φυσικούς συμμάχους του, το υπόλοιπο πανεπιστημιακό κίνημα, από τους δημοκράτες καθηγητές, τους βοηθούς**

κλπ, από τους αγώνες του εργαζόμενου λαού. **Δημιουργεί προσχήματα για να συκοφαντηθεί στην κοινή γνώμη το φοιτητικό κίνημα.**

Αυτή η ταχτική μόνο το φοιτητικό κίνημα δεν ευνοεί. **Εξυπηρετεί, αντικειμενικά, έστω και αν δεν το κατανοούν μερικοί φοιτητές που παρασύρονται, την κυβερνητική πολιτική, δημιουργεί τις προϋποθέσεις περάσματος των σχεδίων που προωθεί η κυβέρνηση, χύνει νερό στο μύλο της** για το χτύπημα του φοιτητικού κινήματος. Γ' αυτό και είναι πέρα για πέρα **απαράδεκτη η προσπάθεια που γίνεται από ορισμένες εφημερίδες και άλλους κύκλους να αξιοποιηθούν οι ελάχιστες περιπτώσεις κατάληψης, να αναχθούν σε γραμμή πλειύσης του φοιτητικού κινήματος, παρά και ενάντια στις αποφάσεις της ΕΦΕΕ.**

Το ΚΣ της ΕΦΕΕ, στην πρόσφατη συνεδρίασή του, καθόρισε συγκεκριμένο και σαφές πρόγραμμα των παραπέρα κινητοποιήσεων των φοιτητών, ενάντια στον 815, για μια σύγχρονη και δημοκρατική, στην υπηρεσία του λαού, ανώτατη εκπαίδευση, που έγινε δεκτό με ενθουσιασμό από το φοιτητικό κίνημα. Η ΕΦΕΕ επέλεξε σωστές μορφές πάλης που ανταποκρίνονται στις σημερινές συνθήκες, συσπειρώνουν όλους τους φοιτητές, κάνουν πιο αποτελεσματικούς τους αγώνες τους, χτίζουν παραπέρα την ενότητα με το υπόλοιπο πανεπιστημιακό κίνημα, εξασφαλίζουν την ενεργητική συμπαράσταση του εργαζόμενου λαού.

Χρέος των δημοκρατικών δυνάμεων είναι να πρωτοστατούν και με συνέπεια να ακολουθούν αυτή την αγωνιστική πορεία και παραπέρα να **καταδικάζουν έμπρακτα τη χρησιμοποίηση τέτοιων μορφών πάλης. Να επαγρυπνούν και να αποτρέπουν κάθε προσπάθεια υπονόμησης κα ξεστράτισματος των φοιτητικών αγώνων, ακόμα και όταν έχει τον μανδύα του «προωθημένου» αγώνα.**

Το τι έγινε έχει καταγραφεί πλέον από την Ιστορία. Ήταν τόσοσ ο... εν-

ΟΙ «ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

παραπέρα κίνημα, από τους δημοκρατικούς καθηγητές, τους βοηθούς κλπ, από τους αγώνες του εργαζόμενου λαού. Δημιουργεί προσχήματα για να συκοφαντηθεί στην κοινή γνώμη το φοιτητικό κίνημα. Αυτή η ταχτική μόνο το φοιτητικό κίνημα δεν ευνοεί. Εξυπηρετεί, αντικειμενικά, έστω και αν δεν το κατανοούν μερικοί φοιτητές που παρασύρονται, την κυβερνητική πολιτική, δημιουργεί τις προϋποθέσεις περάσματος των σχεδίων που προωθεί η κυβέρνηση, χύνει νερό στο μύλο της για το χτύπημα του φοιτητικού κινήματος. Γ' αυτό και είναι πέρα για πέρα **απαράδεκτη η προσπάθεια που γίνεται από ορισμένες εφημερίδες και άλλους κύκλους να αξιοποιηθούν οι ελάχιστες περιπτώσεις κατάληψης, να αναχθούν σε γραμμή πλειύσης του φοιτητικού κινήματος, παρά και ενάντια στις αποφάσεις της ΕΦΕΕ.**

θουσιασμός των φοιτητών από τις αποφάσεις της ΕΦΕΕ (ΚΝΕ, ΠΑΣΠ, Ρήγας), που τις πέταξαν στο καλάθι των σκουπιδιών και σε μαζικότερες γενικές συνελεύσεις αποφάσισαν καταλήψεις. Η κυβέρνηση δοκίμασε να καταστείλει το κίνημα, αλλά το μόνο που κατάφερε ήταν να το φουντώσει. Έτσι, ο ίδιος ο Καραμανλής, τρομαγμένος από τη δύναμη και την αποφασιστικότητα του κινήματος, που είχε ξεπεράσει την πομπημένη και ελεγχόμενη από τα αστικά κόμματα ΕΦΕΕ και στηριζόταν πλέον σε δικές του αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, ανακοίνωσε την αναστολή του νόμου 815, ο οποίος ενταφιάστηκε στα γρήγορα γιατί βρομούσε.

Δε χρειάζεται, βέβαια, να πούμε ότι μαζί με το νόμο 815 ενταφιάστηκαν και οι προβοκάτσιες του Περισσού και της νεολαίας του, που και τότε σήκωσε το βάρος της αντιπαραθέσης με το ριζοσπαστισμό του κινήματος. Αν αυτή της η προσπάθεια είχε πετύχει, αν δεν είχε αναπτυχθεί εκείνο το κίνημα που για πρώτη φορά ανάγκασε κυβέρνηση να πάρει πίσω νόμο ψηφισμένο από τη Βουλή, τα πράγματα σήμερα θα ήταν πολύ χειρότερα.

Η Ιστορία επαναλαμβάνεται είτε ως τραγωδία είτε ως φάρσα. Στη σημερινή εκοστρατιά της ΚΝΕ/ΠΚΣ ισχύουν και τα δύο. Είναι φάρσα για το αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα και τραγωδία για όσο φοιτητόκοσμο εγκλωβίζεται σ' αυτή τη «μαύρη» γραμμή, ερχόμενος σε αντίθεση και προσπαθώντας να σπιλώσει συναδελφους του που αγωνίζονται για να υλοποιήσουν αυτά που όλο το κίνημα αποφάσισε (αποφάσεις που περιβλήθηκαν με το κύρος της δέσμευσης) πέρυσι: ότι ο νόμος-πλαίσιο θα καταργηθεί στην πράξη, ότι το κίνημα δε θα επιτρέψει καμιά πλευρά του να εφαρμοστεί.

Οι εξελίξεις στα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά και στο ΠαΠει οδήγησαν ταυτόχρονα και στα αποκαλυπτήρια της ΚΝΕ/ ΠΚΣ, που ανέλαβε το βάρος της αντιπαραθέσης με το

αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα, που δεν τολμούσαν να φέρουν σε πέρας ΔΑΠίτες και ΠΑΣΠίτες (είδαν ότι το κλίμα δεν τους ευνοεί). Οι αγωνιστικές παρεμβάσεις οδήγησαν στην πλήρη αναξιοπιστία αυτών των εκλογών. Αν δεν υπήρχαν αυτές οι παρεμβάσεις, αν περνούσε η γραμμή της «αποχής», της ΚΝΕ/ΠΚΣ, οι εκλογές θα γίνονταν κανονικότατα, η κυβέρνηση και το καθηγητικό κατεστημένο θα πανηγύριζαν για την πρώτη σημαντική νίκη τους και το φοιτητικό κίνημα θα υφίστατο έναν εξευτελισμό που θα βάραινε στην παραπέρα πορεία του.

Η σημερινή μάχη έπρεπε να δοθεί ακόμα και από μικρότερες δυνάμεις. Γιατί τη στιγμή της μάχης δεν την προσδιορίζεις πάντοτε εσύ. Πολλές φορές σου την επιβάλλει ο αντίπαλος, που έχει τους δικούς του σχεδιασμούς. Και τότε καλείσαι να επιλέξεις, σταθμίζοντας τα υπέρ και τα κατά. Απαντώντας στον Κούγκελμαν, που εξέφραζε αμφιβολίες για τον ξεσηκωμό των παριζιάνων εργατών και τη δημιουργία της Κομμουνίας, ο Μαρξ έγραφε πως την εξέγερση την επέβαλε ο αντίπαλος, που ήθελε να τσακίσει το εργατικό κίνημα. Οι Παριζιάνοι -έγραψε- επέλεξαν τη σύγκρουση και σωστά έπραξαν. Αν ήττηθούν τελικά, θα χάσουν έναν αριθμό πρωτοπόρων εργατικών στελεχών (όπως και έγινε), όμως η πράξη τους θα φωτίζει εσαεί το δρόμο του διεθνούς προλεταριάτου. Αν δεν απαντούσαν, ο εξευτελισμός της υποταγής θα ήταν για το κίνημά τους απείρως χειρότερο κακό από την απώλεια των στελεχών του. Ανάλογη απάντηση έδινε ο Λένιν, απαντώντας στον Πλεχάνοφ και άλλους μενσεβίκους, που μετά την ήττα της επανάστασης του 1905 και την τρομοκρατία που εξαπολύθηκε από το τσαρικό καθεστώς κλαψουρίζαν ότι «δεν έπρεπε να πάρουμε τα όπλα».

Το σημερινό φοιτητικό κίνημα, βέβαια, δεν έχει μπροστά του καθήκοντα σαν αυτά της Παρισινής Κομμουνίας ή της ρωσικής επανάστασης του 1905. Με λίγα μέσα μπορεί να αναπτύξει «αντάρτικο» σε κάθε προσπάθεια εφαρμογής του νόμο-πλαίσιο. Αν οι σπορτουμιστές του Περισσού συμμετείχαν σ' αυτό το κίνημα, αντί να το πολεμούν και να το συκοφαντούν λυσσασμένα, τα πράγματα θα ήταν πιο εύκολα. Το μέτωπο θα ήταν πιο ευρύ, δεδομένου ότι η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ δεν ακολουθεί πιστά τη γραμμή που έρχεται από την Κουμουνδούρου, ενώ η ΠΑΣΠ ακόμα ψάχνεται και δύσκολα θα τολμούσε να συμπράξει ανοιχτά με τη ΔΑΠ. Όμως, η ηγεσία του Περισσού, πιστή στις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει ενώπιον της αστικής εξουσίας, προτίμησε και αυτή τη φορά να συγκρουστεί με το κίνημα, προσπαθώντας να το ποδηγετήσει, να το σφίξει στις μυλόπετρες της αστικής νομιμότητας και να το οδηγήσει στην ήττα. Ευτυχώς για το κίνημα, έχασε και πάλι.

Εσπειραν ανέμους, θερίζουν θύελλες

Όλοι αυτοί που καταδικάζουν τη βία «απ' όπου κι αν προέρχεται», αυτοί που έκαναν τεράστιο θέμα ένα προφανέστατο ατύχημα που οδήγησε σε μικροτραυματισμό του πρύτανη του ΑΠΘ, όλοι αυτοί που τάχαμου ρίχνουν ευθύνες στην κυβέρνηση, αλλά κυρίως φροντίζουν να καταδικάσουν τις «δυναμικές μειοψηφίες», ας μας απαντήσουν:

- ◆ Ήταν ή όχι βίαιη πράξη η ετοιμολογική ψήφιση του νόμου-πλαίσιο, παρά την καθολική αντίδραση της εκπαιδευτικής κοινότητας (φοιτητές-διδάσκοντες);
- ◆ Είναι ή όχι δικαιολογημένη η αντίσταση σε κάθε προσπάθεια εφαρμογής του νόμου-πλαίσιο, όταν και οι φοιτητικοί σύλλογοι και η ΠΟΣ-ΔΕΠ δεσμεύτηκαν ότι «θα καταργήσουν το νόμο στην πράξη»;

Πώς πρέπει να χαρακτηριστούν οι προσπάθειες πρυτανικών αρχών ΑΕΙ και διοικήσεων ΤΕΙ να εφαρμόσουν πτυχές του νόμου-πλαίσιο, παρά την εκφρασμένη αντίθεση της συντριπτικής πλειοψηφίας φοιτητών-διδασκόντων;

Ας αφήσουν, λοιπόν, τα δημοκρατικοφανή παιχνιδάκια και τις δήθεν ίσες αποστάσεις κι ας πάρουν καθαρά θέση στο πλευρό της κυβέρνησης, εκεί που στην πραγματικότητα έχουν τοποθετηθεί. Εσπειραν ανέμους, θερίζουν θύελλες. Γιατί η Ιστορία ποτέ δε γράφτηκε από τους θεσμολάγνους, τους οσφυοκάμπτες, τα λαμόγια και τους σφουγγακωλάριους της κάθε εξουσίας. Η Ιστορία γράφτηκε με τη βία των ανυπότακτων, των αντιστεκόμενων, των ελεύθερα σκεπτόμενων και δρώντων. Αυτών που πάντοτε οι εξουσίες και τα στηρίγματά τους αποκαλούσαν «μειοψηφίες», «αλήτες» και άλλα τέτοια εύηχα.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Το ζήτημα του ΟΤΕ αναγράφεται λάθος ότι είναι μειζόν: είναι μη ζων. Όπως και πολλά άλλα μη ζώντα θέματα που ενταφιάστηκαν εσχάτως για να μη βρωμίσουν.

Στις τρεις Ιούνη του 1972, ο Βασίλης Παπαγεωργόπουλος έγινε ο τέταρτος άνθρωπος στον κόσμο που άγγιξε το «φράγμα» των 10 δευτερολέπτων στον δρόμο των 100 μέτρων. 36 χρόνια μετά, ο πάλαι ποτέ «φτερωτός γιατρός» ενδέχεται να σπάσει αυτό το ρεκόρ, αν από την υπόθεση «απώλειας» δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ από τον δήμο συμβασιλεύουσας, δεν έρθουν καλά ματινάτα... Και μιας και βρισκόμαστε στο χώρο της άκαρπης μνήμης: Πενήντα πέντε χρόνια γάμου κλείνουν Κώστας-Μαρίκα (τι Costa Rica re;) την Παρασκευή. Εκκλησιαστικό ε;

Στο «σαλόνι» του περασμένου Κοντροφύλου αναγράφονται –μεταξύ άλλων– στοιχεία για την εισαγωγή του μολυσμένου ηλιέλαιου από τη Σόγια Ελλάς στις 17 Μαρτίου. Πλην όμως, η εταιρία βγήκε την περασμένη Κυριακή με καταχω-

Χλωμό αφεντικό μίλησε. Ουγκ!

ρίσεις στον τύπο και διευκρινίζει: «Με την άφιξη του το φορτίο υπεβλήθη σε όλες τις προβλεπόμενες από την ελληνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία αναλύσεις και ευρέθη απολύτως κατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση. Μετά το ξέσπασμα του διατροφικού σκανδάλου σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και παρά το γεγονός ότι το φορτίο δεν ανήκε στα επιμολυσμένα φορτία τα οποία ο ΕΦΕΤ συγκεκριμενοποίησε με το από 9/5/2008 δελτίο τύπου, η εταιρία μας προβαίνοντας σε αυτοέλεγχο, πραγματοποίησε αναλύσεις στο διεθνώς αναγνωρισμένο εργαστήριο Dr Verwey». Κι εκεί μας σκάει το μυστικό, λέγοντας πως «τα αποτελέσματα έδειξαν συγκέντρωση ορυκτελαίου σε ποσοστό κατά πολύ μικρότερο του ασφαλούς ορίου». Γιατί βγαίνει η ανακοίνωση τώρα; Γιατί έτσι; «Ο έχων νου, νοεή νοήτω» (κατά το «ο έχων ώτα ακούει ακουέτω»).

ΕΦΕΤ: Ελεγχος Φαρμακώματος Επιμετρούμενων Τεδνεώντων.

Σπαρτακτικές σκηνές εκτυλίχθηκαν κατά την εκφορά της σορού του τραγουδιστή στην τελευταία του κατοικία, με τιμές εν ενεργεία πόρνης. Δάκρυσαν και οι πέτρες το περασμένο Σάββατο, από το δρόμο στη θέαση των ευρώ (euro-vision στα αγγλικά). Τρίτη και μακρύτερη θέση για την Ελλάδα του secret combination (ευθεία αναφορά στον αγωγό αερίου, που επαληθεύεται και από την κατάκτηση της πρώτης θέσης από την άλλη άκρη του αγωγού). Μεγάλη η συγκίνηση για την κατά Giorgakis «ελληνοπούλα της διασποράς». Αλλάστε κι αυτός αμερικανικά της διασποράς είναι. Στα συν της διοργάνωσης καταγράφεται το γεγονός ότι το Βελιγράδι βαδίζει στο δρόμο της ανάπτυξης, λίγα χρόνια μετά τους βομβαρδισμούς από αυτούς που το εξώδησαν πραγματικά σ' αυτή την ανάπτυξη.

Στο ΚΚΕ αποφάσισαν υπέρβαση των «μουσικών στεγανών», με τη διοργάνωση αφιερώματος –επίσημα ενταγμένου στις εκδηλώσεις για τα 90χρονα του κόμματος– στον Μάνο Χατζιδάκι! Η ιδέα ήταν της Αλέκας, ήπια δηλώνει «από τις φανατικότερες θαυμάστριες του Μάνου» (να διαγραφεί για «αστικό ηδονισμό», σαν τον Γκόρκι ένα πράμα). Η εκδήλωση θα γίνει στη ρωμαϊκή αγορά της Αθήνας και –σύμφωνα με το ΚΑΣ– ήταν η πρώτη φορά που πολιτικό κόμμα ζήτησε το χώρο για συναυλία. Οι ενστάσεις ξεπεράστηκαν όταν οι εκπρόσωποι του ΚΚΕ εγγυήθηκαν την ασφάλεια του χώρου. Ε, βέβαια, εκεί φαντάζομαι ότι όλοι θα σήκωσαν τα χέρια. Τα καταφέρνουν καλά σ' αυτά οι περίσοιοι Περίσοιοι, αν κρίνουμε από αντίστοιχες δράσεις «περιφρούρησης» στις πορείες του Πολυτεχνείου...

Ας σοβαρευτούμε κι ας αναδημοσιεύουμε ακριβώς το δελτίο: «Το γραφείο διασύνδεσης σπουδών και σταδιοδρομίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης και η ραδιοφωνική εκπομπή της NET 105,8 «Ζητείται», συνεχίζοντας το οδοιπορικό τους στη Θράκη με σκοπό την ενημέρωση του πολίτη σχετικά με την απασχόληση στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, κάνουν στάση στην Ξάνθη και διοργανώνουν εκδήλωση με τίτλο «Χτίσε το μέλλον σου». Ομιλητές θα είναι: Π. Σκλιάς ΓΓ Νέας Γενιάς, Γ. Βερναδάκης διοικητής ΟΑΕΔ, Ν. Ανδριαννάκης υπεύθυνος εξυπηρέτησης κοινού ΑΣΕΠ, Γ. Βλάχος πρόεδρος συνδέσμου ανωνύμων τεχνικών εταιριών, Α. Μαγκλής μέλος ΔΣ συνδέσμου εταιριών συμβούλων μανάτζμεντ Ελλάδος. Θα ακολουθήσει συζήτηση και κλήρωση δώρων(!!!!!) Σας περιμένουμε λοιπόν για να χτίσουμε μαζί το μέλλον».

Ο ορισμός της... «απορρόφησης», του «ενδιαφέροντος» και –στην αδιόρατη ειρωνεία των τελευταίων λέξεων– του φτυσίματος στα μούτρα! Κουλάδηκα!... Οι βολεμένοι, οι τεχνοκράτες κι οι καταλιτιστές, τρώγοντας και ταξιδεύοντας, προσφέροντας χάντρες και δώρα και παίζοντας με τον πόνο μας, μας περιμένουμε να χτίσουμε μαζί το μέλλον...

Με ευελφάθεια! Δε γαλεγω...

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinokoufita@eksegersi.gr

■ Με απόφαση του ΣΤΕ

Στις τσέπες των εργολάβων τα ένοσημα των οικοδόμων

Δημοσιεύτηκε την περασμένη Τρίτη η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (1545/2008), σύμφωνα με την οποία κρίνεται ως αντισυνταγματική η διάταξη του νόμου 2434/96 που καθορίζει ελάχιστο αριθμό ενσήμων για κάθε οικοδομική δραστηριότητα, σύμφωνα με αντικειμενικό σύστημα υπολογισμού, που συνοδεύει την έκδοση κάθε οικοδομικής άδειας. Σε μια περίοδο που η οικοδομική δραστηριότητα έχει ήδη μπει σε κρίση, η οποία αναμένεται να βαθύνει, το κατασκευαστικό κεφάλαιο έχει κάθε λόγο να πανηγυρίζει, διότι αποκτά ένα μηχανισμό διαχείρισης της κρίσης προς όφελός του.

Η μαζική κλοπή των ενσήμων των οικοδόμων είναι «σπορ» στο οποίο επιδίδεται εδώ και δεκαετίες το κατασκευαστικό κεφάλαιο. Όμως, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, έχουν καταφέρει να μπλέξουν σ' αυτή την κλοπή και κάθε ιδιώτη που χρησιμοποιεί οικοδόμους. Για παράδειγμα, ποιος πληρώνει ένοσημα όταν βάζει μπιγιατζήδες για να φρεσκάει το διαμέρισμά του ή πατωματζήδες για να τρίψουν τα πατώματα ή οποιασδήποτε ειδικότητας οικοδόμους για ένα μερεμέτι; Αν το ΙΚΑ (οι κυβερνήσεις, για να ακριβολογούμε) ήθελε να μη χάνεται ένοσημο απ' αυτές τις εργασίες, θα είχε θεσπίσει έναν απλό τρόπο, ώστε να μπορεί κάθε ιδιώτης να πληρώνει τα ένοσημα, χωρίς να μπλέκεται με πολεοδομίες, άδειες και λοιπές γραφειοκρατικές διαδικασίες,

και αντίστοιχα να μπορεί ο οικοδόμος να διεκδικεί τα ένοσημά του και από τις εργασίες σε μικρά ιδιωτικά έργα.

Για να επανέλθουμε στην κλοπή ενσήμων που γίνεται από το κατασκευαστικό κεφάλαιο, σημειώνουμε ότι αυτή έγινε καθεστώς χάρη σε δυο παράγοντες. Πρώτο, την κρατική συνεισφορά («κλείσιμο του ματιού» στους εργολάβους), που άφησε το ΙΚΑ γυμνό από ελεγκτικό μηχανισμό. Για να ελέγξει το ΙΚΑ θα πρέπει να γίνει καταγγελία και πάλι θα υπάρξει καθυστέρηση. Δεύτερο, την ομορτοκρατική-γραφειοκρατική συμπεριφορά των συνδικαλιστικών ηγεσιών, που ουδέποτε στάθηκαν στο ύψος τους ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο της προστασίας στοιχειωδών δικαιωμάτων εκείνων που τις εξέλεξαν.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες «καλύφθηκαν πλήρως» όταν αποφασίστηκε το αντικειμενικό σύστημα, διότι βγήκαν από την υποχρέωση να ψάχνουν, να ελέγχουν, να καταγγέλλουν, να διεκδικούν. Οι πάντες γνωρίζουν, βέβαια, ότι το αντικειμενικό σύστημα είναι επίσης ληστρικό. Τα ελάχιστα ένοσημα που προβλέπει είναι λιγότερα από τα μεροκάματα που πραγματικά γίνονται σ' ένα οικοδομικό έργο. Εγινε καθεστώς, όμως, μια «σύμβαση» που λέει: θα πάρεις όσα ένοσημα προβλέπει το αντικειμενικό σύστημα και όχι όσα θα δουλέψεις. Τα τελευταία χρόνια, με τη μαζική είσοδο μεταναστών στην οικοδομή, οι κατασκευαστές απομακρύνθηκαν ακόμα

και απ' αυτή τη «σύμβαση». Επανερχονται, πλέον, στις παλιές τακτικές (προσυμφωνούν πόσα ένοσημα τη βδομάδα θα παίρνει ο οικοδόμος, που είναι πάντοτε λιγότερα από τα πραγματικά), έτσι ώστε να τους περισσεύουν ένοσημα με βάση τα προβλεπόμενα από το αντικειμενικό σύστημα, τα οποία πωλούν στους μετανάστες που τα χρειάζονται για να βγάλουν άδεια παραμονής και εργασίας. Έτσι, το κατασκευαστικό κεφάλαιο κατάφερε να ρίξει τη συνολική δαπάνη του για μεροκάματα και ασφάλιση και να αυξήσει το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης.

Το αντικειμενικό σύστημα, λοιπόν, μολονότι είναι ένα άδικο για τους οικοδόμους σύστημα, αφού δεν εξασφαλίζει το αυτονόητο αίτημά τους

«ένα μεροκάματο – ένα ένοσημο», ήταν μια ελάχιστη, ρεφορμιστικού τύπου άμυνα, που περιορίζει κάπως την ασυδοσία του κατασκευαστικού κεφαλαίου. Με την κατάργησή του, αυτή η άμυνα εξαφανίζεται. Μαύρες μέρες περιμένουν τους οικοδόμους, αν δεν αντιδράσουν μαζικά και βίαια (ναι, βίαια). Ο κατασκευαστικός κλάδος μπήκε σε κρίση, τα μεροκάματα αρχίζουν να σπανίζονται και η ανεργία να μεγαλώνει, το συνδικαλιστικό κίνημα –παρά τα βροντερά ταξικά λόγια– είναι εντελώς διαλυμένο και οι εμπροσθοπομπές και λοιποί εργολάβοι έχουν πια λυμένα τα χέρια τους να εκβιάζουν και να ρίξουν ακόμα πιο χαμηλά τη δαπάνη που καταβάλλουν για ασφάλιση (η οποία, ως γνωστόν, είναι έμμεσος μισθός).

■ Οι τραπεζίτες επιτίθενται, η ΟΤΟΕ... χτενίζεται

Μετά την υπό κρατικό έλεγχο «Εθνική» και η καθαρόαιμη ιδιωτική «Alphabank» ανακοίνωσε μονομερώς αυξήσεις στους εργαζόμενους («κυμαίνονται από 3% έως 6% με ιδιαίτερη έμφαση των νέων σε ηλικία και προϋπηρεσία Υπαλλήλων των εισαγωγικών κλιμακίων»), ανακοίνωσε η διοίκηση της τράπεζας με τα... υπέροχα Ελληνικά της), αφού προηγουμένως απέτυχε προσπάθειά της να εντάξει αυτές τις αυξήσεις στην επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας, παρακάμπτοντας επισήμως την κλαδική.

Οι τραπεζίτες έχουν πετάξει το γάντι, όμως η ξεφτιλισμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία οργανώνει... χάπενινγκ, περιφερόμενη «από καταστήματος εις κατάστημα» της Εθνικής, για να ελέγξει την τήρηση του ωραρίου. Κάνει τώρα, ευκαιριακά, τυχαία, με στόχο τη δημοσιότητα και μόνο, αυτό που έπρεπε να κάνει κάθε μέρα όλο το χρόνο και όχι μόνο στην «Εθνική», αλλά στο σύνολο των τραπεζών (ιδιαίτερα των ιδιωτικών, που έχουν κάνει το ωράριο λάσπη).

■ Δύσκολες μέρες για τους εργαζόμενους στη ΔΙΕΚΑΤ

Τα τελευταία τρία χρόνια τα οικονομικά προβλήματα στην τεχνική εταιρία ΔΙΕΚΑΤ έχουν συντελέσει στην ολοκληρωτική εργασιακή ανασφάλεια, με μεγαλύτερο πρόβλημα τις καθυστερήσεις πληρωμών, την περικοπή παροχών κοινωνικού χαρακτήρα, το κλείσιμο παραγωγικών τμημάτων (Μηχανουργείο Θεσσαλονίκης). Τα οικονομικά προβλήματα άρχισαν να εμφανίζονται από τα τέλη του 2004, παρά το ότι τα προηγούμενα χρόνια είχαν πολλαπλασιαστεί και τα κέρδη και ο τζίρος της εταιρίας. Το 2001, η ΔΙΕΚΑΤ είχε καταταγεί, σύμφωνα με έναν από τους γνωστούς «συμβουλευτικούς» καταλιστικούς οίκους στις 500 πιο δυναμικά αναπτυσσόμενες εταιρίες της Ευρώπης, γεγονός που δείχνει με τον πιο ανάγλυφο τρόπο την εικονική και κάλπικη πραγματικότητα της οικονομίας του κέρδους.

Απέναντι σ' αυτή την κατάσταση οι εργάτες απαντούν με απεργίες, στάσεις, συνελεύσεις, με καθαρά αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και χωρίς την οποιαδήποτε εξωτερική γραφειοκρατική παρέμβαση. Μάλιστα, σε πρόσφατη κινητοποίηση συμμετείχαν και μηχανικοί, εργοδηγοί και διοικητικοί υπάλληλοι, γεγονός που μαρτυρά από μόνο του την κατάσταση. Καθυστερήσεις πληρωμών αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν μόνο στο τμήμα των τεχνικών που απασχολούνται στα έργα κατασκευής δικτύων κινητής τηλεφωνίας, οι οποίοι με την ενόχληση και την πάλι τους μέσα από διαχρονικό αγώνα ανέτρεψαν αυτήν την κατάσταση, ενώ για τους υπόλοιπους εργαζόμενους οι καθυστερήσεις είναι από έναν έως πέντε μήνες.

Το μήνυμα από τη μέχρι τώρα εμπειρία είναι πως μόνο ο διαρκής αγώνας μπορεί να φέρει αποτελέσματα, καθώς και η ταξική αλληλεγγύη των εργαζομένων έξω από κάθε είδους διαχωρισμό (ντόπιος-ξένος, παλαιός-νέος, ειδικευμένος-ανεπίδικευτος, στέλεχος-μη στέλεχος).

Κατασταλακτικό μένος

«Τον τελευταίο καιρό η ανώτατη εκπαίδευση βρίσκεται ενώπιον μιας πρωτόγνωρης επίθεσης καταπάτησης στοιχειωδών κανόνων ακαδημαϊκής λειτουργίας, αποκάλυπτης βίας και καταστρατήγησης βασικών ακαδημαϊκών και ατομικών ελευθεριών. Το ίδιο και η κοινωνία. Αυτό που συμβαίνει σήμερα στο ελληνικό πανεπιστήμιο προσβάλλει τα δημοκρατικά ήθη και απειλεί τα δημοκρατικά κκτημένα της ελληνικής κοινωνίας... Γιατί αυτό που διακυβεύεται είναι πολύ περισσότερο από το αν θα περάσουν ή όχι κάποιες από τις θετικές διατάξεις του νόμου για τα ΑΕΙ, όπως αυτή της καθολικής ψηφοφορίας των φοιτητών. Αυτό που διακυβεύεται έχει να κάνει με το ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο και στη βάση ποιων κανόνων; Είναι με αυτήν την έννοια θέμα λειτουργίας του πολιτεύματος και υπεράσπισης θεμελιωδών δημοκρατικών αξιών».

Ποιος έγραψε αυτά τα ανατριχιαστικά, που θυμίζουν την καραμανλική καταστολή των πρώτων μεταπολιτευτικών χρόνων; Η περιβόητη Μαρία Ρεπούση, στα «Νέα» της περασμένης Δευτέρας. Τόση στήριξη της πρόσφερε το συγκρότημα Λαμπράκη, να μην την ανταποδώσει;

Περιττεύει να θυμίσουμε στην εν λόγω κυρία, ότι η Ιστορία, την οποία υποτίθεται ότι διακονεί ως επιστήμων (τρομάρα της!) έχει κινηθεί χάρη σε τέτοιες και πολύ πιο σκληρές πράξεις αμφισβήτησης, ανυπακοής, αντίστασης, ρήξης και ανατροπής, ενάντια σε εξουσίες που με το ζόρι επέβαλαν τις θελήσεις ολιγαρχιών.

ΥΓ: Εννοείται πως ουδείς από την ηγεσία του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, του οποίου η κ. Ρεπούση αποτελεί εξέχουσα προσωπικότητα, έκρινε σκόπιμο να της δώσει μια απάντηση. Όχι και να τα χαλάσουν με Το Συγκρότημα.

■ Τεράστιες οι ευθύνες υπουργείου και νομαρχίας

Θερίζει ο μελιταίος πυρετός στη Θάσο

Ο μελιταίος πυρετός κάνει θραύση στη Θάσο. Έχει πλήξει, αν όχι όλα, την πλειοψηφία των κοπαδιών αιγοπροβάτων, ενώ έχουμε κρούσματα και σε ανθρώπους. Στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας τα επίσημα κρούσματα σε ανθρώπους ανέρχονταν σε 18, ενώ σύμφωνα με ανεπίσημες πληροφορίες ξεπέρασαν τα 40.

Την κύρια ευθύνη γι' αυτή την εξέλιξη φέρει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, που ενώ γνωρίζει ότι εδώ και μια δεκαετία δεν εφαρμόζεται το πρόγραμμα εκρίζωσης του μελιταίου πυρετού, δεν έκανε τις ενέργειες που απαιτούνται για την εφαρμογή του προγράμματος. Ευθύνες ακόμη φέρει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών, που αφήνει στη θέση του τον ομοϊδεάτη της νομάρχη Θ. Καλλιολαζή που δεν επανδρώνει το αγροτικό κτηνιατρείο της Θάσου με το κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό, για να μπορέ-

σει, εκτός των άλλων, ν' ανταποκριθεί, και στο καθήκον της εκρίζωσης του μελιταίου πυρετού στα αιγοπρόβατα. Η νόσος του μελιταίου πυρετού είχε πλήξει ξανά τη Θάσο το 2004, είχε κρατήσει και τότε πολύ καιρό, με αποτέλεσμα το 2006 να προχωρήσουν αναγκαστικά σε μαζικές σφαγές.

Αυτή τη φορά, ενώ από τις αρχές της προηγούμενης βδομάδας είχε γίνει γνωστό ότι κάτοικοι της Θάσου προσβλήθηκαν από μελιταίο πυρετό, η Διεύθυνση Υγείας και η Διεύθυνση Κτηνιατρικής Καβάλας δεν εξέδωσαν καμιά ανακοίνωση για το ζήτημα μέχρι την Παρασκευή 23 Μάη. Την ίδια μέρα, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας εξέδωσε την πρώτη ανακοίνωσή της με την οποία προσπαθεί να υποβαθμίσει το πρόβλημα και τις αιτίες που το προκάλεσαν. Έχει το θράσος να αμφισβητήσει το γεγονός ότι έχουν πληγεί όλα τα κοπάδια στο νησί, ισχυρί-

ζεται ότι μόνο ένα κοπάδι έχει πληγεί και κατηγορεί τον Τύπο που μιλά για επιδημία μελιταίου πυρετού.

Αφού, λοιπόν, η κατάσταση δεν είναι τόσο δραματική, γιατί η πολιτική ηγεσία αποφάσισε να προχωρήσει σε μαζικό εμβολιασμό και μάλιστα σε νησί που ως τώρα απαγορευόταν; Ας σημειωθεί ότι για να γίνει αυτό θα χρειαστεί άμεσα να τροποποιηθεί η ΚΥΑ;

Στις περιπτώσεις που ξεσπά η νόσος του μελιταίου πυρετού πρέπει να γίνουν μαζικές αιμοληψίες. Για να γίνουν όμως αυτές, απαιτείται να προσληφθούν πολλά άτομα, κάτι που δεν έγινε ούτε αυτή τη φορά. Εστειλαν έξι άτομα και έκαναν τρία συνεντεύγματα των δύο ατόμων. Επειδή όμως αυτά δεν αρκούν, αποφάσισαν να προχωρήσουν σε μαζικούς εμβολιασμούς.

Η επιδημία του μελιταίου πυρετού κατέδειξε για μια

φορά ακόμη την άθλια κατάσταση που επικρατεί στην Διεύθυνση Κτηνιατρικής και στις άλλες υγειονομικές υπηρεσίες της νομαρχίας Καβάλας. Μετά από χρόνια, βλέπει το φως της δημοσιότητας μια νέα ΕΔΕ-καταπέλτης σε βάρος υπηρεσιακών παραγόντων που κατέχουν θέσεις-κλειδιά στη Διεύθυνση Κτηνιατρικής Καβάλας και το μόνο που κάνουν είναι να συνεχίζουν το κυνηγητό των υπαλλήλων που σέβονται το ψωμί που τρώνε και υπερασπίζονται τη δημόσια υγεία. Ενεργούν έτσι γιατί το θέλει ο υποδίκος γαλάζιος νομάρχης Θ. Καλλιολαζής. Ο κύριος αυτός δεν έχει το χρόνο να κοιτάξει τα πραγματικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο νομός, όπως ο μελιταίος πυρετός στη Θάσο, που πάσχει από παντελή έλλειψη προσωπικού, με αποτέλεσμα να μείνει κλειστό το αγροτικό κτηνιατρείο και έτσι να μείνει το νησί ανυπεράσπιστο μπροστά στην επιδημία.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Δε βγαίνει με μια δουλειά, γι' αυτό όλοι οι εργαζόμενοι αντί να βγούμε στο μετερίζι βγήκαμε στο κλαρί. Έτσι κι η στήλη ψάχνει κάθε φορά χορηγό (πάντα ευγενικό, ποτέ δεν ακούσαμε για αγενή). Για σήμερα σταθήκαμε τυχεροί, μιας και τη στήλη προσφέρουν τα νέα τυρογαριδάκια «Βαλβολίνια», με γεύση νταλίκας με συρόμενο. Μέσα σε κάθε συσκευασία θα βρείτε την τυχερή τάπα-καρκίνωμα. Μαζέψτε καρκινώματα και κερδίστε πλούσια δώρα, ενώ βρίσκοντας την υπερτυχερή τάπα-καρκίνωμα μπαίνετε αυτομάτως στην κληρωπίδα για ράφτινγκ-κρουαζιέρα σε Αχέροντα-Αχερουσία. Την τάπα θα αναγνωρίσετε από τη λέξη «Μεταστατικός» στη μια όψη, ενώ στην άλλη αναγράφεται το παρά Μαχάτμα Γκάντι ρηθέν «η γη παράγει αρκετά για να ικανοποιήσει τις ανάγκες κάθε ανθρώπου, όχι όμως την απληστία του».

Κι επειδή είθισται όλα να μελοποιούνται, ιδού ένα απόσπασμα από το τραγούδι του υπουργείου (φου)τουρισμού με τίτλο «ζήσε τον μύθο σου στην ηλιελαίολουστη Ελλάδα»:

– Τι έκανες ρε τσόγλανε; Ερίξες τις πατάτες μαζί με το ηλιελαίο μες στο σασμάν του FIAT;
– Όχι πατέρα, μη βαράς, δεν τα 'ρίξα στο FIAT μου' τα 'ρίξα στη Harley και σκάει συνέχεια τώρ' σαν κατεβώ την Πειραιώς ακούγεται σαν τρένο αλλά και σαν εκρηκτικός μηχανισμός που σκάει.
– Ανάθεμα κωλόπαιδο και μυριανάθεμά σε!
Δεν τα κρατούσες να 'δυνα να δοκιμάσει ο Φώλιος Ενώπιον των καμερών, τάχα για να μας πείσει Πως δεν υπάρχει κίνδυνος, να σκεπαστεί το θέμα. Να τον κεράσω και να δω να πίνει τα σφηνάκια Να του μαυρίσει η ψυχή, να του μαυρίσει η όψη Να γίνει σαν εξάτμιση, να γίνει σαν Ομπάμα. Δέκα μπουκάλια ολόγιομα τα είχα φυλαγμένα Υπό συνθήκες άσφογες σε σκοτεινό κελάρι Δεν τα πλησίαζε κανείς μήτε οι αρουραίοι Κι έναν που τόλμησε να πει τον βρήκα πεθαμένο Στη γάτα μας τον έδωσα και τώρα πάει και κείνη.
– Πατέρα, έφαγα κι εγώ και τώρα έχω καρκίνο με ωροσκόπο λέοντα και Δία στους διδύμους.
– Μη μου μιλάς για διδύμα και επιδιδυμίδες γιατί ο νους μου πάει με μιας στον άλλο. Και μου βγαίνει να σου σβουρίξω μια να δεις και το Χριστό φαντάρο καψόνι να του κάνουνε δίπλα στον Αϊβαλιώτη. Όσο για το διατροφικό με τα πολλά επεισόδια –μου θύμισε στη διάρκεια «τόλμη και γοητεία»– αυτό δεν είναι σκάνδαλο, αυτό δεν είν' τυχαίο μόν' είναι έγκλημα χοντρό, π@υστία καραμπινάτη. Κι οι παπαγάλοι γράφουνε και ο ντουινιάς πιστεύει Και τρώει τα παραμύθια τους και μασουλάει χόρτο Ψάχνοντας για μηχανισμούς που θα τον προστατέψουν.
– Κι όμως ο καταναλωτής έχει πολλές δυνάμεις έχει οργανώσεις, όργανα, Ινκας, Αζτέκους, Μάγια. Για κοίταξε τι έγινε ετούτη τη βδομάδα που έκαναν μποϊκοτάζ όλοι στα μακαρόνια.
– Τι λες ρε υφο; Δε μπορεί να είσαι εσύ παιδί μου! Ποιοι όλοι; Ποιο μποϊκοτάζ; Μήπως σνιφάρεις σκόνες; Μήπως μου χαπακάνεσαι με τίποτε ληγμένα; Είδες καμιά διαφορά; Έχεις να περιμένεις Τίποτε θεαματικό μ' αυτές τις τρακατρούκες; Βλέπω εσείς οι νεαροί έχετε μία τάση Προς τα πυροτεχνήματα και τα πανηγυράκια Γουστάρετε τα happenings, τον χαβαλέ ζητάτε. Αει ξεστραβώσου κι άνοιξε καμιά ιστορία Ξύπνα και δεσ τι γίνεται, σύνελθε, κάνε κάτι Γιατί σε βλέπω πως θα πας σαν το σκυλί στ' αμπέλι.
– Πατέρα, πριν απ' τις κλωτσιές, πριν με καταδικάσεις Πες μου: τα πλοία που 'φερναν αυτό το ηλιελαίο Τι κουβαλούσανε πιο πριν; Για πες μου συ που ξέρεις.
– Εσύ δεν ξέρεις άσχετε; Που παίρνεις χαρτζιλίκι και το σκορπός στα dna που 'χουν οι εφημερίδες. Πάρε μια Κόντρα, διάβασε, να βρεις τις απαντήσεις. Κουράστηκα, βαρέθηκα, δεν σε αντέχω άλλο Σ' αφήνω και στο επόμενο «σκάνδαλο» θα τα πούμε...
Μάνος Ηλιόλαδος

■ Δασικό σκάνδαλο Μονής Βατοπεδίου

Κατευθυνόμενη η γνωμοδότηση του Ε' Τμήματος του ΝΣΚ

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας ήθελε πάση θυσία μια γνωμοδότηση από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, ότι η έκταση των 8.800 στρεμμάτων στην Ουρανούπολη Χαλκιδικής, που χάρισε στους αγιορίτες καλογέρους-μπίζνεσμεν δεν είναι δάσος, αλλά δασική, ανεξάρτητα από τις αποφάσεις της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων (ΕΑ) το 1934 και της Επιτροπής Οριστικών Διανομών (ΕΟΔ) το 1971. Οι αποφάσεις αυτές έλεγαν ότι πρόκειται για δάσος κοινόχρηστο και σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 7 του νόμου 3147 είναι οριστικές. Εβάλαν λοιπόν την προϊστάμενη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης Σ. Μαντέλλη να ισχυριστεί, ότι δήθεν η Επιτροπή Απαλλοτριώσεων το 1934 είχε αποφασίσει ότι το Χθαμαλό Δάσος των 8.800 στρεμμάτων είναι δασική έκταση.

Ο δασάρχης Αρναίας Χαλκιδικής, στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται το συγκεκριμένο δάσος, δεν έδωσε σημασία στην επισήμανση της Σ. Μαντέλλη ότι πρόκειται για δασική έκταση και δεν την έβαλε στη θέση της όπως έκανε η προϊστάμενη της Δι-

εύθυνσης Δασών Κεντρικής Μακεδονίας. Ο δασάρχης Αρναίας περιορίστηκε να αναφέρει τι προβλέπουν οι αποφάσεις της ΕΑ και της ΕΟΔ, αλλά δεν επεκτάθηκε εκφράζοντας τη γνώμη του. Οτι δηλαδή οι αποφάσεις αυτές είναι οριστικές και σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία δε χωρά καινούργιος χαρακτηρισμός. Ακόμη, στο ερώτημα εάν έχει κηρυχθεί ή θα κηρυχθεί αναδασωτέα, δεν είχε την έμπνευση ή την προνοητικότητα να απαντήσει ότι θα κηρυχθεί αναδασωτέα, μολονότι δεν έχει και ή εκχερσωθεί, κάτι που προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία. Την παράλειψη του δασάρχη Αρναίας να μην εκφράσει την άποψή του εκμεταλλεύτηκε η Σ. Μαντέλλη και την ερμήνευσε, αυθαίρετα, σαν αυτός να πιστεύει ότι πρόκειται για δασική έκταση. Το ίδιο έκαναν ο εισηγητής του ΝΣΚ, Χρισ. Μπότσιος και η πλειοψηφία του, που έκριναν ότι είναι δασική έκταση.

Το ότι έχουμε να κάνουμε με μεθόδευση ενισχύεται και από το γεγονός ότι αγνόησαν τη θέση της Διεύθυνσης Δασών Κεντρικής Μακεδονίας, ότι είναι δάσος, και δέχτηκαν

την άποψη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης, ότι είναι δασική έκταση. Μιας Διεύθυνσης καθ' όλα αναρμόδιας. Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα της γνωμοδότησης: «Με τον κατά την άποψη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης χαρακτηρισμό της έκτασης ως δασικής διαφώνησε η Διεύθυνση Δασών Κεντρικής Μακεδονίας, έχουσα την άποψη ότι η έκταση την οποία αφορά το ερώτημα, είναι δάσος». Η πλειοψηφία του Ε' Τμήματος γνωρίζει αυτή τη διαφορά και ενώ θα έπρεπε να συνταχθεί με την Διεύθυνση Δασών, εάν σεβόταν τον εαυτό της και ήθελε να διαφυλάξει το νομικό της κύρος, συντάχθηκε με τη Σ. Μαντέλλη, γιατί αυτό απαιτούσε η πολιτική ηγεσία.

Ο αντιπρόεδρος του ΝΣΚ και πρόεδρος του Ε' Τμήματος, που διαφώνησε, τους υπενθύμισε ότι είναι αναρμόδιοι να αποφανθούν για το χαρακτήρα της έκτασης. Προσπάθησε να τους προστατεύσει από τις νομικές «πατάτες» στις οποίες θα έπεφταν αναγκαστικά στην προσπάθειά τους να ξεπεράσουν τα ανυπερβλήτα εμπόδια (τις αποφάσεις των

δύο επιτροπών και το νόμο 3147/2003). Ιδού η νομική «πατάτα»: Χθαμαλό Δάσος = Χαμηλό Δάσος = Θαμνώδες = Δασική Έκταση!

Ο αντιπρόεδρος του ΝΣΚ αναγκάστηκε, μετά τις συνεχείς διαμαρτυρίες μας, να δώσει εντολή στον Χρ. Μπότσιο να στείλει τη γνωμοδότηση στην βιβλιοθήκη του ΝΣΚ την περασμένη Δευτέρα. Ο Κ. Κιλτίδης, όπως ξαναγράψαμε, την έκανε μεν δεκτή, αλλά δεν τη στέλνει στις περιφερειακές δασικές υπηρεσίες για να γίνει εκτελεστή. Σίγουρα φοβάται να το κάνει. Όμως αυτό δεν αρκεί. Πρέπει εδώ και τώρα να πάρει πίσω την υπογραφή του και να δώσει τέλος στον αποχαρκτηρισμό αυτής της έκτασης.

Μετά την «Κόντρα», και άλλες εφημερίδες μπαίνουν στο χορό των αποκαλύψεων για το σκάνδαλο του δάσους της Ουρανούπολης. Υπαινημούς είχε ο «Κόσμος του Επενδυτή», μεγάλο δημοσίευμα ο «Ριζοσπάστης» και μικρότερα το «Έθνος» και η «Ημερησία».

Όπως καταλαβαίνεις, κ. Κιλτίδη, τώρα αρχίζουν να σφίγγουν τα γάλατα...

Ολοι οι καριόληδες μια εταιρία...

Τη δικαστική οδό παίρνει η υπόθεση ντόπινγκ της Εθνικής Ομάδας Αρσης Βαρών, μετά την απόφαση του εισαγγελέα να απαγγείλει κατηγορίες σε βάρος 25 ατόμων (Ιακώβου, αθλήτριες και αθλητές, φαρμακοποιοί κτλ.) που εμπλέκονται στην υπόθεση. Το θέμα βέβαια έχει θαφτεί από τα ΜΜΕ, όπως και η υπόθεση του πρωταθλητή της κολύμβησης Γιάννη Δρυμωνάκου, αφού το σύνολο του πολιτικού και αθλητικού κόσμου παραμένει πιστό στην πολιτική της πριμοδότησης του πρωταθλητισμού και των μεταλλίων. Οι «επιτυχίες» των πρωταθλητών χρησιμοποιούνται αφενός για να γεμίζουν οι καπιταλιστές με ζεστό χρήμα τις τσέπες τους και αφετέρου για να τονωθεί η εθνική υπερηφάνεια του λαού, σε μια περίοδο που η άρχουσα τάξη και το κεφάλαιο επιχειρεί να ακυρώσει (και σε μεγάλο βαθμό το έχει καταφέρει) μια σειρά λαϊκών κατακτήσεων.

Όπως έχουμε γράψει και παλιότερα, η πλειοψηφία του κόσμου έχει καταλάβει ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός, ο πρωταθλητισμός, είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με το ντόπινγκ, όμως αυτή η διαπίστωση δεν ενοχλεί. Θεωρείται δεδομένο, ότι για να φτάσει κάποιος στην κορυφή είναι απαραίτητο να κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών, για τον απλούστατο λόγο ότι έχει να συναγωνιστεί αθλητές που ντοπάρονται. Θα επαναλαμβάνόμαστε και θα παραβιάζουμε ανοιχτές πόρτες αν μέναμε σε αυτό. Θεωρώ ότι πρέπει να βάλουμε το πρόβλημα του ντόπινγκ στην πραγματική του διάσταση και να το αντιμετωπίσουμε σαν κοινωνικό και όχι σαν αποκλειστικά αθλητικό φαινόμενο. Πρέπει να βρούμε τους λόγους για τους οποίους η πλειοψηφία του κόσμου αποδέχεται επί της ουσίας το ντόπινγκ, παρά τις διακηρύξεις και τις μεγαλοστομίες για το αντίθετο.

Το ντόπινγκ εκτός από τον αθλητισμό είναι μια πραγματικότητα για πολλές πτυχές της κοινωνικής δραστηριότητας, αφού βοηθάει για να επιτευχθούν στόχοι με το μικρότερο δυνατό κόπο ή να ξεπεραστούν δυσκολίες της καθημερινότητας. Ας δούμε μερικές εκδοχές μη αθλητικού ντόπινγκ. Οι βιταμίνες και τα διατροφικά βοηθήματα, που παίρνουν ολόένα και περισσότεροι εργαζόμενοι για να αντέξουν την εντατικοποίηση της εργασίας, τους εξοντωτικούς ρυθμούς και τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας, που έχουν επιβληθεί σε μεγάλο αριθμό εργασιακών χώρων, είναι ντόπινγκ. Η χρή-

ση ναρκωτικών και μιας σειράς ψυχοτρόπων ουσιών από καλλιτέχνες, ηθοποιούς, τραγουδιστές, μουσικούς κτλ., προκειμένου να πετύχουν το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα και την καλύτερη επίδοση, είναι ντόπινγκ. Η χρήση σκευασμάτων διατροφής, βιταμινών και σκευασμάτων που αυξάνουν την προσοχή και την αποδοτικότητα στο διάβασμα από τους μαθητές που θέλουν να μπουν στη Γυμναστική Ακαδημία ή σε ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα, στα οποία εκτός από τις γραμματικές γνώσεις απαιτούνται και δεξιότητες ή συγκεκριμένες επιδόσεις σε ορισμένα αθλήματα, είναι ντόπινγκ. Η χρήση του Βιάγκρα, για να βελτιωθούν οι ικανότητες του άνδρα στο κρεβάτι, είναι ντόπινγκ. Η χρήση μιας σειράς ουσιών που «πίνουν» οι στρατιώτες, κατά τη διάρκεια πολεμικών συγκρούσεων και κατά την παραμονή τους στις εστίες του πολέμου, με τις οποίες ξεπερνούν το φόβο και αντέχουν στις σκληρές συνθήκες του στρατού, είναι επί της ουσίας ντόπινγκ. Θα μπορούσαμε να καταγράψουμε μια σειρά ενεργειών και επιλογών που έχουν άμεση σχέση με το ντόπινγκ, πιστεύω όμως ότι έχουμε καταδείξει την ουσία του προβλήματος.

Το ντόπινγκ είναι πριν και πάνω απ' όλα κοινωνικό φαινόμενο, που παίρνει ολόένα και μεγαλύτερες διαστάσεις και σαν τέτοιο θα πρέπει να αντιμετωπιστεί. Ζούμε σε μια εποχή που το λαϊκό κίνημα και η εργατική τάξη βιώνουν καθημερινά τις συνέπειες μιας μεγάλης ήττας στην ταξική πάλη. Η συλλογικότητα, η αλληλεγγύη, η κοινή προσπάθεια έχουν δώσει τη θέση τους στην ατομικότητα, στο προσωπικό βόλεμα, στην «εξόντωση» του συνάδελφου για να του φάμε τη θέση. Ο καθένας προσπαθεί μόνος να αντιμετωπίσει την καθημερινή καταπίεση και καταφεύγει σε ουσίες και διάφορα «βοηθήματα» για να «αλλάξει» την εφιαλτική πραγματικότητα στην οποία ζει. Απομονωμένος από τον κοινωνικό περίγυρο και βυθισμένος στον καναπέ του, προσπαθεί μέσα από το ντόπινγκ και τις ουσίες που πίνει να αντλήσει τη δύναμη, που σε παλιότερες εποχές αντλούσε από τη συμμετοχή του στους κοινωνικούς αγώνες και τη συλλογική προσπάθεια για να φτιάξει μια άλλη κοινωνία. Οσο υπάρχουν κοινωνικές ανισότητες και φτώχεια, για μια σημαντική με-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ρίδα του λαού και της νεολαίας οι ουσίες και το ντόπινγκ θα αποτελούν το «εργαλείο» για να βελτιώσουν τη ζωή τους. Η αύξηση της παραγωγικότητας και η εντατικοποίηση στους χώρους δουλειάς, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στους εργαζομένους για το ποιος θα είναι περισσότερο αποδοτικός για τον εργοδότη (ελπίζοντας ότι με αυτό τον τρόπο θα κατοχυρώσει μια θέση εργασίας), που έχουν σαν συνέπεια μη αναστρέψιμες βλάβες στον ανθρώπινο οργανισμό, είναι μια πραγματικότητα και αποτελεί τον προτεινόμενο από τους κυρίαρχους και δυστυχώς εφαρμόσιμο από τη νεολαία και την εργατική τάξη «τρόπο ζωής».

Με απλά λόγια, η «κοινωνική» ντόπια είναι παντού, νόμιμη και ιδεολογικά κυρίαρχη, συνεπώς θα είμαστε αφελείς αν πιστεύουμε ότι μπορεί να καταπολεμηθεί η ντόπια στον αθλητισμό. Από τα παραπάνω καταλαβαίνουμε ότι για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα του ντόπινγκ στον αθλητισμό, θα πρέπει να πολεμήσουμε για να ανατρέψουμε το σημερινό οικονομικό σύστημα, που έχει πάνω από όλα το κέρδος, σε απλά ελληνικά θα πρέπει να παλέψουμε για να τσακίσουμε τον καπιταλισμό.

Κος Πάπιας
papias@eksegarsi.gr

ΥΓ1: Περισσότεροι και ΣΥΡΙΖΑ, επί της ουσίας σιγοντάρουν την πολιτική της παραγωγής πρωταθλητών και μεταλλίων, που έχουν συναποφασίσει ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Φλυαρούν με θεωρίες για μαζικό και καθαρό αθλητισμό και κάνουν γαργάρα με τα βαντόπροκες σημαντικές παραμέτρους που ανατρέπουν τις διακηρύξεις τους. Καταδικάζουν την πολιτική της προηγμένης του «εθνικού μεγαλείου», που γέννησε το ντόπινγκ στις χώρες του παλινορθωμένου καπιταλισμού και ιδιαίτερα στην Ανατολική Γερμανία; Συμμετέχουν επιφανή στελέχη τους στο οικονομικό γίγνεσθαι του επαγγελματικού αθλητισμού στη χώρα μας, που ελέγχεται, σύμφωνα με τα λεγόμενα τους, από τις πολυεθνικές και τους σπόνσορες; Πώς εξηγούν το γεγονός ότι οι «αθάνατοι» που προέρχονται από τις «σοσιαλιστικές» χώρες (Μπορζόφ, Χουαντορένα κτλ.), δεν έχουν θέσει ποτέ θέμα στη ΔΟΕ, προκειμένου να σταματήσει η επαγγελματικοποίηση του αθλητισμού και να βγουν

από τη μέση οι καπιταλιστές και οι σπόνσορες; Γιατί την ίδια στιγμή που καταγγέλλουν την επίσημη πολιτική της παραγωγής πρωταθλητών και μεταλλίων, σπρώχνονται προκειμένου να φωτογραφηθούν με τους πρωταθλητές μας, μετά από κάθε μεγάλη επιτυχία, ενώ γνωρίζουν ότι πρωταθλητισμός = ντοπάρισμα; Ρητορικά τα ερωτήματα. Όπως λέει και ένας στίχος τραγουδιού του Σωκράτη Μάλαρα: «όλοι οι καριόληδες μια εταιρία».

ΥΓ2: Αρχισαν τα όργανα στο ελληνικό μπάσκετ. Παναθηναϊκός και Ολυμπιακός, αναμετρώνται για τον τίτλο του πρωταθλητή και ήδη έχουμε τις πρώτες παρενέργειες. Στον πρώτο τελικό στο ΟΑΚΑ, οι πράσινοι οπαδοί έσυραν ατελείωτα πουστρίλκια στον προπονητή του Ολυμπιακού και της εθνικής ομάδας, Παναγιώτη Γιαννάκη, ενώ στο δεύτερο τελικό οι ερυθρόλευκοι οπαδοί απάντησαν τα δέοντα. Εκτός όμως από την οπαδική κόντρα, είχαμε και έντονη αντιπαράθεση, ανάμεσα στις διοικήσεις των δυο ομάδων και μια παράμετρο που αφορά την Εθνική. Η ΚΑΕ Παναθηναϊκός, με ανακοίνωσή της την επαύριο του 1ου τελικού, έθεσε ευθέως θέμα για την παραμονή του Γιαννάκη στη θέση του ομοσπονδιακού προπονητή. Η Ομοσπονδία το προηγούμενο διάστημα προσπάθησε (με μεγάλη επιτυχία) να παγώσει το θέμα, έτσι ώστε ο Γιαννάκης να κοουτσάρει την Εθνική και να την οδηγήσει στην Ολυμπιάδα του Πεκίνου. Δυστυχώς γι' αυτή, η κόντρα ανάμεσα στους αιώνιους αντίπαλους ανέτρεψε τα σχέδιά της. Στο θέμα είναι διχασμένη και η κοινή γνώμη, όπως έδειξε και γκάλοπ αθλητικής εφημερίδας.

ΥΓ3: Ο πρόεδρος της ΠΑΕ Αρης Λάμπρος Σκόρδας έχει ανέβει πολύ στην εκτίμηση της στήλης, αφού μας γλίτωσε, αδελφία βάζελοι, από το Μπάγιεβιτς.

ΥΓ4: Στα χνάρια του Ολυμπιακού βαδίζουν οι πράσινοι στο ποδόσφαιρο. Πολυκοκκαλότητα οι ερυθρόλευκοι, πολυμετοχικότητα οι πράσινοι. Πατέρα Σωκράτη πρόεδρο οι ερυθρόλευκοι, Νίκο Πατέρα οι πράσινοι. Ερε γλέντια, που θα 'λεγε κι ο Καραγκιόζης.

Το σημαντικότερο κινηματογραφικό γεγονός της εβδομάδας είναι ασφαλώς το αφιέρωμα στον κινηματογράφο της Βενεζουέλα, που διοργανώνεται από την πρεσβεία της Βενεζουέλα σε συνεργασία με τη «New Star» (δείτε παρακάτω το πρόγραμμα. Οσον αφορά τις άλλες ταινίες, τα πράγματα έχουν ως εξής:

■ ΠΑΟΥΛΟ ΜΟΡΕΛΙ

Η πόλη των ανθρώπων

Θεωρητικά αποτελεί τη συνέχεια της «Πόλης του Θεού», μιας πολύ γνωστής ταινίας που παρουσίαζε τις ναρκοσυμμορίες ανηλίκων στις φαβέλες του Ρίο ντε Τζανέιρο. Μάλιστα, μερικοί μικροί πρωταγωνιστές του τότε κρατούν βασικούς ρόλους και σ' αυτή την ταινία, ο δε Φερνάντο Μείρες, που σκηνοθέτησε την πρώτη, βρίσκεται στην παραγωγή της δεύτερης.

Πάντως, εξαρχής πρέπει να πούμε, ότι οι προσδοκίες όσων είδαν την πρώτη ταινία (που γυρίστηκε και σε τέσσερις τη-

λεοπτικές συνέχειες), θα διαψευστούν οικτρά αν δουν την δεύτερη. Είναι απίστευτο ότι ένα τόσο καυτό θέμα γυρίστηκε με τόσο συμβατικό, σχηματικό και αδιάφορο τρόπο: Οι ενήλικες πλέον συμμορίες των φτωχογειτονιών του Ρίο επιδίδονται σ' έναν εμφύλιο αλληλοεξόντωσης με πολλά ηθικοπλαστικά μηνύματα για τους δεσμούς της οικογένειας και τη φιλία. Οι νεαροί είναι βέβαια δέσμιοι της φτώχειας και των δύσκολων συνθηκών, όμως ένα παραθυράκι μοιάζει να είναι ανοιχτό. Δεν απουσιάζουν μόνο τα πραγματικά αίτια αυτών των καταστάσεων, αλλά και η αστυνομική βία. Η αλήθεια για τις συνθήκες εκεί απεικονίζεται με το φόντο της εθελόντριας που μετά από πολλά χρόνια ανδιωτελούς προσφοράς στους ανήλικους παραβάτες έχασε τη ζωή της απ' αυτούς. Όμως, αυτό δε θα το δείξει καμιά τηλεοπτική σειρά και καμιά ταινία.

«Η πόλη των ανθρώπων» μοιάζει να γυρίστηκε από ανθρώπους που κοιτάζουν τα πράγματα από την απόσταση της προσωπικής τους βολέψης και ενσωμάτωσης. Αυτό που θα έπρεπε να είναι γροθιά στο στομάχι, είναι μια στρογγυλεμένη, ελαφριά καταγγελτική παραδοχή, που δεν θέλει και δεν έχει τα κότσια να πιάει παραπέρα.

■ ΖΥΛ ΝΤΑΣΕΝ

Η πόλη και η νύχτα

Αξιόλογο για την εποχή του φιλμ νουάρ του 1950, λίγο μετά που ο σκηνοθέτης, κυνηγημένος από τον μακαρθισμό, κατέφυγε στην Ευρώπη. Γύρω από ένα κλαμπ ξετυλίγεται η λονδρέζικη νύχτα, γεμάτη μικροαπατεώνες, νονούς, χαφιέδες, όνειρα για γρήγορο κέρδος και παιχνίδια που χάνονται ή κερδίζονται. Ο,τι δηλαδή υπάρχει και σήμερα, μόνο που το τότε μοιάζει πιο παλιομοδίτικο, ποτισμένο και με την προσωπική ματιά και τις αξίες του Ζυλ Ντασέν.

Μπουρλότο στις κάλπες!

Οι ποιητές του καιρού μας: στιχοπλόκοι
αναχωρητές - όχι ARS POETICA αλλά ARSE POETICA

Άλλο Καλομοίρα κι άλλο (Μανώλης) Καλομοίρης

Γκάζια, γκαζάκια και άλλες ιστορίες: 11 Ιούλη

◆ Η πεμπτ-ουσία (πέμπτη ουσία) του ΣΥΝ, ο διακαιός πόθος για ΕΞ-ουσία (έκτη ουσία).

◆ Μπαίνεις λοιπόν στο μέσο μεταφοράς και τσακ! 80 λεπτά το εισιτήριο (όπερ, 60% αυξησάρα).

◆ Ελαιοχρηματισμός (=λάδωμα), τυποδαίμονα...

◆ Επιτροπή Δικαιωμάτων Νεολαίας Συνασπισμού: των δικαιωμάτων της νεολαίας συνασπισμού;

◆ «Οι μόνες περιπτώσεις όπου θα ήταν θεμιτό να μην επιτρέψουμε να γίνουν εκλογές είναι αν γίνονται εν κρυπτώ, όπως στο Πάντειο που προσπάθησαν να τις κάνουν χωρίς να έχουν ενημερώσει τους φοιτητές, ή μέσα στις εξεταστικές. Μόνο σε τέτοιες περιπτώσεις θεωρούμε θεμιτή την αποτροπή της διενέργειας των εκλογών, από τη σκοπιά της δημοκρατίας». (Από απόφαση Γρ. Σπουδάζουσας Αθήνας νεολαίας ΣΥΝ, ΑΥΓΗ, ΠΑΙΔΕΙΑ, 24/05/08). Η... έκτη φάλαγγα της εξουσίας...

◆ «Ο ΣΥΡΙΖΑ που θέλουμε δεν βολεύεται στην ασφάλεια του περιθωρίου αλλά και δεν γίνεται κομμάτι του εθνικού κορμού. Στο Μακεδονικό η συναίνεση στην ακολουθούμενη εθνικιστική πολιτική έριξε νερό στο μύλο της κυβέρνησης και ενίσχυσε την αστική ιδεολογική ηγεμονία στην κοινωνία». (Από κείμενο-πρωτοβουλία της ομάδας ΡΟΖΑ, ΕΠΟΧΗ, 18/05/08). Τι τούμπες κάνουν οι άνθρωποι για μία γραμματέα και τα συναφή της συριζοσυμμετοχής...

Οπαδοί του νόμου-πλαίσιο σε πορεία

◆ «Τα άσφαιρα μέτρα (της κυβέρνησης για την καταπολέμηση της κούρσας των τιμών) αρχίζουν πια να προκαλούν οργή. Κι αυτό καταγράφεται στο διακριτό πλέον ρεύμα, που μεταφέρει απογοητευμένους από τη ΝΔ ψηφοφόρους –όχι μόνο από το ΠΑΣΟΚ– αυτών των κατηγοριών στην αριστερά, ιδίως στον ΣΥΡΙΖΑ» (ΕΠΟΧΗ, 18/05/08). Οργή... ψηφοφόρων.

◆ Την είχαμε διαβάσει και μες την αγγελία της Cool Earth που μας προέτρεπε να αγοράσουμε(!) «οικόπεδο στον Αμαζόνιο» για να σώσουμε την περιοχή. Στο από-

λυτο cool style το ιδρυτικό στέλεχος αυτής της ΜΚΟ (άλλη μια...) γούσταρε να πουλήσει τον Αμαζόνιο για 50 δισ. δολάρια. Εκτός του ότι ο τύπος έχει εταιρία αθλητικών ειδών, είναι και σύμβουλος σε θέματα περιβάλλοντος του πρωθυπουργού της Βρετανίας. (Άλλη μια περίπτωση οικολογοΜΚΟλαμογιάς που ΔΕΝ είναι η εξαίρεση στον κανόνα).

◆ «Γαμούν και δέρνουν» οι ειρηνευτικές δυνάμεις στην Ακτή του Ελαφαντοστό, το Νότιο Σουδάν και την Αιτή (στην κυριολεξία). Αλλά και μέλη «ανθρωπιστικών οργανώσεων» αρέσκονται στο ίδιο σπορ...

◆ Ο Αλέξης πάει για Ευρωβουλή; Ένας εύσημος τρόπος για να «απαλλαγούν» από τον κύριο Τίποτα(;)».

◆ Η υπεύθυνη στάση της Αλέκας απέναντι «στη βία» έδωσε καρπούς: όλα, μα όλα τα τηλεοπτικά κανάλια κάλυψαν το μνημόσυνο για τον Χαρίλαο (ονομάζοντάς τον μάλιστα «ιστορικό ηγέτη της αριστεράς»). (Εξόφληση μέρους των γραμματιών);

◆ Το έτσι του Γιωργάκη και το γκιουβέτσι του Βγενόπουλου.

◆ Να «ξαναγνωρίσουμε την αριστερά» μάς προτρέπει (από τα έδρανα της βουλής πλέον) ο κ. Π. Κοροβέσης (ΕΠΟΧΗ, 25/05/08).

◆ Να σημειώσουμε την συγκινητική οικονομική ενίσχυση των φύλλων 914-915 (18/05 και 25/05/08) της ΕΠΟΧΗΣ από το ΥΠΕΧΩΔΕ και την εταιρία ΑΤΤΙΚΗ ΟΔΟΣ.

◆ Την συνεισφορά –άλλη μια φορά– του γνωστού επαναστάτη Γ. Δελαστίκ σημειώνουμε: δελτίο ειδήσεων ANTENNA TV (25/05/08) - ο κ. Δελαστίκ υπεραιμύνηται του βέτο της κυβέρνησης για το «Μακεδονικό» (ερώτηση: ο κ. Δελαστίκ είναι μόνιμος «παρθουρούχος» του ANTENNA, για την ψυχή της γιαγιάς του);

◆ Εκεί/ στα έβγα του καιρού/ στήσαμε τέντες και σημαίες/ κόκκινες απ' το αίμα μας/ ψάχνοντας απεγνωσμένα/ τα πτώματα της Ρόζας και του Καρλ.

Βασίλης

◆ Ελληνικά Ιδανικά στην Αμερικάνικη Δημοκρατία (Ινστιτούτο Δημοκρατίας «Κωνσταντίνος Καραμανλής»)

Με την πρώτη ματιά, διαβάζοντας το αφισάκι, μπορεί κανένας να παρασυρθεί από διάφορα συναισθήματα του όχλου. Όμως, με μια πιο προσεκτική ματιά, διακρίνεται μια αξιοθαύμαστη αρμονία μεταξύ του υποκειμένου και του αντικείμενου. Μια αξιοθαύμαστη αρμονία μεταξύ των Ελληνικών Ιδανικών και της Αμερικάνικης Δημοκρατίας. Τα σύγχρονα ελληνικά ιδανικά προσδιορίζουν με εντυπωσιακή ακρίβεια την ποιότητα της αμερικάνικης δημοκρατίας και αντίστροφα. Κύλησε ο τέντζερης και βρήκε το καπάκι, που λέει η παροιμία.

◆ Η Αθήνα δεν ήταν ποτέ πιο καθαρή (Γπλακάτ σε διαδήλωση κατοίκων έξω από το Δημαρχείο Αθηνών, με φωτογραφεία του δήμαρχου Νικήτα με μύτη Πινόκιο)

Εννοείται πως ο δήμαρχος Νικήτας δε συχνάζει στις φτωχογειτονιές – παρότι το δημαρχείο είναι μέσα σ' αυτές – για να ξέρει αν είναι καθαρές ή όχι. Στο Κολωνάκι που συχνάζει είναι όλα πεντακάθαρα. Γι' αυτό ο άνθρωπος λέει, ότι ποτέ δεν ήταν καθαρότερη η πόλη. Άλλωστε, πού να προλάβει να δει ο Νικήτας σε τι κατάσταση είναι οι δρόμοι; Το τελευταίο διάστημα ασχολούνταν με τις ταράτσες. Έκανε ολόκληρη εκστρατεία για να τις κάνει πράσινες. Να βλέπουν από τον Αρη και τους άλλους πλανήτες πως η Αθήνα είναι πνιγμένη στο πράσινο και να παθαίνουν. Τώρα ο Νικήτας ασχολείται με την ίδρυση Πανεπιστημίου... μη κερδοσκοπικού, με το αζημίωτο που λένε. Πέρα από όλα τα άλλα, τα πολιτικά, που θα μπορούσε να του σύρει κανένας, ταιριάζει να πούμε ότι εδώ δε μπορεί να καθαρίσει τους δρόμους, το Πανεπιστήμιο τον μάρανε. Όχι, δε μίλησε ο Νικήτας για τα Ελληνικά Ιδανικά. Θα μπορούσε όμως άνετα να είναι ομιλητής.

◆ Αναιρέσεις 2008: Η ομορφιά είναι στους δρόμους. Η ελπίδα στην Αριστερά της ανατροπής (Νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση)

Μπορούμε να δώσουμε πλέον ένα σύγχρονο ορισμό της αριστεράς της ανατροπής. Αριστερά της ανατροπής είναι εκείνη που υπολογίζει με τον πιο σεβασμό τρόπο τι θα πούνε τα κανάλια για την πάρτη της. Η αριστερά της ανατροπής μπορεί να διακηρύττει με την πιο μεγάλη ένταση ότι θα καταργήσει το νόμο-πλαίσιο στην πράξη, αλλά όμα τα κανάλια διαφωνούν θα το ρίξει στην παλαβή. Η αριστερά της ανατροπής διαφέρει από την αριστερά της μη ανατροπής. Σε τι ακριβώς δεν είμαστε σε θέση να σας πούμε. Μπορεί όμως να σας το πει η ηγεσία του ΝΑΡ. Που κατάντησε τα παιδιά – αυτό δεν σημαίνει ότι και τα παιδιά δεν έχουν τις δικές τους μεγάλες ευθύνες – χειρότερα από την ίδια. Η ομορφιά βεβαίως είναι στους δρόμους, παιδιά. Στα παραμύθια, στα παραμυθιάσματα δεν είναι.

◆ Η πόλη αλλάζει το Περιστέρι κερδίζει (Δήμος Περιστερίου)

Αφιερωμένο εξαιρετικά στους συντρόφους εκεί στο Περιστέρι. Μέχρι και ημερίδα για την πρωτοβάθμια υγεία έκανε ο Παχατουρίδης, τι άλλο να κάνει πια; Και τελευταία, πολλή κουλτούρα στο Περιστέρι, πάρα πολλή. Τα κέρδη στο Περιστέρι που κερδίζει τα μοίρασε... η Πετρολιά... Γλέντια.

■ MARTIN ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ

Shine a light

Ο Σκορτσέζε κινηματογραφεί με ένταση μια διήμερη συναυλία των Rolling Stones στο Beacon Theatre της Νέας Υόρκης, παρεμβάλλοντας και παλιότερα στιγμιότυπα από τη ζωή του γκρουπ, για να δείξει τη διαχρονικότητά του. Μια ταινία που απευθύνεται στους φαν του είδους και πέραν αυτού ουδέν.

■ Η Βενεζουέλα σήμερα

Ο τίτλος του αφιερώματος φέρει σπωσ-δήποτε τη σφραγίδα της βενεζουελάνικης πρεσβείας, που θέλει να κάνει την προπαγάνδα της. Κανένα κινηματογραφικό αφιέρωμα δε μπορεί να δώσει την «απόλυτη» εικόνα μιας κοινωνίας με σύνθετες διεργασίες και πολιτικο-κοινωνικούς ανταγωνισμούς. Άλλωστε, η εφημερίδα μας έχει παρουσιάσει όψεις της Βενεζουέλα που δεν έχουν καμιά σχέση με «σοσιαλισμό του

21ου αιώνα» και άλλα τέτοια φληναφήματα. Πέρα απ' αυτές τις αυτονόητες επισημάνσεις, όμως, που πρέπει να «διαβαστούν» ως πρόσκληση για κριτική παρακολούθηση, το συγκεκριμένο κινηματογραφικό αφιέρωμα παρουσιάζει εξ ορισμού μεγάλο ενδιαφέρον. Δεν είναι πολλές οι ευκαιρίες για να 'ρθει κανείς σε επαφή με τις «εξορισμένες» από τα κυρίαρχα κυκλώματα κινηματογραφικές παραγωγές χωρών σαν τη Βενεζουέλα.

Στο αφιέρωμα θα προβληθούν οι ταινίες: «Ο Τσάβες, η Βενεζουέλα και η Λατινική Αμερική», «Μπολιβάρ για πάντα, πολίτης της ελευθερίας», «Ενα σπίτι με θέα στη θάλασσα», «Μια ζωή, δυο μονοπάτια», «Η επανάσταση δε θα μεταδοθεί τηλεοπτικά», «Μπολιβαριανή Βενεζουέλα. Ο λαός στον αγώνα ενάντια στον τάττερτο παγκόσμιο πόλεμο», «Μουσική και επανάσταση», «Δεν θα επιστρέψουν – Η επανάσταση της Βενεζουέλα σήμερα», «Revolution, απλά μαθήματα επαναστατικής πρακτικής». Το αφιέρωμα ξεκίνησε την Πέμπτη στο «Τριανόν» (Κοδριγκτώνος 21 και Πατησίων) και θα κρατήσει μέχρι τη Δευτέρα. Κάθε μέρα θα προβάλονται τρεις ταινίες με ένα εισιτήριο. Εναρξη στις 8 το βράδυ.

Ελένη Σταματίου

Ο υφυπουργός Γεωργίας Κ. Κιλτίδης, που σφειλεί την υπουργοποίησή του και την αρμοδιότητα για τα δάση στην οικογένεια Μητσοτάκη, από την πρώτη μέρα της υπουργοποίησής του προσπάθησε να κερδίσει την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη των δασολόγων των κεντρικών υπηρεσιών του υπουργείου Γεωργίας, που υπάγονται στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ). Υποσχέθηκε ότι θα έχει μαζί τους συχνές επαφές, σε βδομαδιακή βάση, αναγνώρισε δημόσια το έργο τους, όπως και τις μεγάλες ελλείψεις σε προσωπικό (δήλωνε, μάλιστα, ότι η κάλυψή τους θα είναι στόχος άμεσης προτεραιότητας) και δήλωσε ότι στις προθέσεις του είναι και η ανάδειξη του ιστορικού ρόλου των δασολόγων στην κοινωνία (μάλιστα, ανακήρυξε τη Δασολογική Σχολή του ΑΠΘ σε επίσημο σύμβουλο του υπουργείου Γεωργίας). Το πρώτο διάστημα πέτυχε μ' αυτές τις ανέξοδες δηλώσεις να κερδίσει την εκτίμηση κάποιων υπηρεσιακών παραγόντων των κεντρικών υπηρεσιών, όμως στη συνέχεια

δώσει απόφαση με την οποία «αδειάζει» το γενικό διευθυντή Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος Σ. Σαγή (κι αν ανήκει στο χώρο της ΝΔ), διότι τον θεωρούν ανεπαρκή για το κουμαντάρισμα των προϊσταμένων των τμημάτων και των διευθύνσεων. Του αφαιρούν, λοιπόν, την αρμοδιότητα να εκδίδει εγκυκλίους και να απαντά σε ερωτήματα των περιφερειακών διευθύνσεων. Ιδού η απόφαση: «Σας γνωρίζουμε ότι όλα τα έγγραφα των υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης είτε έχουν τον τύπο της εγκυκλίου είτε δι' αυτών γίνεται ερμηνεία κειμένων διατάξεων σε ερωτήματα περιφερειακών υπηρεσιών, θα τίθενται υπόψη μας ή δι' ημών υπόψη του αρμοδίου Υφυπουργού. Τα ανωτέρω ισχύουν και στην περίπτωση διατύπωσης γνώμης στα πλαίσια των αποστελλομένων από το ΥΠΕΧΩΔΕ Προμηλετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων». Αν, βέβαια, ο θιγόμενος είχε «πνευμόνια» και αίσθημα αξιοπρέπειας, θα επέστρεφε ως απaráδεκτη αυτή την απόφαση και θα καλούσε όλους τους προϊστάμενους των τμημάτων

τεί ελάχιστους υπαλλήλους πολύ χαμηλών προδιαγραφών.

Ο Κ. Κιλτίδης δεν υπέγραψε αυτό το μνημόνιο για να εξασφαλίσει βοήθεια από το WWF προς τις δασικές υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας, αλλά για να εκμεταλλευτεί τις σχέσεις της ΜΚΟ με τα εκδοτικά συγκροτήματα (πρώτα-πρώτα με το Αλαφουζέικο) και γενικότερα τη διεισδυτικότητά της στη λεγόμενη κοινή γνώμη, με στόχο από τη μια να διευρύνει την πολιτική του επιρροή (και την επιρροή της «οικογένειας», φυσικά) και από την άλλη να περάσει πιο εύκολα τη δασοκτόνα πολιτική του. Αναφέρει το μνημόνιο στις εισαγωγικές του σκέψεις:

«Γ) Η επιστημονική γνώση αποτελεί απαραίτητη βάση για τη διατήρηση των δασών και του φυσικού περιβάλλοντος και τεκμηριώνει τα λαμβανόμενα μέτρα πολιτικής. Η εκπόνηση έρευνας αλλά και η διάχυση των αποτελεσμάτων της στους λαμβάνοντες τις αποφάσεις, σε ενδιαφερόμενες κοινωνικές ομάδες και στο ευρύ κοινό αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για ανάληψη δράσεων μακροπρό-

γίας. Αυτό το βρόμικο υπαινιγμό θα τον κάνουν σημαία (αξιοποιώντας τη διεισδυτικότητα του WWF στη λεγόμενη κοινή γνώμη και τις σχέσεις του με τα ΜΜΕ), προκειμένου να απομονώσουν όλους εκείνους τους υπηρεσιακούς παράγοντες που θα τολμήσουν να τους αμφισβητήσουν και να εναντιωθούν στη δασοκτόνα πολιτική του Κ. Κιλτίδη.

Οι μελέτες του WWF Ελλάς αποδεικνύουν τη λειψή πείρα και την ελλειψη τεχνογνωσίας. Δε θα μπορούσε να συμβεί διαφορετικά, όταν το δυναμικό της ΜΚΟ δεν ξεπερνά τα δάχτυλα των δύο χεριών, ενώ το επιστημονικό τους επίπεδο δεν είναι και τόσο υψηλό. Εμείς το ξεκαθαρίζουμε από τώρα. Δε θα τους αφήσουμε σε χλωρό κλαρί. Θα ψάχνουμε και θα αποκαλύπτουμε, για να ναυαγήσουν οι προσπάθειες διασπάθισης δημόσιου χρήματος για μελέτες της πλάκας. Καλά θα κάνει ο Κ. Κιλτίδης να είναι πολύ προσεκτικός όταν ασχολείται μ' αυτά τα ζητήματα, για τα οποία έχει πλήρη άγνοια και να μη ξεχνά ότι μέχρι πρόσφατα «έγλιφε» τους

Φυσικοί σύμμαχοι

Με ένα πολυδιαφημισμένο μνημόνιο, ο αρμόδιος για τα δάση υφυπουργός Κ. Κιλτίδης αναγόρευσε σε οιονεί σύμβουλό του για ό,τι αφορά τα δάση το WWF Ελλάς. Ο ίδιος ο πυρήνας αυτού του μνημονίου εγείρει τεράστια ερωτηματικά. Σύμβουλος ενός υπουργείου, πέρα από τις υπηρεσίες του με το εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό, θα μπορούσε να είναι ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα, ένα επιστημονικό επιμελητήριο (όπως είναι το ΤΕΕ σύμβουλος του κράτους για τεχνικά ζητήματα), ένα ινστιτούτο (το ΕΘΙΑΓΕ, για παράδειγμα). Μια ΜΚΟ, που έχει μερικούς δασολόγους υπαλλήλους, τι διάολο συμβουλευτικές υπηρεσίες θα προσφέρει;

Ας μη βασανίζομαστε. Σύμβουλος επικοινωνίας, τουτέστιν προπαγάνδας θα είναι το WWF. Όπως κάθε ΜΚΟ που σέβεται τον εαυτό της, θα πληρώνεται από διάφορα προγράμματα του υπουργείου και ο Κιλτίδης θα έχει τη βοήθειά της. Οχι σαν το Σουφλιά που την έχει απέναντι και που καταγγέλλει συνεχώς ότι μια σειρά ΜΚΟ του επιτίθενται επειδή έχουν οικονομικές βλέψεις. Θα ήταν καλύτερα να το πουν έτσι, μάλλον όμως θα τους ζητούσαμε πολλά. Οχι και να αυτοακυρωθούν.

Από τούτη τη στήλη και από άλλες στήλες της «Κ» έχουμε κατ' επανάληψη αναφερθεί στις λεγόμενες «πράσινες» μπίζνες, που αποτελούν ένα καινούργιο τομέα καπιταλιστικής επιχειρηματικότητας, στον οποίο οι «πράσινες» ΜΚΟ παίζουν εξέχοντα ρόλο, όχι τόσο γιατί κατέχουν το know how, αλλά γιατί είν' αυτές που μπορούν να παίξουν το ρόλο του «πλυντήριου» για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Κοντολογίς, οι «πράσινες» ΜΚΟ δεν είναι παρά εταιρίες συμβούλων επικοινωνίας για καπιταλιστές που θέλουν να επενδύσουν σε «πράσινες» μπίζνες. Ας σημειωθεί, πως πλέον η έννοια του «πράσινου» έχει πάρει διαστάσεις γκροτέσκες και γελοίες. Φτιάχνει, για παράδειγμα, η αμερικάνικη «Ντοτζ» ένα θηριώδες τζιπ 4.000 κυβικών, που θα καίει τον άμπακο, και επειδή του βάζει κι ένα βοηθητικό ηλεκτροκινητήρα, βαφτίζοντάς το υβριδικό, παίρνει το χαρακτηρισμό του «πράσινου».

Αν επισκεφτεί κάποιος την ιστοσελίδα του WWF Ελλάς, θα δει να φιγουράρει σε περίοπτη θέση η πιστωτική κάρτα «WWF Eurobank Visa - Με δωρεάν συνδρομή για πάντα!» Φυσικά, το επιτόκιο και σ' αυτή την κάρτα είναι το ίδιο με των άλλων καρτών. Ληστρικότατο. Γιατί να τη νοιάξει, όμως, αυτό την καλή μας ΜΚΟ; Αρκεί που βγάζει αυτή τα μεσιτικά της. Το νταβατζιλίκι, όπως το αποκαλούν στα καφενεία που εμείς συχνάζουμε.

Στην ίδια ιστοσελίδα, το WWF μας καλεί να γνωρίσουμε τις «φυσικές συμμαχίες» του. Κι εκεί που περιμένεις να δεις τίποτα άλλες ΜΚΟ του ίδιου προσανατολισμού, διαβάξεις τα εξής θαυμαστά:

«Αναγνωρίζοντας τον σημαντικό ρόλο αλλά και την ευθύνη που έχει ο επιχειρηματικός τομέας στην επίλυση των παγκόσμιων περιβαλλοντικών προκλήσεων, έχουμε επιλέξει συνειδητά να συνομιλούμε και κάποιες φορές να συνεργαζόμαστε με εταιρείες του κερδοσκοπικού τομέα, διατηρώντας όμως πάντα το δικαίωμα της ανεξάρτητης κριτικής απέναντι στις επιλογές και πρακτικές τους»!!

Μπορεί το WWF να αλιεύει εθελοντές-κορόιδα (ούτε δικαίωμα εκλογής της διοικούσας επιτροπής δεν έχουν) από χώρους πολιτικά αφελών, όμως οι δικοί μας αναγνώστες δεν είναι αφελείς για να χάσουν το τελευταίο περί «δικαιώματος ανεξάρτητης κριτικής». Εκτός αν πιστέψουμε πως οι καπιταλιστές είναι πλιθιοί και σκορπούν τα λεφτά τους τζάμπα. Όμως, όπως λένε και οι Αμερικάνοι, όλα έχουν την τιμή τους.

Π.Γ.

■ Μνημόνιο WWF - Κ. Κιλτίδη

Στην υπηρεσία της δασοκτονίας

αυτή εξανεμίστηκε.

Ο Κ. Κιλτίδης προσπάθησε με επικοινωνιακά κολπάκια να αποδείξει ότι δεν είναι διάτρενος αστέρας, αλλά πολιτικός με όραμα και ευαισθησία. Σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής, όμως, ακολούθησε την πολιτική των προκατόχων του. Για παράδειγμα, όταν το ΣΤΕ, στις αρχές του περασμένου Νοέμβρη έκρινε παράνομη τη Ρυθμιστική για το Κυνήγι, ο υφυπουργός έσπευσε να βγάλει νέα Ρυθμιστική, επιφέροντας μία ή δύο επουσιώδεις αλλαγές, αγνοώντας έτσι προκλητικά την απόφαση του ΣΤΕ. Αυτή η απόφαση εμφανίστηκε ως νόμιμη και μ' αυτή το κυνήγι συνεχίστηκε σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Πλέον, έχει γίνει συνείδηση στη συντριπτική πλειοψηφία των δασολόγων, ότι και ο Κιλτίδης κινείται στην πεπατημένη των προκατόχων του, πράσινων και γαλάζιων, αφού πια οι αρχικές δηλώσεις-διακηρύξεις του έχουν ξεχαστεί. Τώρα έχει βάλει στην άκρη όλους τους υπηρεσιακούς παράγοντες και για το χάραγμα της δασικής πολιτικής στηρίζεται σε έναν προϊστάμενο Διεύθυνσης, που δε φημίζεται για τις καλές του σχέσεις με την επιστήμη της δασολογίας, και σε δύο συμβούλους ιδιαίτερα χαμηλών προδιαγραφών.

Εφτασε στο σημείο να βάλει το γενικό γραμματέα του υπουργείου Γεωργίας Κ. Σκαδιά να εκ-

και διευθύνσεων σε σύσκεψη, με σκοπό να καταγγείλουν όλοι μαζί την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, που επιδιώκει να φимώσει τους υπηρεσιακούς παράγοντες για να εφαρμόσει ανεμπόδιστα τη δασοκτόνα πολιτική του. Τέτοια ενέργεια δεν τολμήσαν να κάνουν ούτε οι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, με τις γνωστές εχθρικές απόψεις για το δάσος και την προστασία του.

Άλλο, όμως, οι δασολόγοι του υπουργείου και άλλο οι πολιτικές φιλοδοξίες του υφυπουργού και η ανάγκη του να διαμορφώσει ένα νέο ίματζ, πέρα απ' αυτό του υπερσυντηρητικού (για να μην πούμε ακροδεξιού) βουλευτή Κιλκίς, που τον συνόδευε στη μέχρι τώρα πολιτική του καριέρα. Και τι καλύτερο γι' αυτό το νέο, μοντέρνο ίματζ, από μια συμφωνία με το WWF, που έχει τη στήριξη των μεγαλύτερων συγκροτημάτων των ΜΜΕ.

Στις 15 Μάη, λοιπόν, ο Κ. Κιλτίδης και ο Διευθυντής του «WWF Ελλάς» Δ. Καραβέλλας υπέγραψαν μνημόνιο συνεργασίας, το οποίο θα μείνει στην ιστορία ως ένα κατ'επιπέσο κείμενο, που υποτιμά καταφανέστατα τις επιστημονικές γνώσεις, την εμπειρία και το έργο χιλιάδων υπαλλήλων που ασχολούνται με την προστασία και ανάπτυξη των δασών, προς όφελος μιας δημοσιοσοχειστικής (και όχι μόνο) ΜΚΟ, που διαθέ-

θεσης πνοής...

Δ) Το WWF Ελλάς αποτελεί ένα μη-κερδοσκοπικό οργανισμό με αποστολή την καταπολέμηση και τελικά αντιστροφή της υποβάθμισης της βιοποικιλότητας και την προαγωγή της αρμονικής συμβίωσης ανθρώπου και φύσης, ο οποίος διαθέτει εμπειρία και τεχνογνωσία στα ζητήματα προστασίας των δασών. Από τον Ιανουάριο του 2008 το WWF Ελλάς υλοποιεί μεγάλη κλίμακα πρόγραμμα για την προστασία των δασών...».

Προφανώς, η επιστημονική γνώση αποτελεί απαραίτητη βάση για την προστασία και ανάπτυξη των δασών και για να τεκμηριώνει την αναγκαιότητα των λαμβανόμενων μέτρων. Όμως, στην προκειμένη περίπτωση οι Κιλτίδης και Καραβέλλας επικαλούνται το αυτονόητο, για να υποστηρίξουν, εμμέσως πλην σαφώς, ότι οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΓΔΑΠΔΦΠ στερούνται εκείνης της επιστημονικής γνώσης που είναι απαραίτητη για την άσκηση της δασικής πολιτικής και ότι αυτή μπορούν να την αποκτήσουν μόνο από το WWF. Εδώ μιλάμε για θράσος χιλίων πηθίκων, από ανθρώπους που δεν διαθέτουν το στοιχειώδες επιστημονικό υπόβαθρο για να αναφερθούν στην επιστημονική επάρκεια των υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου Γεωρ-

δασολόγους των κεντρικών υπηρεσιών.

Ας δούμε, κλείνοντας, μερικά από τα αντικείμενα συνεργασίας που περιλαμβάνει το παράρτημα του μνημονίου.

α) Οργάνωση από το WWF Ελλάς, και τους ερευνητικούς συνεργάτες του, συστήματος καταγραφής της δασοκάλυψης και των χρήσεων γης της χώρας.

Αν ο υφυπουργός - μαθητευόμενος μάγος έκανε τον κόπο, θα μάθαινε ότι τα σχετικά στοιχεία υπάρχουν στη Διεύθυνση Δασικών Χαρτών. Θα πληρώσει το WWF για να πάρει τα στοιχεία από τη Διεύθυνση Δασικών Χαρτών και να τα παρουσιάσει ως δική του δουλειά;

β) Δημιουργία από το WWF Ελλάς, και τους ερευνητικούς συνεργάτες του, συνολικής και διαδικτυακά διαθέσιμης γεωγραφικής βάσης δεδομένων για το φυσικό περιβάλλον της χώρας.

Δε γνωρίζει ο δραστήριος υφυπουργός, ότι αυτή τη δουλειά την κάνουν οι Διευθύνσεις της ΓΔΑΠΔΦΠ στο πλαίσιο του προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας»; Πάλι δεν τον ενημέρωσαν οι Δημόπουλος και Ρέππας; Γιατί τον εκθέτουν και τον αφήνουν να υπογράφει μνημόνια τα οποία δεν έχουν κανένα πρακτικό αντίκρισμα για την πραγματική ανάπτυξη και προστασία των δασών;

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

